88/1984zach

SZTUKA POLSKA

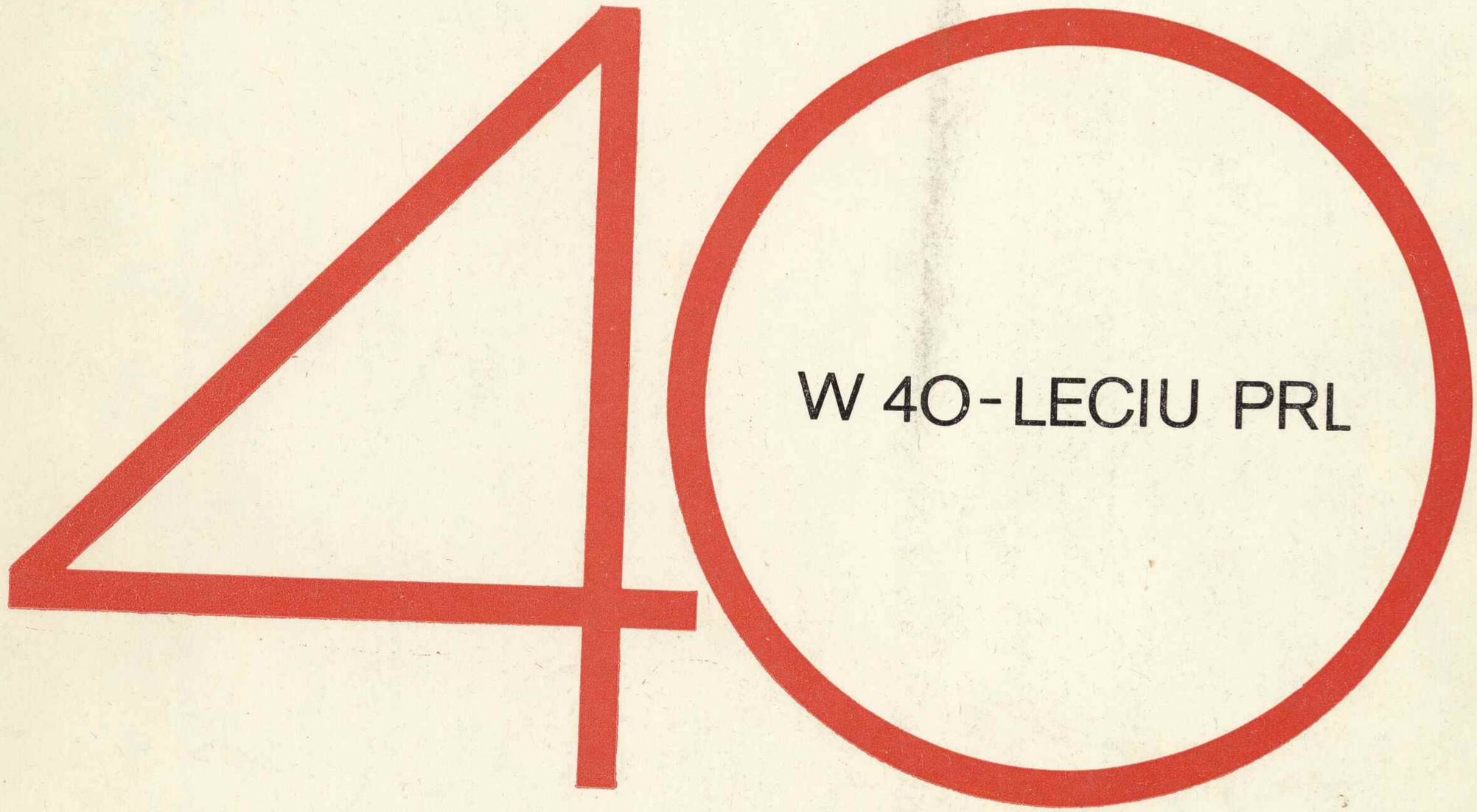

Tkanina artystyczna w 40-leciu PRL

Zenon Januszewski

88/84

Centralne Muzeum Włókiennictwa, Łódź
Centralne Biuro Wystaw Artystycznych, Warszawa
Biuro Wystaw Artystycznych, Częstochowa
Biuro Wystaw Artystycznych, Szczecin
Biuro Wystaw Artystycznych, Kraków

Tkanina artystyczna w 40-leciu PRL

Katalog wystawy

Centralne Muzeum Włókiennictwa
Łódź, wrzesień-październik 1984
Centralne Biuro Wystaw Artystycznych
Zachęta, Warszawa, czerwiec 1984
Biuro Wystaw Artystycznych
Częstochowa, październik-listopad 1984
Biuro Wystaw Artystycznych
Szczecin, listopad 1984
Biuro Wystaw Artystycznych
Kraków, styczeń-luty 1985

Komisarz wystawy:
Norbert Zawisza, Dyrektor Centralnego Muzeum Włókiennictwa.

Wstęp:
Norbert Zawisza, Dyrektor Centralnego Muzeum Włókiennictwa
Halina Jurga, Kustosz Działu Tkaniny Artystycznej.
Opracowanie materiałów katalogowych:
Aleksandra Sowińska, adiunkt Działu Tkaniny Artystycznej
Małgorzata Wróblewska-Markiewicz
asystent Działu Tkaniny Artystycznej.

Fotografie barwne:
Andrzej Pukaczewski
Fotografie czarno-białe:
Pracownia Fotograficzna Centralnego Muzeum Włókiennictwa
(E. Krupienko, A. Solarz, T. Szymonowicz, A. Wawrzyniak) oraz A. Pukaczewski.
Opracowanie graficzne katalogu
Krzysztof Tyczkowski
Redakcja katalogu
A. Kubicki, M. Oko
Eksponaty pochodzą ze zbiorów Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi z wyjątkiem 7 wypożyczonych przez Muzeum Narodowe w Warszawie oraz 1 od osoby prywatnej.

Sz.P. z. 375. n. 2500 E-6/1328

1944·84

Wstęp

W jubileuszowym roku obchodów 40-lecia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi prezentuje Państwu ekspozycję polskiej tkaniny artystycznej.
W 1985 roku, kiedy wystawa będzie krążyć jeszcze po kraju, muzeum łódzkie obchodzić będzie jubileusz 25-lecia swego istnienia, a w październiku tegoż roku otworzy – również jubileuszowe – 5 Międzynarodowe Triennale Tkaniny, którego jest organizatorem.
Jeśli szczęśliwy los zdecydował o tej przypadkowej – bo przecież tylko przypadkowej – zbieżności dat, inne, celowo, świadomie kształtowane, konkretne warunki zdecydowały o tym, że ten szczęśliwy przypadek mógł w ogóle zaistnieć.
Na arenie międzynarodowej niekwestionowanie wysokiej pozycji polskiej tkaniny artystycznej nie zagroziły sukcesy polskiej muzyki współczesnej, czy bardziej efemeryczne sukcesy polskiej szkoły filmowej, plakatu czy grafiki. Czy na wystawie należy więc oczekiwać jedynie arcydzieł? Przyjęcie takiej koncepcji byłoby najwygodniejsze – uznanie krajowej i zagranicznej krytyki dla dzieł i twórców jest kryterium kwalifikującym; obiektywizującym i uwierzytelniającym argumentem byłaby również zadziwiająca zgodność tych zarówno „patriotycznych" jak i „kosmopolitycznych" ocen. Dlaczego więc organizatorzy ryzykują krytykę? Bo muszą – niestety – dokonać wyboru i wiedzą, że skoro nie da się przy eliminacji zastosować tych samych kryteriów co przy kwalifikacji będzie on zawsze w jakiś sposób fałszywy i zawsze dyskusyjny. Inicjatywa kolekcjonerska i wystawiennicza Centralnego Muzeum Włókiennictwa towarzyszy i – pochlebiamy sobie – współuczestniczy w sukcesie polskiej tkaniny prawie od 25 lat. W tym czasie zorganizowaliśmy ponad 70 wystaw zagranicznych i jeszcze więcej krajowych (a wymieniam tu tylko te, których sami byliśmy organizatorami), jak i gościli prace artystów z ponad 40 krajów.
Dla plejady najwybitniejszych artystów – tkaczy (powinienem tu przepisać prawie całą listę uczestników wystawy) założycielka Muzeum Krystyna Kondratiukowa była mądrym, życzliwym obserwatorem i pełnym pasji organizatorem pierwszych sukcesów. Dla kariery artystycznej najwybitniejszych – najmłodszych (tu pozostała część listy wystawców) w znacznym stopniu spełniało tę rolę Triennale Tkaniny Unikatowej, obok Biennale w Lozannie najpoważniejsza międzynarodowa konfrontacja osiągnięć, tendencji i postaw w tkaninie współczesnej.
Prezentowane na wystawie tkaniny pochodzą ze zbiorów Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, kilka ,łaskawie wypożyczyło Muzeum Narodowe w Warszawie.

Norbert Zawisza
Dyrektor Centralnego Muzeum Włókiennictwa

W czterdziestoleciu jakie upłynęło od zakończenia II Wojny Światowej, zamykającym się datami 1944–1984, twórcy polskiej tkaniny artystycznej początkowo skupiają swoje zainteresowania wokół jej funkcji dekoracyjnych i użytkowych. Już jednak w latach pięćdziesiątych rozpoczynają proces przemian, który stał się jednym ze źródeł nieoczekiwanego zwrotu jaki miał nastąpić w rozwoju sztuki posługującej się włóknem.

Przemiany tkaniny współczesnej, które w latach sześćdziesiątych mają zasięg ogólnoświatowy, wyznaczają tkaninie inne miejsce w hierarchii dyscyplin plastycznych, zmieniają warsztat twórczy, formę dzieł i ich funkcję, miały różnorodne źródła. Wkład artystów polskich, decydujący o ich prekursorskiej roli i następnie długim utrzymywaniu się na pozycjach awangardowych, to głównie, możliwe dzięki własnej pracy przy krośnie, odkrycie we włóknie i przeplocie środka ekspresji. Twórcze traktowanie surowców i techniki przez artystów polskich było wynikiem własnej drogi rozwoju polskiego tkactwa, którego kolejne etapy coraz silniej wiązały artystów z warsztatem.

Pierwsze próby dźwignięcia rzemiosł artystycznych z upadku w jakim pogrążył je rozwój produkcji maszynowej, podejmowane zarówno ze względów artystycznych jak ekonomicznych, w Polsce notujemy dopiero w końcu XIX w.

Od początku XX wieku próby te zyskują szerszą skalę, coraz aktywniej włączają się w nie artyści. Krakowskie Stowarzyszenie Polska Sztuka Stosowana, na początku stulecia najsilniej oddziałujące na rozwój tkaniny, drogi naprawy widziało w oryginalnym, rodzimym wzornictwie inspirowanym sztuką ludową, którą uznano wówczas za nieskażone źródło polskości. Wnikliwiej patrzą ci sami artyści kilkanaście lat później. Rozumieją złożoność czynników decydujących o walorach artystycznych tkanin. W „Warsztatach Krakowskich" stworzą laboratorium, w którym będą pracowali nad właściwym rozdaniem ról ornamentom, technice i materiałom. W 20-leciu międzywojennym, w niepodległym już kraju, złożone działania wspierają rozwój sztuki stosowanej. Szeroko uwzględniają jej problemy programy szkół artystycznych, wiele pracowni i warsztatów współpracuje z artystami, instytucje państwowe i towarzystwa społeczne usiłują rozciągnąć patronat nad rękodziełem wiejskim. Twórcze działania wiążą się z Warszawską Szkołą Sztuk Pięknych, która przyciągnęła wiele wybitnych jednostek. Rolę laboratorium pełni „Ład". Tkactwo artystyczne szybko rozszerza zasób technik, wypracowuje nowe typy tkanin, podejmuje nowe zagadnienia, rozwija się w kontekście sztuki wnętrza współtworząc ikonosferę epoki międzywojennej.

Wybuch II Wojny Światowej był początkiem sześcioletniej luki w rozwoju polskiej sztuki. Walka o biologiczne przetrwanie czasu okupacji wykluczało jakąkolwiek działalność niezwiązaną bezpośrednio z problemami życia codziennego. Gobeliny, kilimy, hafty, makaty dekoracyjne ustąpiły miejsca samodziałom i szmaciakom. Próba kontynuowania pracy twórczej w warunkach terroru powiodła się Helenie i Stefanowi Gałkowskim. Gałkowscy przeżyli okupację w podkrakowskiej wsi Morawica. Jedynym dostępnym materiałem była ręcznie sprzędziona wełna miejscowych owiec, którą artyści mogli farbować barwnikami naturalnymi – roślinnymi i naturalnymi. To zadecydowało o wyborze dyscypliny, której poświęcą resztę życia. Wojenny cykl Gałkowskich zaskakiwał odrębnością. Figuralne gobeliny inspirowane biblią, legendą, historią, kilimy o motywach czerpanych z rodzimej przyrody, które artyści zaprezentowali na pierwszej po wyzwoleniu wystawie tkanin (Pałac Sztuki, Kraków, październik, 1945) wykonane przez obojga artystów od projektów do ostatnich wątków nie mieściły się w kategoriach sztuki użytkowej. Były dziełami twórców.

Po wyzwoleniu przystąpiono do odbudowania życia artystycznego w zmienionych warunkach politycznych i społecznych. Mecenat państwowy otoczył opieką twórców, odbudował szkolnictwo i instytucje kulturalne, był chłonnym odbiorcą dzieł. Zgodne z ideami nowego ustroju silne akcentowanie zagadnień społecznej roli sztuki, jej demokratyzacji, dostępności otworzyło nowe pola działania przed twórcami, którzy poświęcili swój talent sztuce nazywanej w różnych okresach rzemiosłem artystycznym, sztuką dekoracjną, sztuką stosowaną, sztuką wnętrza, wreszcie w okresie po wojnie, najczęściej sztuką użytkową.

Projektowanie dla przemysłu rozszerzyło krąg problemów, które artyści mieli rozwiązywać. Tworzone stopniowo spółdzielnie plastyków pozwalały na realizację projektów wymagających większych nakładów. Współpraca z twórcami ludowymi pogłębiała doświadczenia warsztatowe. Często ogłaszane konkursy dopingowały i inspirowały. Sieć Biur Wystaw Artystycznych miała zapewnić częste prezentacje dzieł, kontakt i konfrontację z odbiorcą. W szybkim rozwoju sztuki użytkowej w pierwszych latach Polski Ludowej obok korzystnych warunków stworzonych przez mecenat państwowy, wzrastającego zapotrzebowania nie bez znaczenia był także wyzwalający energię i inicjatywę entuzjazm pierwszych lat odbudowy.

Dzieła pierwszych lat po wyzwoleniu nie wnoszą na razie nowych form. Nawiązują bezpośrednio do tradycji międzywojennej. Artyści w swoich poszukiwaniach wracają do punktu, w którym przerwali pracę przed wybuchem wojny. Zmiany jakie stopniowo narastają są wynikiem nowych zadań tkaniny, bądź nowych doktryn. Realizm socjalistyczny, od 1949 roku obowiązujący kierunek ideologiczny, żądający od artystów sztuki „narodowej w formie i socjalistycznej w treści" wpłynął na pojawienie się nowych tematów i nowych treści związanych z budową nowego ustroju, wielkimi akcjami powojennymi, wydarzeniami aktualnymi i tymi tradycjami historycznymi, które wówczas uznawano za postępowe. Wymóg „narodowej formy dzieł" umocnił zawsze zresztą silne związki ze sztuką ludową, którą nie po raz pierwszy w Polsce niemal utożsamiano ze sztuką narodową.

Gobelin – tkanina, która najbardziej bezpośrednio mogła podejmować tematy i wyrażać treści zgodne z duchem realizmu socjalistycznego – rzadko pojawia się wówczas na warsztatach polskich twórców. Poza Gałkowskimi rzadko sięgającymi po treści akceptowane przez oficjalną ideologię, inni artyści – Helena Bukowska, Mieczysław Szymański, Maria Skoczylas-Urbanowiczowa – projektowali gobeliny sporadycznie, najczęściej na konkretne zamówienia. Część projektów monumentalnych gobelinów, jak się wydaje, nie została zrealizowana. Kilim, rodzaj tkaniny najsilniej osadzony w polskich tradycjach, rozwija kompozycje geometryczne i kwiatowo-roślinne.

Najwierniejsze tradycji pozostają kilimy wykonywane w wytwórni czorsztyńskiej kierowanej przez Wandę Kossecką, jedną z najbardziej konsekwentnych indywidualności wśród twórców tkaniny 20-lecia. W kilimach zakopiańskich, krakowskich, warszawskich, powstających na innych terenach, projektowanych m. in. przez Gałkowskich, Krystynę Szczepanowską-Miklaszewską, Aleksandrę Lewińską, Marię Łaszkiewicz, Annę Śledziewską, poza różnicami wynikającymi z miejscowych tradycji, wyrażającymi się w odmiennych wątkach i motywach, uchwytne staje się rozluźnianie kompozycji, powolne odchodzenie od dawnych schematów. Znaczne zapotrzebowanie w latach powojennych na tkaninę dekoracyjną spopularyzowało makatę żakardową. Zmechanizowany proces wytwarzania pozwalający powtarzać projekt artysty w długich seriach, w różnych wariantach kolorystycznych umożliwiał szybkie zaspakajanie popytu. Artyści, którzy stworzyli w przedwojennym „Ładzie" typ makaty dekoracyjnej wykonywanej techniką żakardową – Lucjan Kintopf, Zofia Czasznicka, Zofia Kodis-Freyer, Zofia Matuszczyk-Cygańska, Hanna Kiedrzyńska-Berbecka, Jadwiga Zaniewicka, Wanda Manteuffel, Anna Śledziewska kontynuowali swoje doświadczenia rozszerzając zasób motywów, a w warstwie formalnej dostosowując skalę motywu, gamę barw, surowce do funkcji tkaniny o charakterze reprezentacyjnym, jaką często w tym czasie pełnił żakard, niejako zastępując nieobecny jeszcze gobelin.
Z tkactwa ludowego wywodzą się makaty wykonywane na prostych krosnach podnóżkowych. Tworzy je nadal w powojennym już „Ładzie" Helena Bukowska, która jako jedna z pierwszych wprowadziła je do tkactwa artystycznego 20-lecia. Makaty o strukturalnym ornamencie, będącym funkcją zastosowanej techniki, powstają we wszystkich niemal środowiskach artystycznych, stają się po wojnie jednym z najbardziej popularnych rodzajów tkanin. Tkanina podwójna, znana w tkactwie ludowym północno-wschodnich regionów kraju, znalazła entuzjastkę i niestrudzoną popularyzatorkę w Eleonorze Plutyńskiej. Z jej nazwiskiem głównie i środowiskiem warszawskim wiąże się krótkotrwała popularność tej techniki w tkactwie artystycznym.
Obok tkactwa powstaje tkanina malowana, drukowana, batikowana. Artyści nieskrępowani wymogami techniki tworzyli swobodne

kompozycje malarskie. W twórczości wielu artystów tkanina malowana jest epizodem. Jedni uprawiają ją równolegle z projektowaniem tkanin, u innych poprzedza realizacje tkackie. Poszukiwania twórcze kontynuują tylko nieliczni artyści, zwłaszcza ci, jak Helena Rogalska czy Hanna Milewska, którzy wypowiadali się tylko w technikach nie – tkackich osiągając bardzo wysoki poziom realizacji. Cenną pozycją w dorobku tkaniny zdobionej technikami nie-tkackimi pozostaną druki Andrzeja Milwicza wykonane oryginalnymi, złożonymi sposobami druku będącymi wynikiem własnych eksperymentów artysty, jak również kompozycje Józefy Wnukowej, Anny Fiszer, Anny Wójcik, Adeli Szwaji powstające w Pracowni Tkaniny sopockiej PWSSP, która w latach pięćdziesiątych wypracowała własny styl monumentalnej tkaniny o charakterze reprezentacyjnym, często inspirowanej sztuką ludową.

W latach pięćdziesiątych pojawiają się zjawiska sygnalizujące nadchodzące zmiany. Artyści coraz częściej sami siadają przy krosnach, próbują i szukają. Ci sami artyści sięgają po coraz to inne techniki tkackie. Przyswajają sobie techniki rzadko dotąd stosowane w Polsce, jak sumak czy dywan wiązany. Sprawdzają w tradycyjnych technikach nowe materiały, także nie – włókiennicze, stosują surowce w nietypowej postaci, w pośrednich stadiach obróbki. Pojawia się tkanina o technikach mieszanych. Miejscem wielu tego rodzaju eksperymentów staje się Pracownia Doświadczalna Tkactwa Artystycznego utworzona w 1951 roku w Warszawie.

Około połowy lat pięćdziesiątych zmienia się atmosfera życia artystycznego. Oficjalna polityka kulturalna odchodzi od realizmu socjalistycznego. Ożywia się wymiana wystaw. Coraz silniejszym strumieniem przenikają do Polski aktualne tendencje sztuki światowej. Sławna wystawa w Arsenale w roku 1955 ujawnia nurtujące artystów problemy. Atmosfera reakcji na pięciolecie 1949–1954 wyzwala nowe zasoby inwencji. Samodzielną pracę twórczą rozpoczyna pokolenie artystów wykształconych już w Polsce Ludowej, chłonne, gotowe do niekonwencjonalnych działań, buntujące się przeciwko dotychczasowej codzienności polskiej sztuki. Zainteresowanie tkaniną twórców tego pokolenia przyśpieszyło jej uwalnianie się od zadań użytkowych.

Troskę o funkcjonalność i dekoracyjność zastąpiły poszukiwania walorów ekspresyjnych. Współczesna sztuka udowodniła już że dzieło może powstać z wszystkiego, przy pomocy metod dalekich od umiejętności zdobywanych w akademiach. Teraz eksperymenty nabierają rozmachu. W bezpośrednim kontakcie z krosnem artyści szybko dochodzą do nowej interpretacji zasady zgodności techniki, surowca i ornamentu z funkcją dzieła. Właściwości włókien i splotów coraz częściej inspirują. Wkrótce surowce i techniki tkackie pozostając sposobem realizacji, stają się jednocześnie środkiem ekspresji, a ich wybór artyści podporządkowują tej nowej roli. Gdy ograniczenia krosna zaczną krępować inwencję, przeniosą swoje kompozycje na ramy robiąc następny krok oddalający tkaninę od rzemiosła.
Przemiany tkaniny polskiej zachodziły w okresie znacznej izolacji tej dyscypliny sztuki w poszczególnych krajach, braku wystaw i informacji. Artyści pragnęli konfrontacji i wymiany doświadczeń. Naprzeciw tym dążeniom wyszli organizatorzy Międzynarodowych Biennale Tkaniny w Lozannie. Gdy na I Biennale w roku 1962 dominowały jeszcze prace pochodne malarstwa, wykonane ściśle według kartonów malarzy przez zawodowych tkaczy w wyspecjalizowanych pracowniach, to Polacy przedstawili na nim kompozycje operujące własnymi środkami ekspresji, dzieła, które mogły powstać tylko przy użyciu przeplotu i włókien. Sukces polskich artystów na I Biennale umocnił nowe tendencje w kraju. W ciągu następnych pięciu lat obserwujemy szybkie narastanie nowych form będących w znacznej mierze rezultatem twórczego traktowania surowców i technik. Ewolucja form przebiegała od gobelinu fakturalnego o coraz bardziej rozbudowywanym reliefie, poprzez tkaninę o nowej strukturze będącej funkcją łączenia technik, przetwarzania splotów, użycia nowych surowców, łączenia materiałów niejednorodnych, do tkaniny przestrzennej, którą pierwszy raz w Polsce przedstawiła Magdalena Abakanowicz w roku 1967.

W okresie tym przenikanie wpływów i rozprzestrzenianie się nowych pomysłów następuje niebywale szybko. Tkanina fascynuje twórców,

przyciąga artystów pracujących w różnych dyscyplinach. Mnożą się wystawy międzynarodowe. Nadawane im hasłowe tytuły podkreślają nowość i odrębność prezentowanych prac w dotychczasowej tradycji. Pojawiają się obszerne publikacje, których autorzy próbują znaleźć genezę zjawiska i określić miejsce nowych dzieł we współczesnej sztuce. Rozwija się Biennale w Lozannie, na którym twórcy co dwa lata zaskakują nowymi odkryciami.

Tkanina polska jeszcze długo po roku 1962 do wielu międzynarodowych imprez, inicjatyw, działań wnosić miała nowe idee.

Tkanina polska szóstej i siódmej dekady nie jest jednolita. Rozwija się kilkoma torami. Coraz wyraźniej zarysowująca się, nieostra dawniej linia podziału na tkaninę autorską i tkaninę wykonywaną przez tkaczy według kartonów artystów silniej wyodrębnia tkaninę cepeliowską, której ambicje skupiają się wokół walorów dekoracyjnych i użytkowych gobelinów, kilimów, dywanów i sumaków. W tkaninie autorskiej nowe poszukiwania nie wypierają prac wiernych tradycyjnym technikom i surowcom. Niektórzy artyści dążenia do traktowania tkaniny jako samodzielnej wypowiedzi twórczej koncentrują na treściach, które mogą dostarczyć doznań bogatszych, pełniejszych niż oczekuje się od dzieła sztuki dekoracyjnej.
O zainteresowaniu tkaniną polską decydują jednak prace sięgające po nowe środki ekspresji. Nurt eksperymentalny, niejednolity od początku, rozwarstwia się z upływem czasu coraz brdziej. Zarysowany wyżej kierunek przemian krzyżował się z wewnętrzną ewolucją w twórczości poszczególnych autorów.

Najbardziej konsekwentnie rozwija nowe środki ekspresji Magdalena Abakanowicz, artystka obdarzona rzadkim talentem, jedna z najwybitniejszych indywidualności sztuki współczesnej. Jej monumentalne, ekspresyjne dzieła pierwsze zazwyczaj przesuwały granice rozwoju form współczesnej tkaniny.

Wiele odmian wyłonił najszerszy nurt polskiej tkaniny współczesnej – gobelin o zróżnicowanej, wzbogaconej fakturze. Mieszczą się w nim gobeliny dążące do zrównoważenia czynników malarskich

i strukturalnych, które jak realizacje Jolanty Owidzkiej zachowują zarazem walory ekspresyjne malarskich kompozycji kolorystycznych i walory dekoracyjne gobelinu wykorzystującego plastyczne właściwości tkackich tworzyw i splotów. Na dwu ekstremalnych biegunach mieszczą się gobeliny umiarkowanie sięgające po różne włókna i sploty, utrwalające inspiracje światem form i treści bliskich człowiekowi, oddziaływujące, jak prace Barbary Falkowskiej klimatem i atmosferą. oraz gobeliny o silnym, głębokim reliefie budowanym włóknami o różnych właściwościach, czy jak w pracach Marii Chojnackiej, twórczo przetworzonymi splotami.

Poszukiwania współczesnej formy wypowiedzi twórczej wyłoniły nurt skrajnie eksperymentalny, naruszający w swoich realizacjach istotę tradycyjnej sztuki tkackiej. Artyści używając sposobów kształtowania formy jakie podpowiadała im intuicja tworzyli nowe struktury. Splotem tkackim, dziewiarskim, haftem, aplikacją, plecionką, collage'em, technikami zapożyczonymi z innnych dyscyplin lub odkrytymi przez siebie przekształcali włókna, skórę, drewno, metal, szkło w dzieła, których formy rozwinęły się w miękką rzeźbę, assemblage różnych tworzyw bądź ażurowe kompozycje przestrzenne.

Około połowy lat siedemdziesiątych eksperymenty warsztatowe nie mają już rozmachu poprzedniej dekady. Twórczość wielu artystów oddala się od tkaniny i od włókien. Dzieła tych, którzy przy niej pozostali, zwłaszcza prace średniego pokolenia i prace generacji uczniów pokolenia, które zapoczątkowało przełom lat sześćdziesiątych ujawniają już inne tendencje.
Następuje pewne znużenie sztuką przedmiotu, penetracją rzeczy, struktur, form, ich wzajemnych stosunków. Powrót fali zainteresowania sztuką przedstawiającą, trendy związane z nowym realizmem, nowym surrealizmem przywracają ponownie rangę treści dzieła. Przywrócą także równowagę między treścią i formą.

Tkanina coraz częściej porzuca improwizację, posługuje się kartonem, wybiera tematy aktualne, współczesne, wraca do archetypów, szuka pierwowzorów w przeszłości, w dziełach odległch epok, lub we współczesności utrwalonej przez fotografię. Nie odtwarza swoich

pierwowzorów, interpretuje je sięgając do warsztatu jako środka ekspresji tylko tam, gdze jest to niezbędne.

Sztuka nieprzedstawiająca, w której problemy strukturalne nadal są istotne jest skoncentrowana i skupiona, działa starannie wyselekcjonowanymi, oszczędnymi środkami ekspresji pozostawiając rolę pola eksperymentu warsztatowego miniaturze.

Halina Jurga

1. Helena Bukowska, Tkanina nicielnicowa

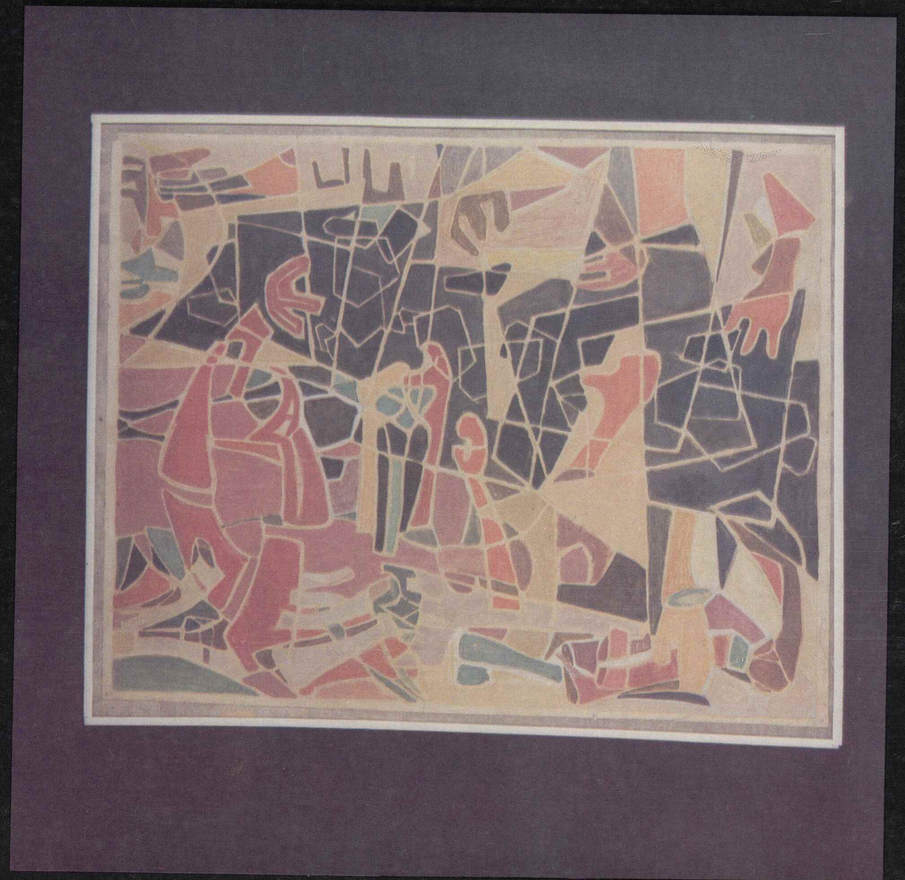

2. Maria Jarema, „Węgiel"

3. Jadwiga Maziarska, „Kukła I", „Kukła II"

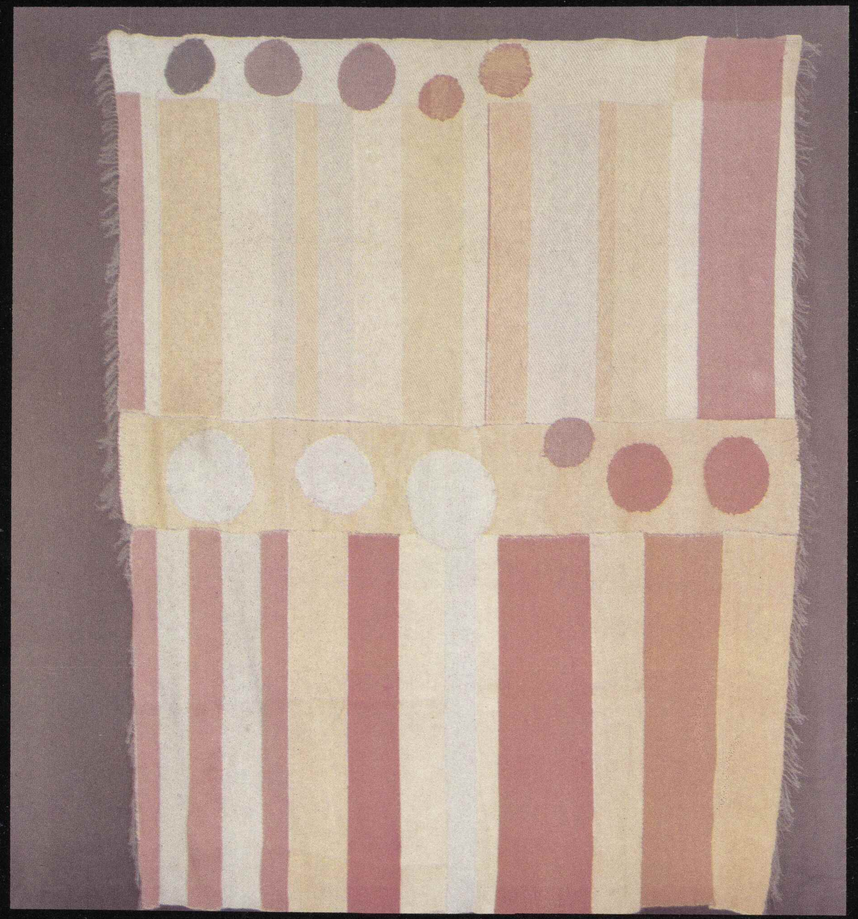

4. Tadeusz Dominik, Tkanina żakardowa z aplikacjami

5. Stefania i Andrzej Milwiczowie, „Makata"

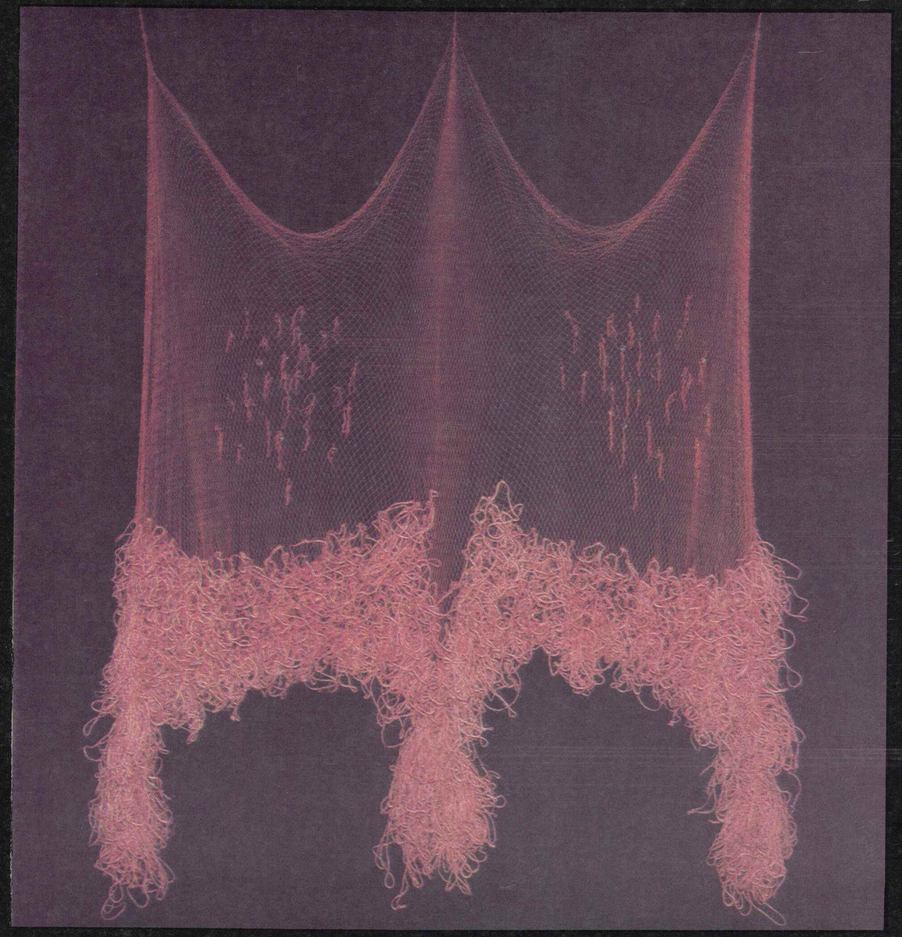

6. Wojciech Sadley, „Ikar"

7. Magdalena Abakanowicz, „Desdemona"

8. Wojciech Sadley, „Missa abstracta".

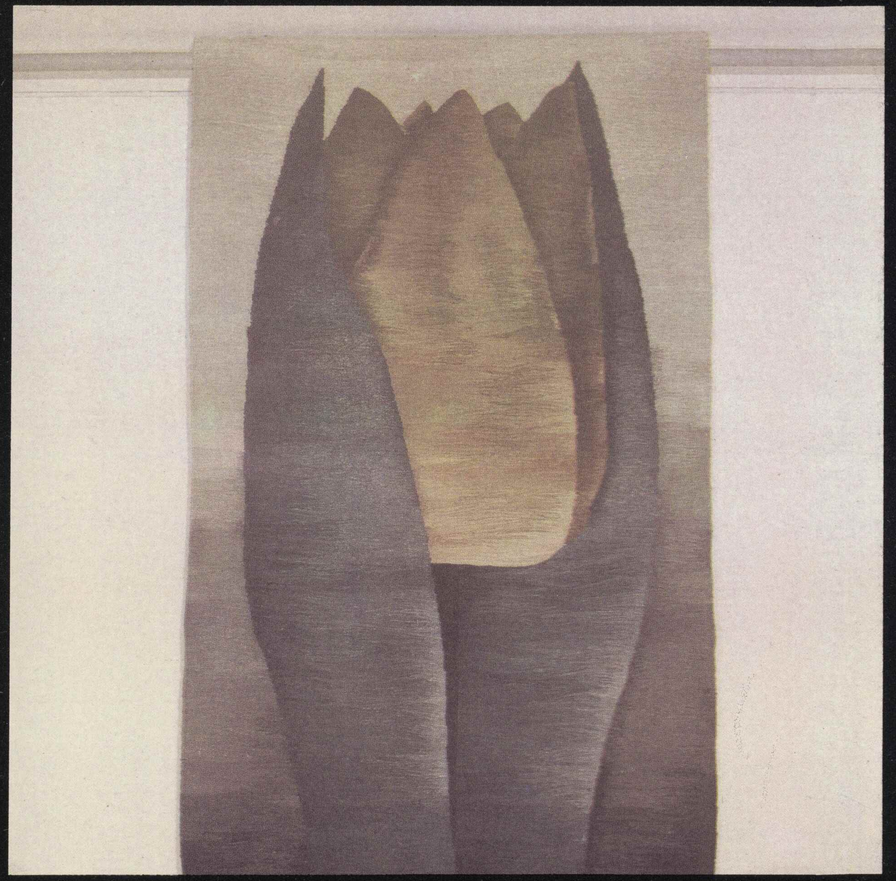

9. Joanna Hasior, „Macierzyństwo"

10. Krystyna Wojtyna-Drouet, „Zachód słońca”

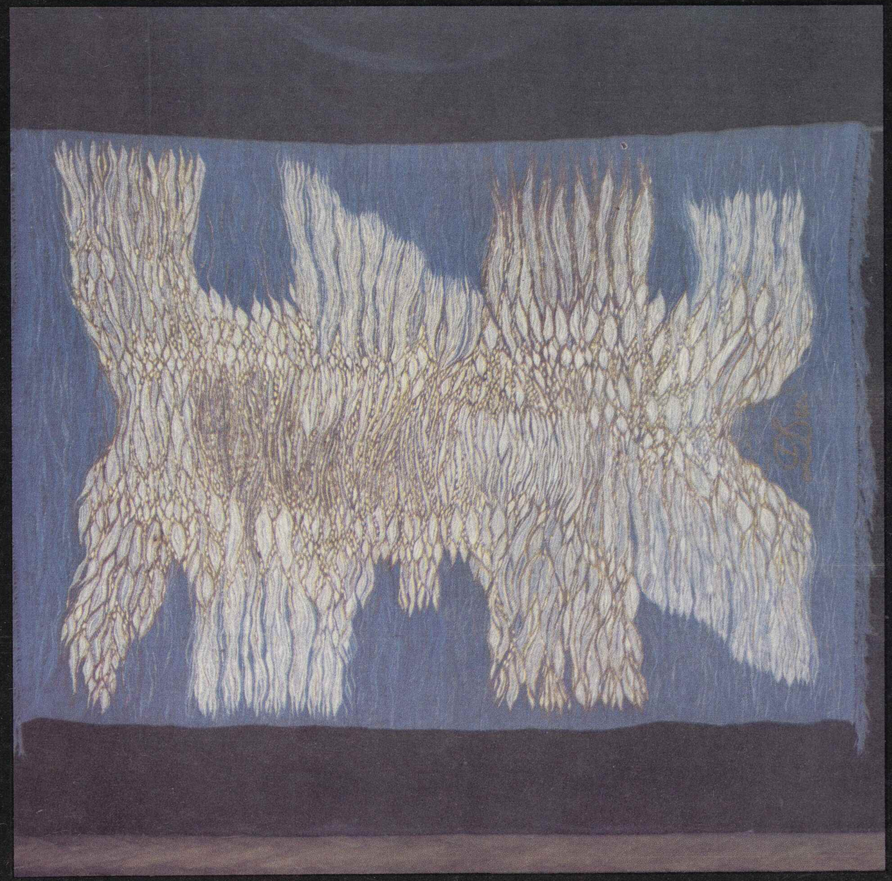

11. Danuta Sienkiewicz, „Polonez”

12. Izabela Marcjan, „Źródło II"

13. Adela Szwaja, „Światła XXXI wieku"

14. Maria Chojnacka, „Mur"

15. Anna Urbanowicz-Krowacka, „Szept"

16. Barbara Latocha, „Witraż czerwony"

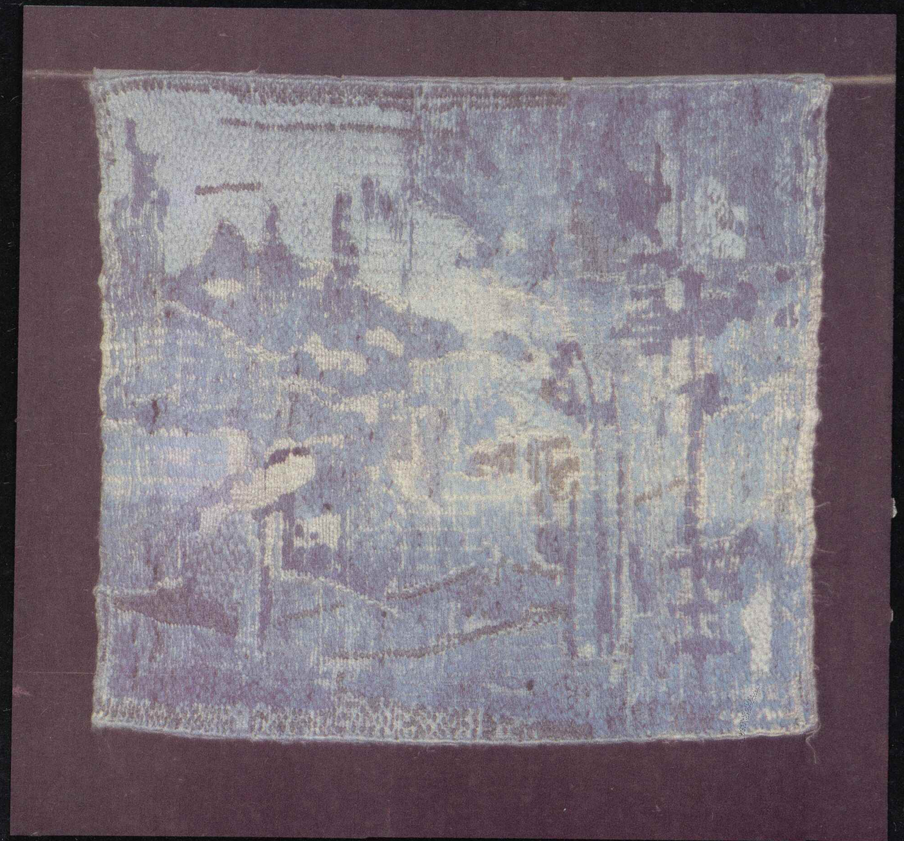

17. Jolanta Owidzka, „Kampinos"

18. Marta Gąsiennica-Szostak, „Erozja lodowcowa"

19. Ewa Latkowska-Żychska, „Zboże"

20. Urszula Plewka-Schmidt, „Stary król"

Spis ilustracji barwnych

1. Helena Bukowska, Tkanina nicielnicowa (nr kat. 2)
2. Maria Jarema, „Węgiel" (nr kat. 19)
3. Jadwiga Maziarska, „Kukła I", „Kukła II" (nr kat. 68, 69)
4. Tadeusz Dominik, Tkanina żakardowa z aplikacjami (nr kat. 14)
5. Stefania i Andrzej Milwiczowie, „Makata" (nr kat. 23)
6. Wojciech Sadley, „Ikar" (nr kat. 77)
7. Magdalena Abakanowicz, „Desdemona" (nr kat. 37)
8. Wojciech Sadley, „Missa abstracta" (nr kat. 78)
9. Joanna Hasior, „Macierzyństwo" (nr kat. 52)
10. Krystyna Wojtyna-Drouet, „Zachód słońca" (nr kat. 45)
11. Danuta Sienkiewicz, „Polonez" (nr kat. 79)
12. Izabela Marcjan, „Źródło II" (nr kat. 111)
13. Adela Szwaja, „Światła XXXI wieku" (nr kat. 135)
14. Maria Chojnacka, „Mur" (nr kat. 95)
15. Anna Urbanowicz-Krowacka, „Szept" (nr kat. 107)
16. Barbara Latocha, „Witraż czerwony" (nr kat. 109)
17. Jolanta Owidzka, „Kampinos" (nr kat. 114)
18. Marta Gąsiennica-Szostak, „Erozja lodowcowa" (nr kat. 133)
19. Ewa Latkowska-Żychska, „Zboże" (nr kat. 143)
20. Urszula Plewka-Schmidt, „Stary król" (nr kat. 152)

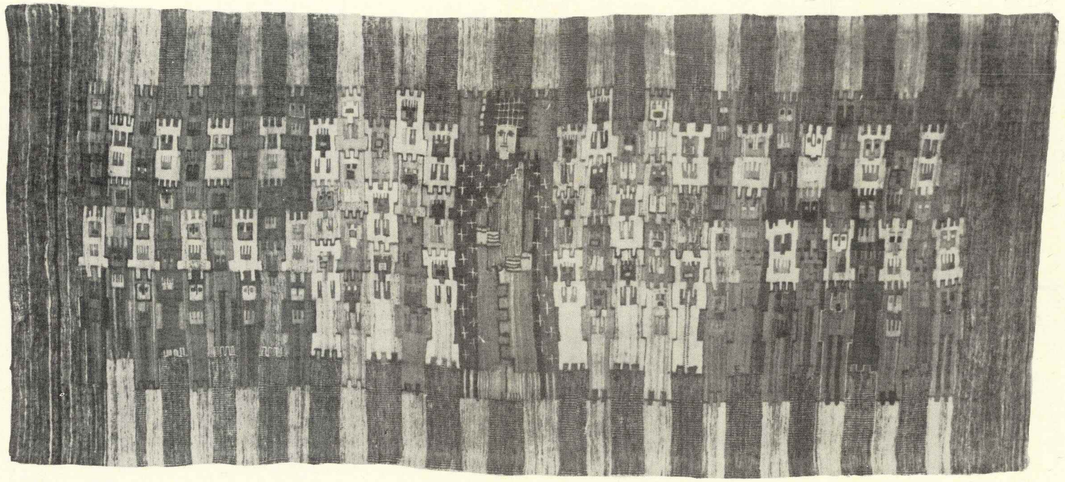

1. Helena Gałkowska, „Zakonnice"

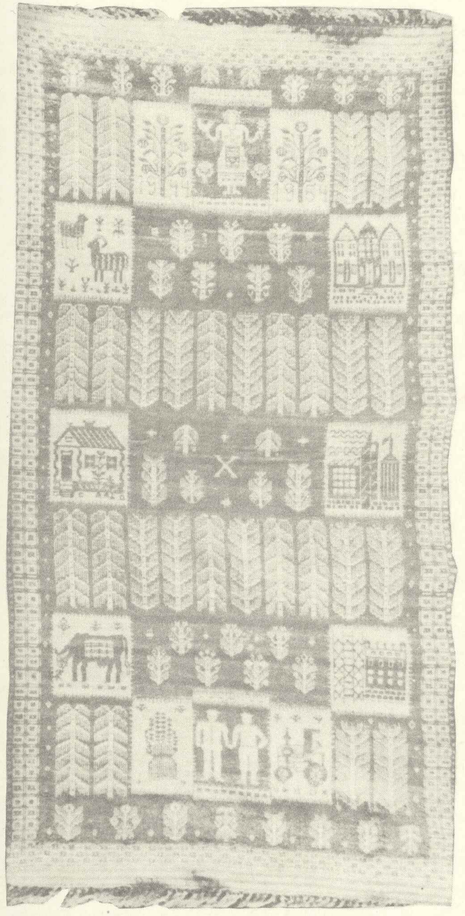

2. Janina Trawińska, „10-lecie PRL"

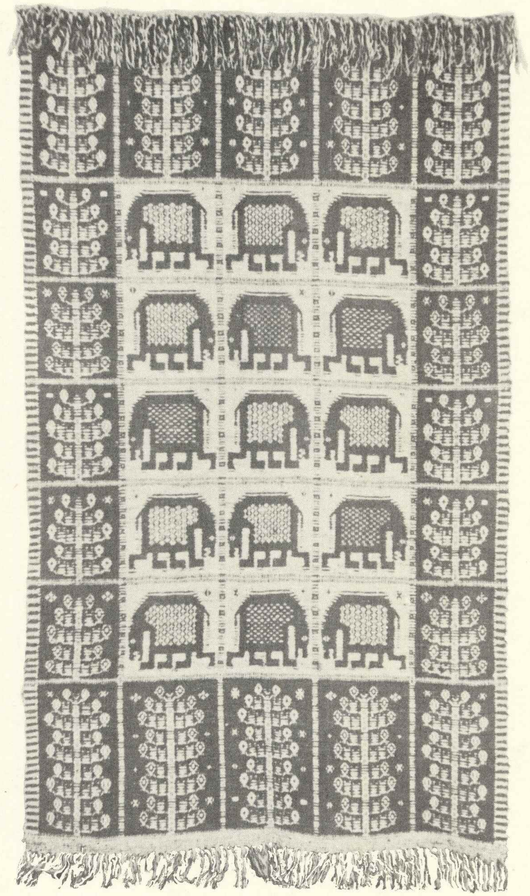

3. Eleonora Plutyńska, „Zwierza"

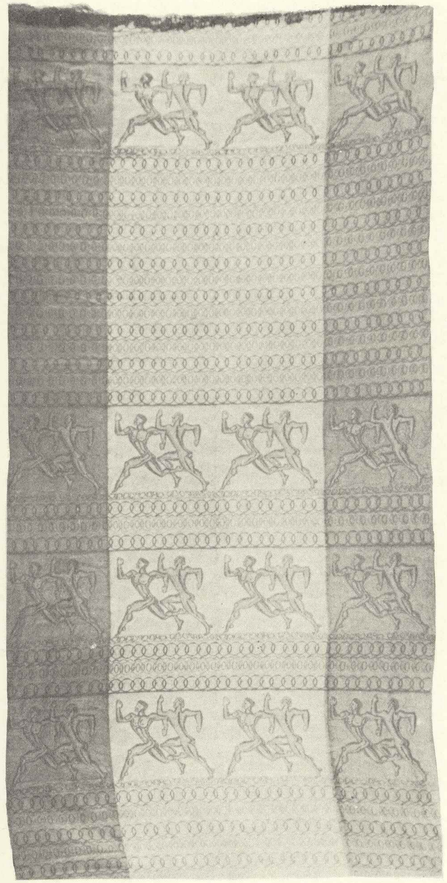

4. Zofia Matuszczyk-Cygańska, „Biegacz olimpijski"

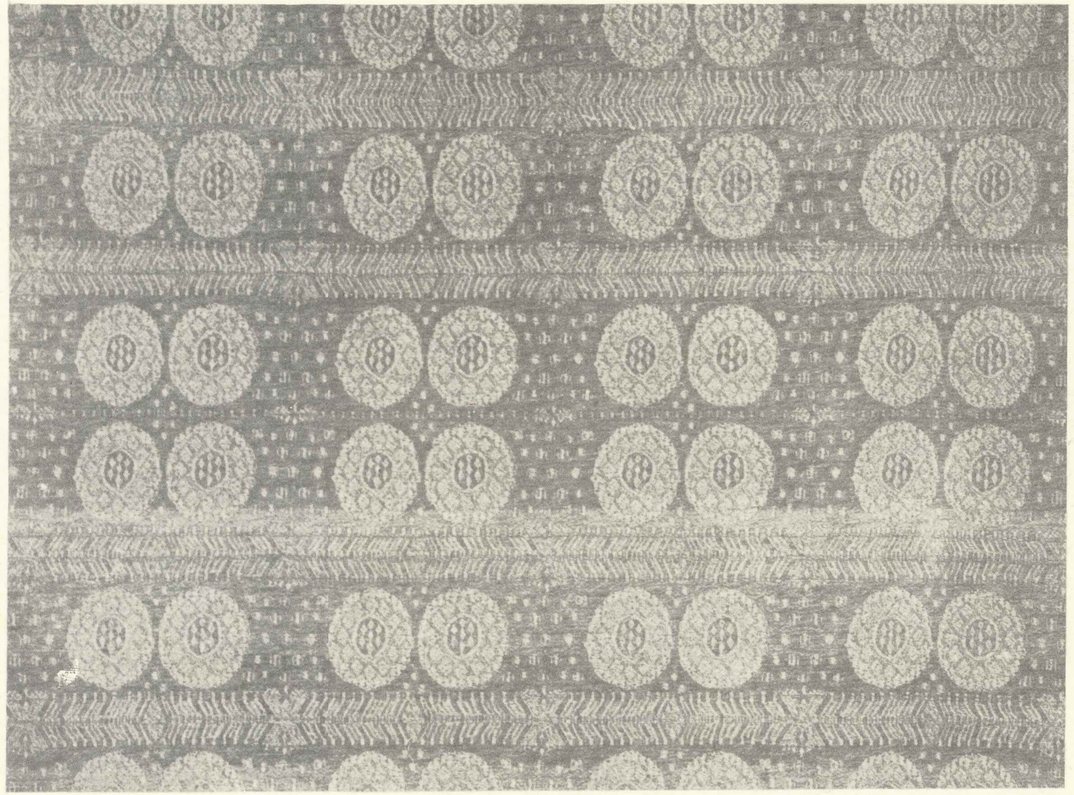

5. Anna Śledziewska, „Fioletowa"

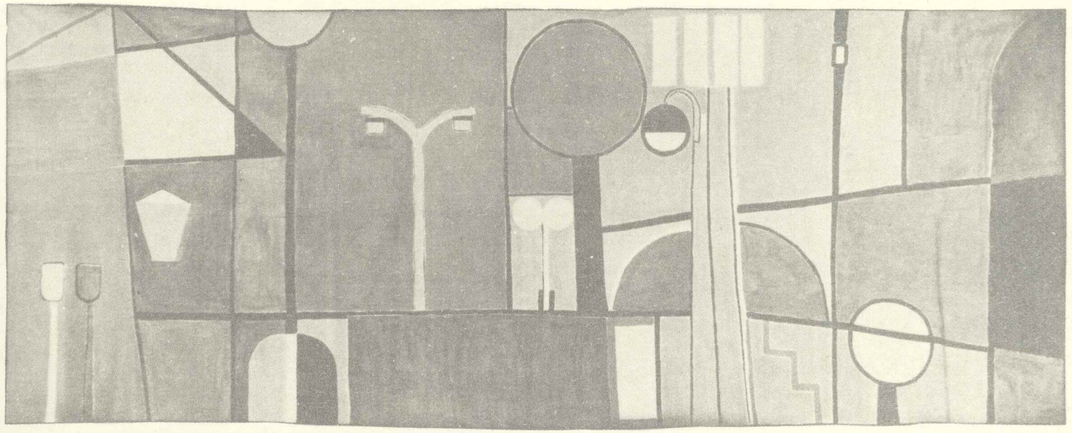

6. Wanda Nowakowska, „Latarnie warszawskie"

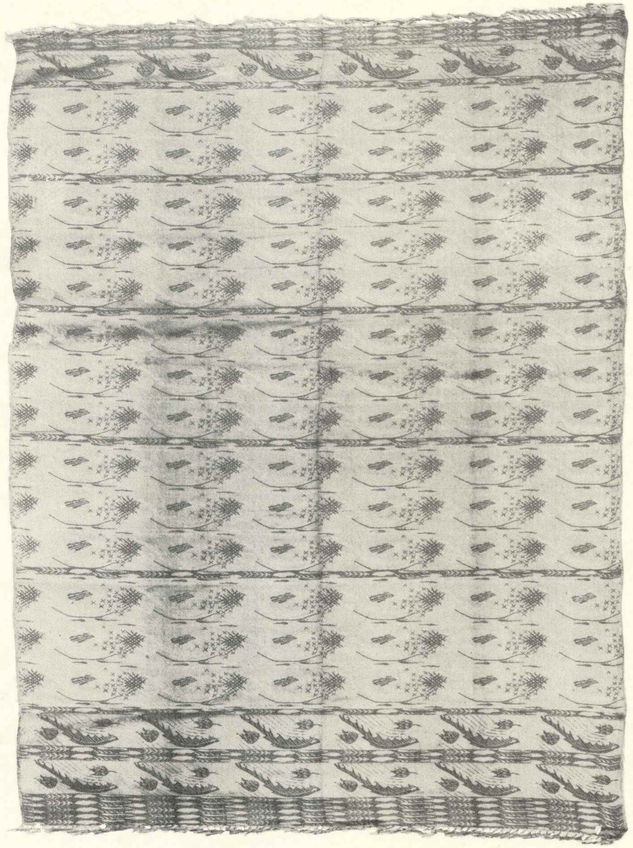

7. Hanna Kiedrzyńska-Berbecka, „Secesyjna"

8. Anna Fiszer, Kompozycja zamknięta"

9. Jadwiga Zaniewicka, „Chopin"

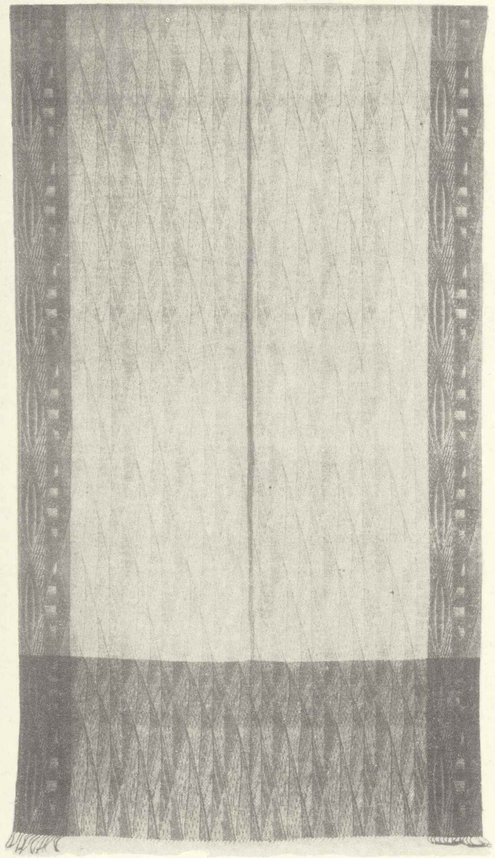

10. Lucjan Kintopf, „Gałązki i romby"

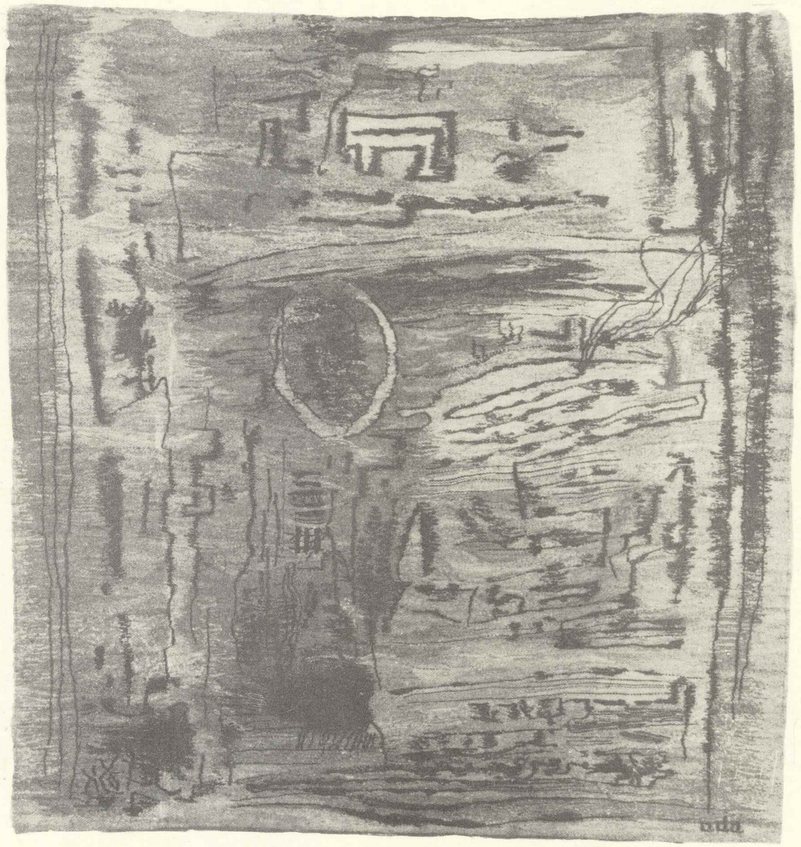

11. Ada Kierzkowska, „Kompozycja v szarej gamie"

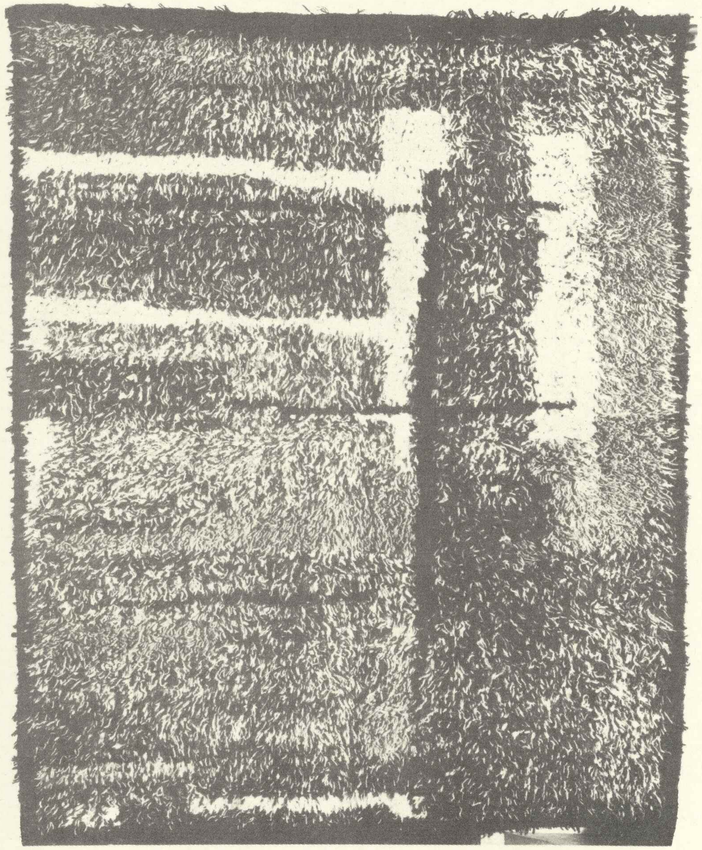

12. Jolanta Owidzka, „Wika"

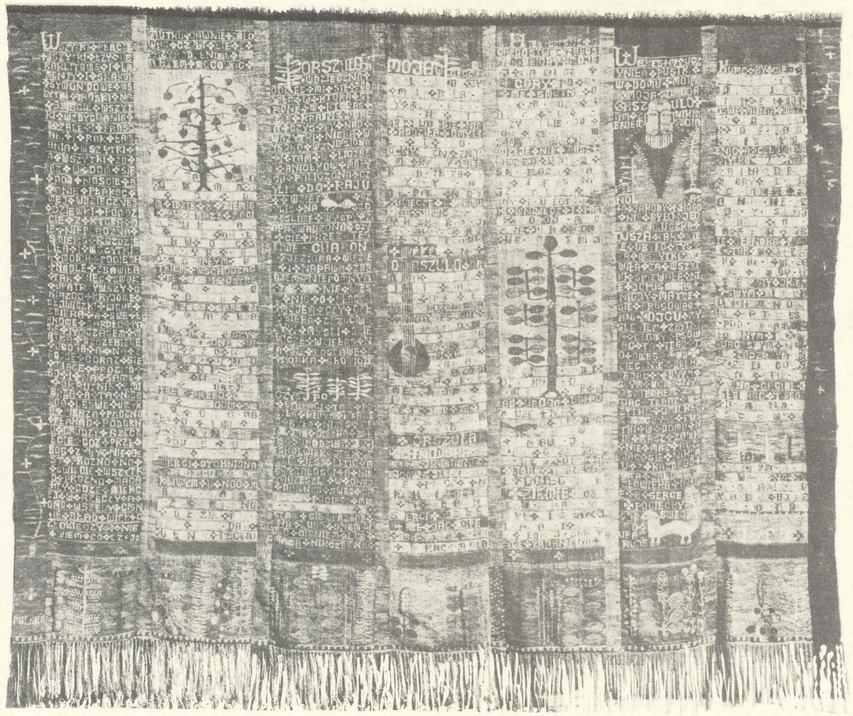

13. Barbara Falkowska, „Treny"

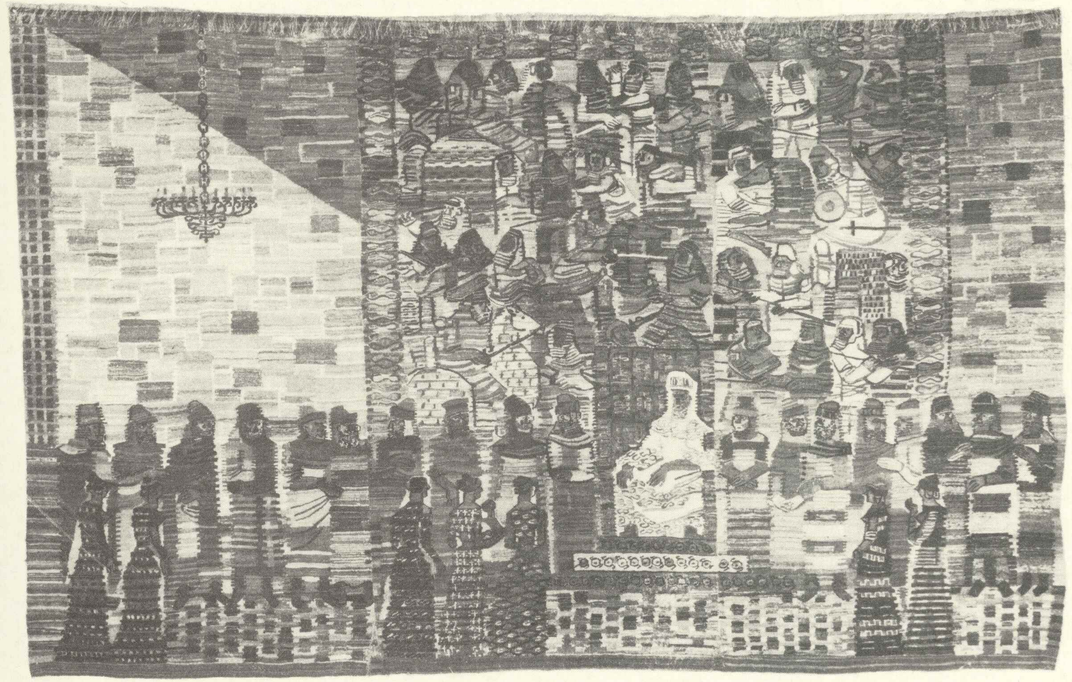

14. Stefan Gałkowski, „Sąd Salomona"

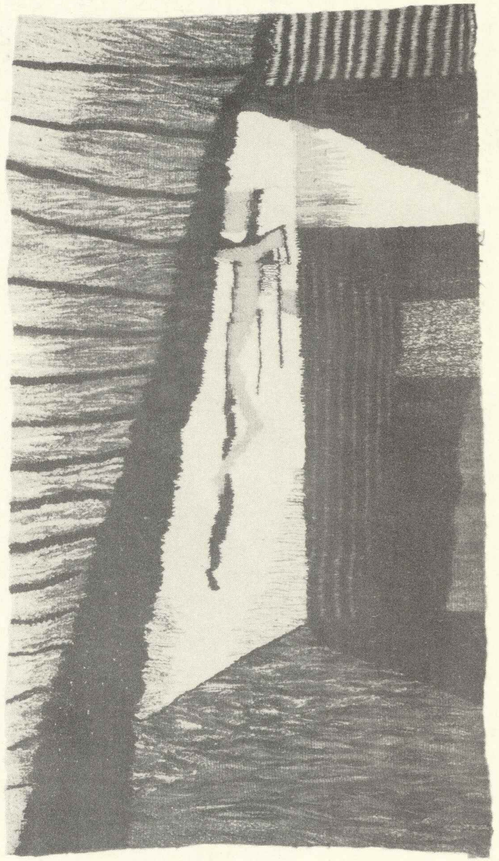

15. Maria Łaszkiewicz, „Cień"

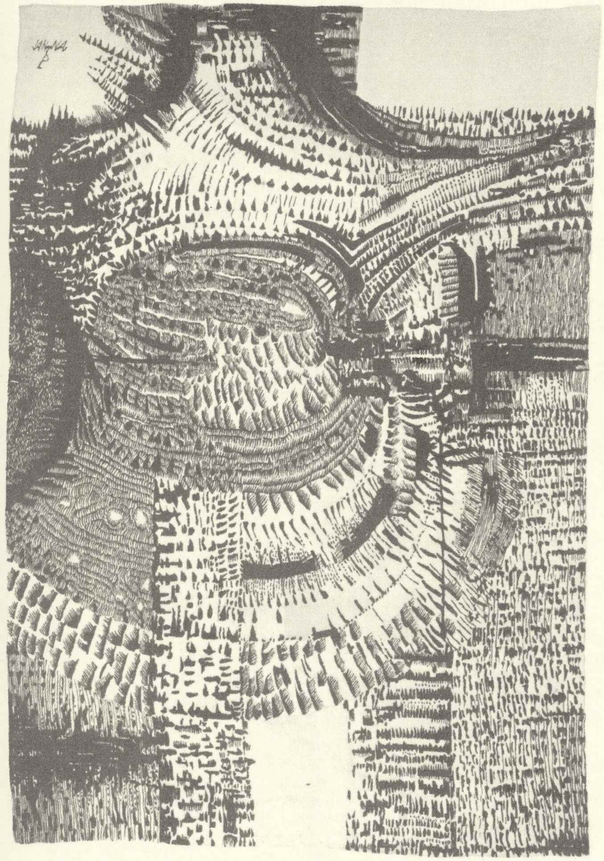

16. Janina Tworek-Pierzgalska, „Inny"

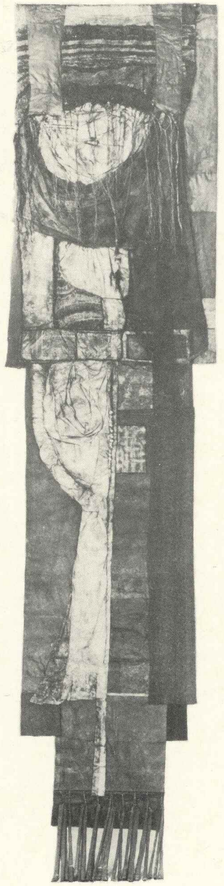

17. Józef Łukomski, „Totem zakwefiony"

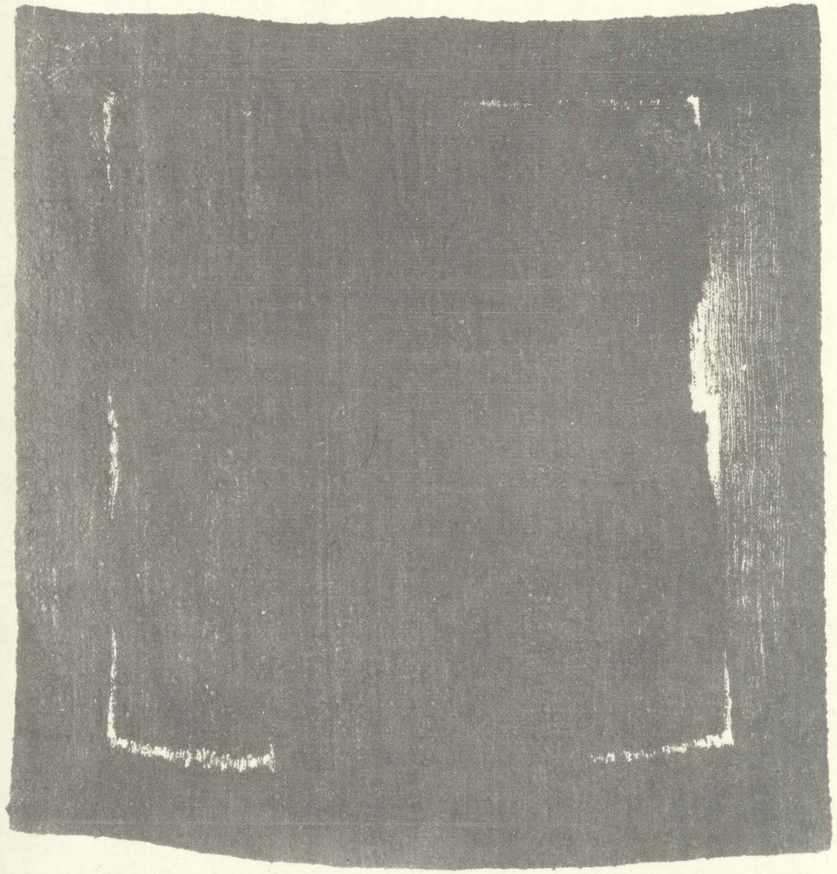

18. Zofia Butrymowicz, „Czarny kwadrat"

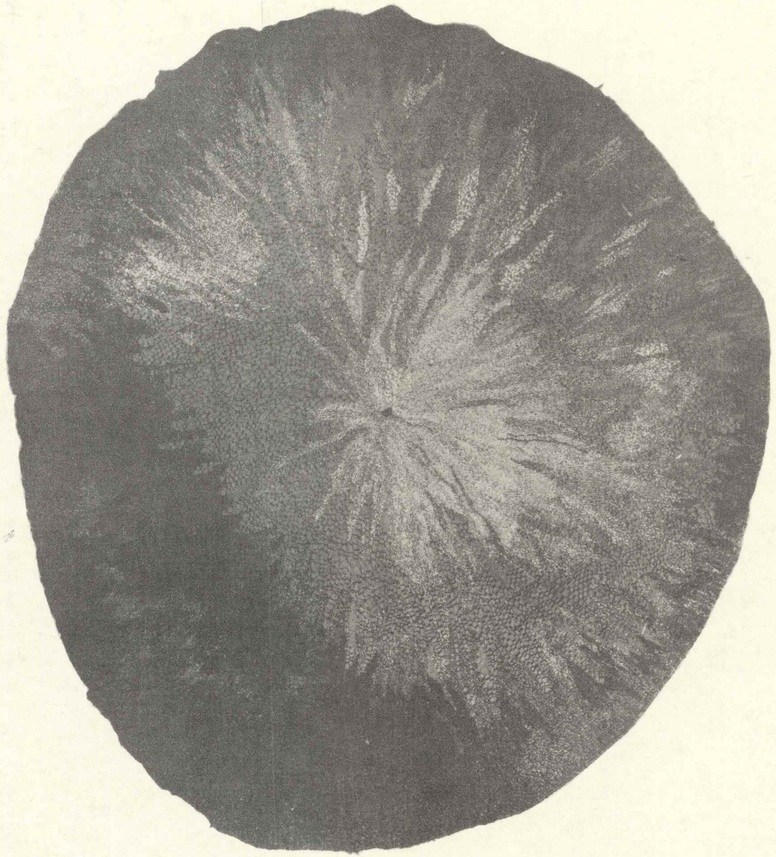

19. Agnieszka Ruszczyńska-Szafrańska, „Kolidia lniana"

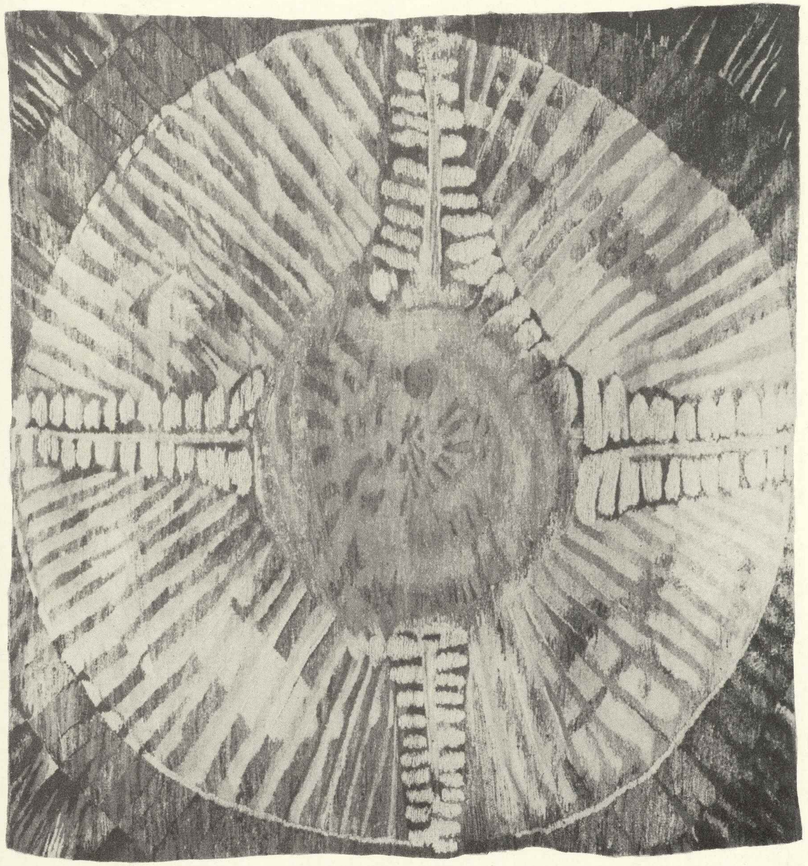

20. Kazimiera Frymark-Błaszczyk, „Znak"

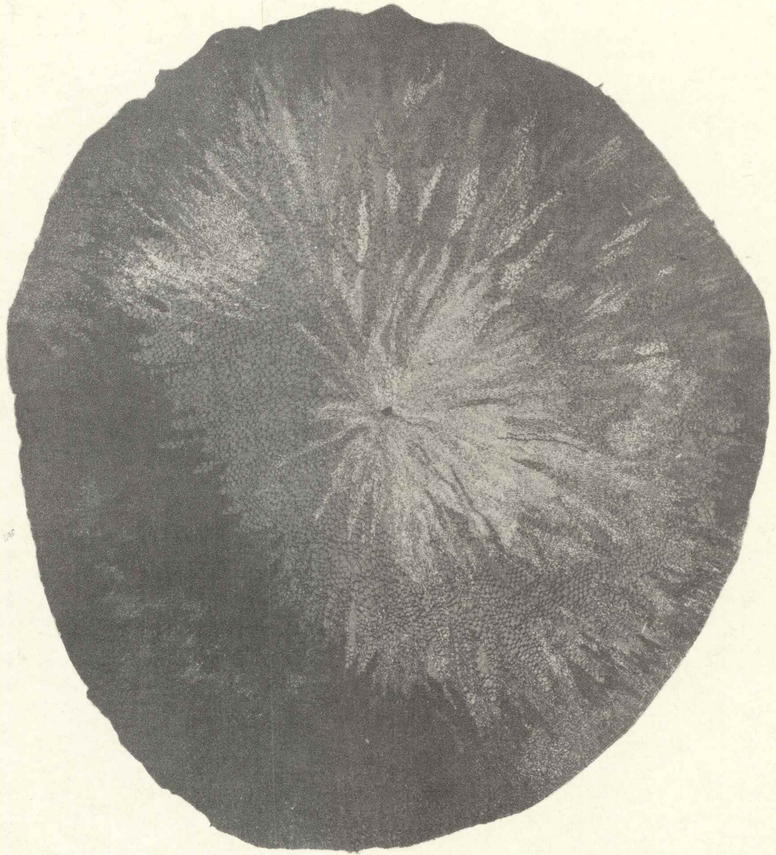

19. Agnieszka Ruszczyńska-Szafrańska, „Kolidia lniana"

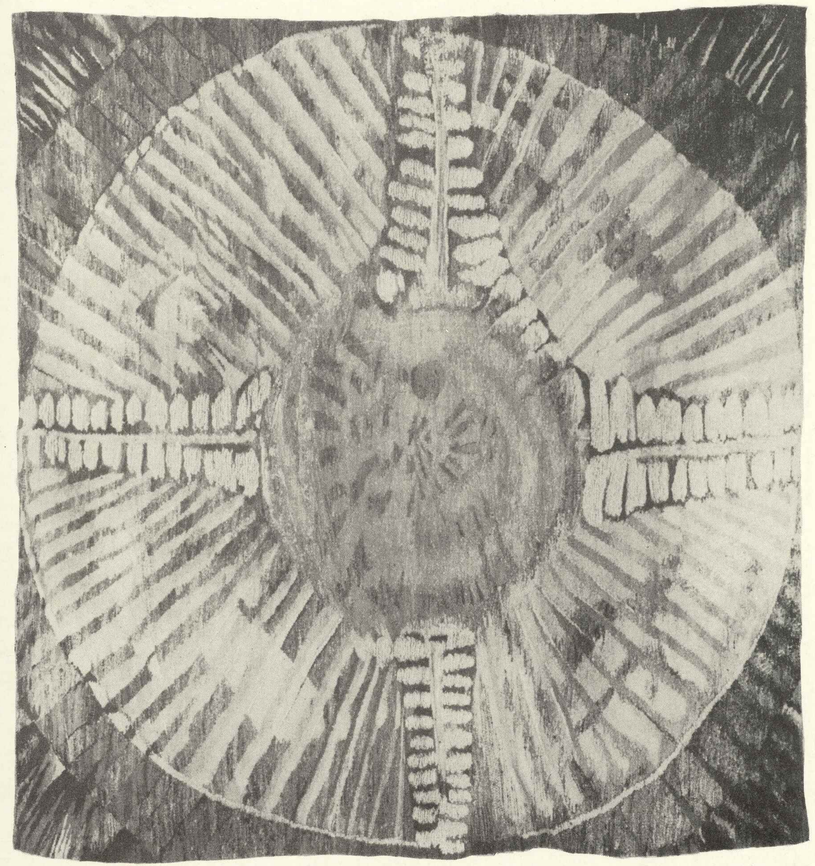

20. Kazimiera Frymark-Błaszczyk, „Znak"

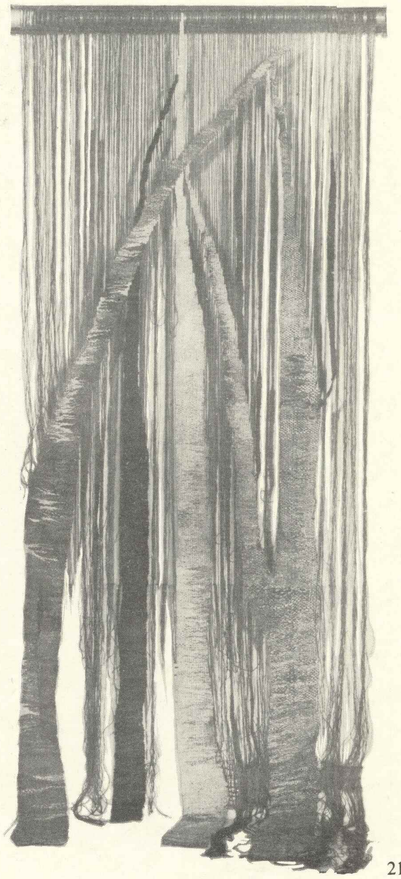

21. Krystyna Brodzka-Piątkowska, „Heliotropizm"

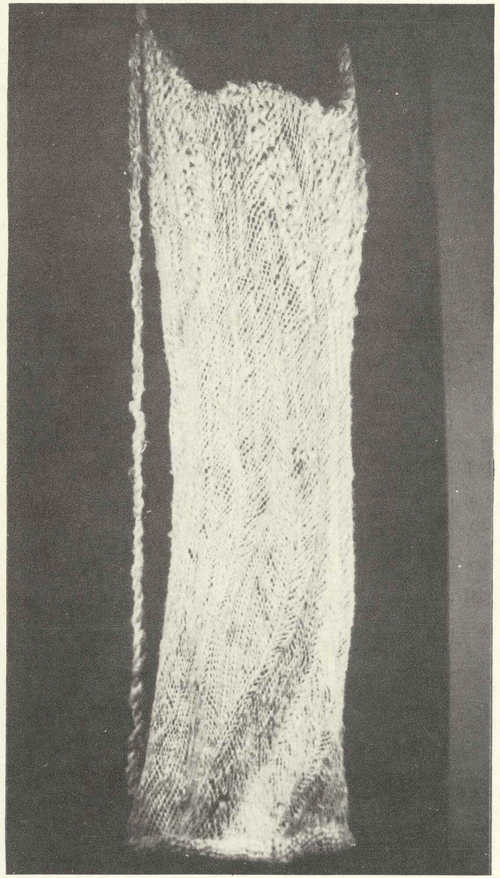

22. Kazimiera Gidaszewska, „Biała'

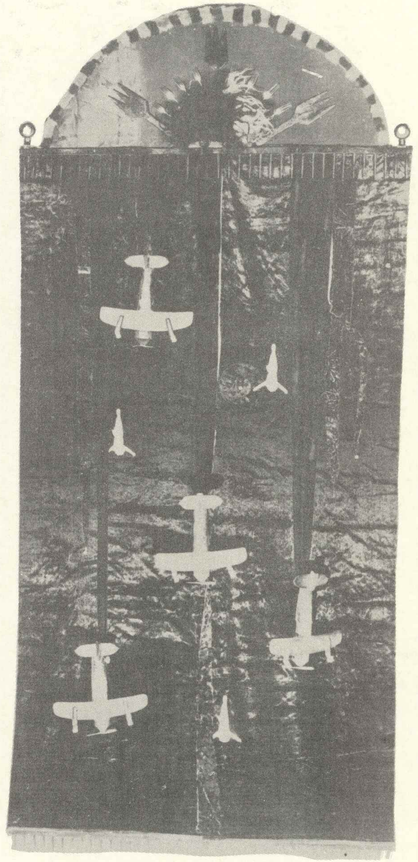

23. Władysław Hasior, „Lot w ciemności"

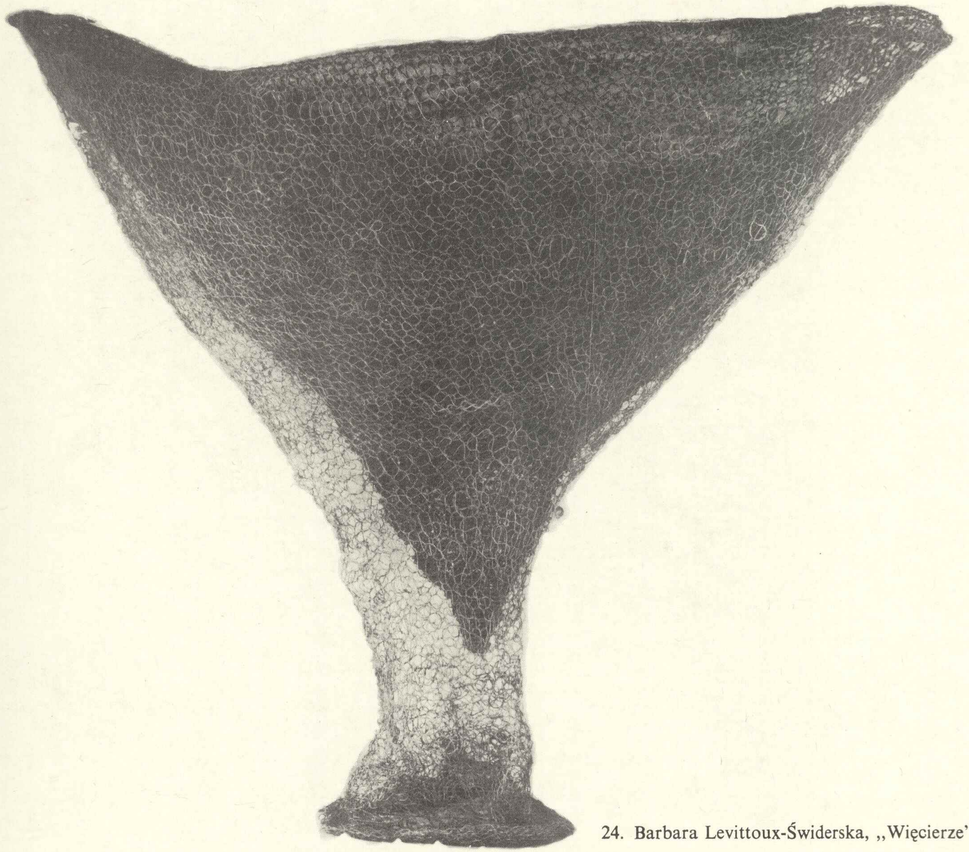

24. Barbara Levittoux-Świderska, „Więcierze"

25. Krystyna Czarnocka, „Spływ"

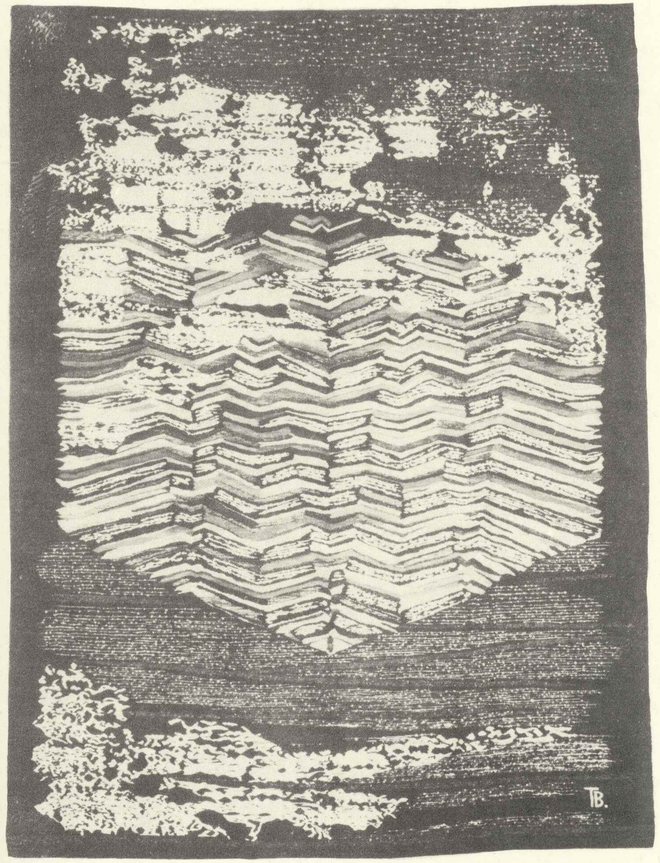

26. Bolesław Tonaszkiewicz, „Jesienny szron"

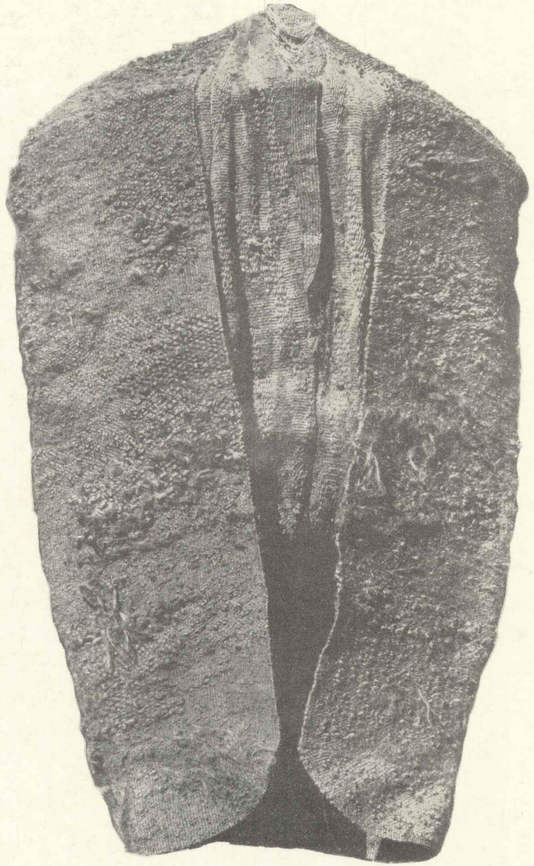

27. Magdalena Abakanowicz, „Ubranie czarne"

28. Stefan Popławski, „Śmierć w Wenecji"

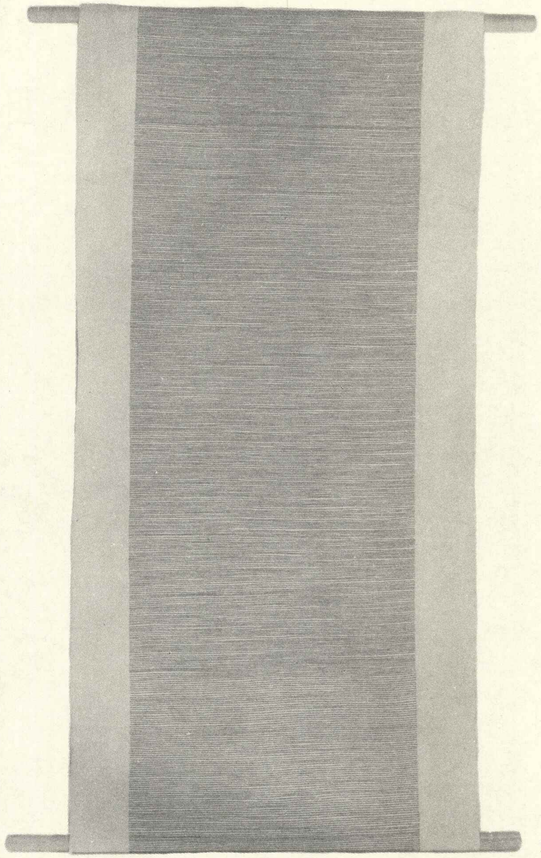

29. Emilia Bohdziewicz, „Zapis nieograniczony"

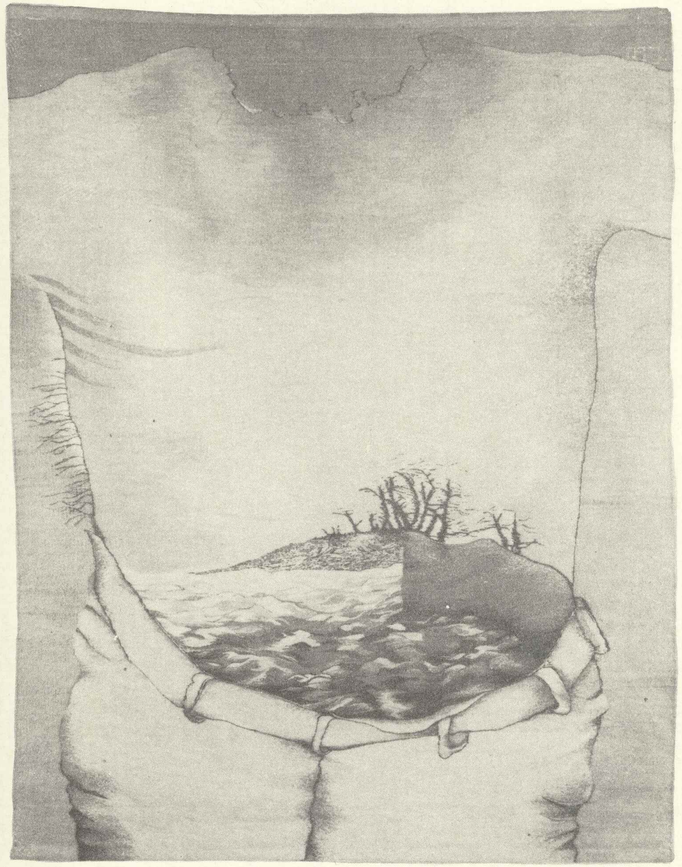

30. Józef Michulec, „Dla nas"

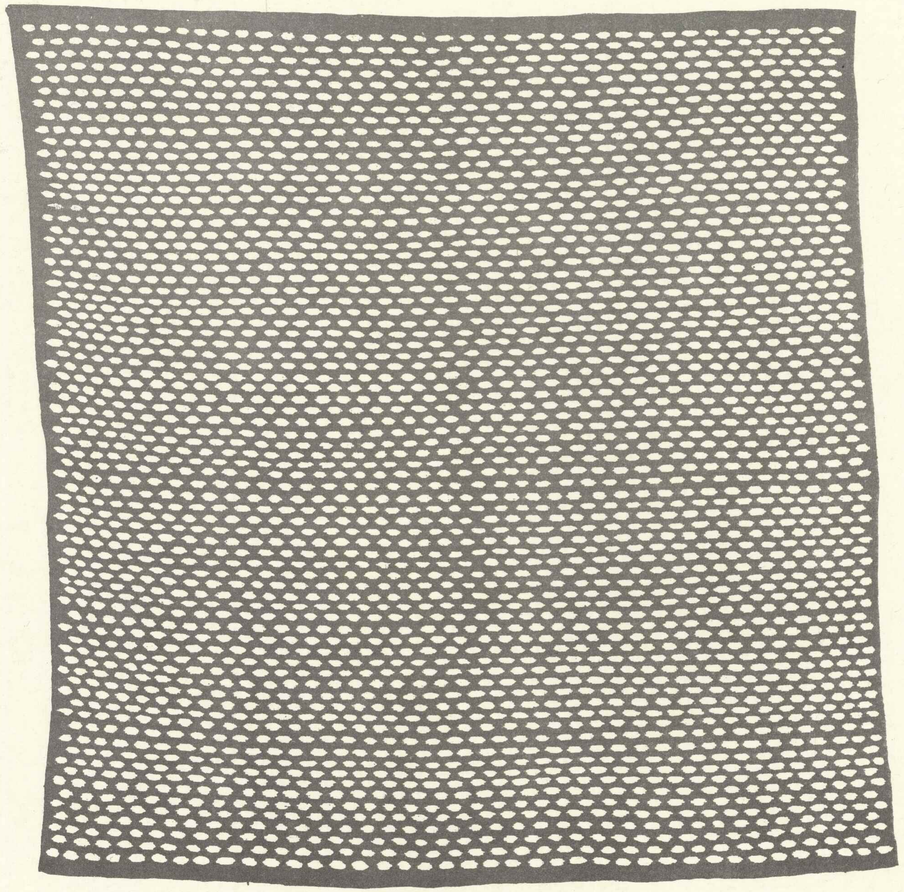

31. Antoni Starczewski, „Kompozycja"

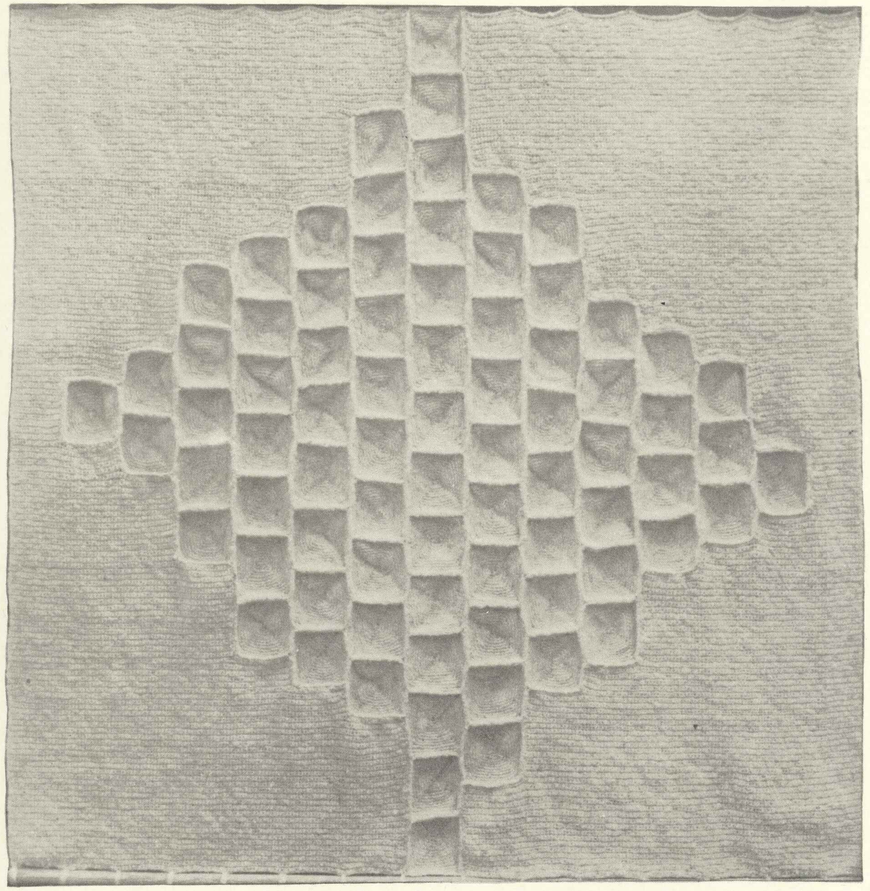

32. Aleksandra Pukaczewska, „Biała IV"

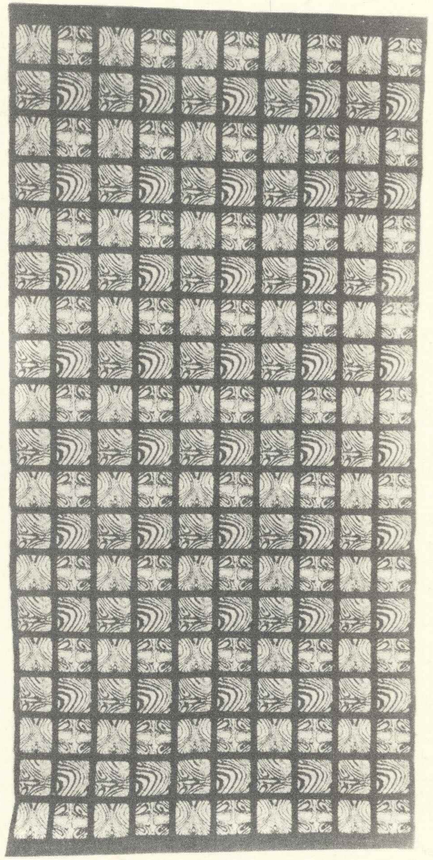

33. Krystyna Nadratowska-Górska, „IIa" .

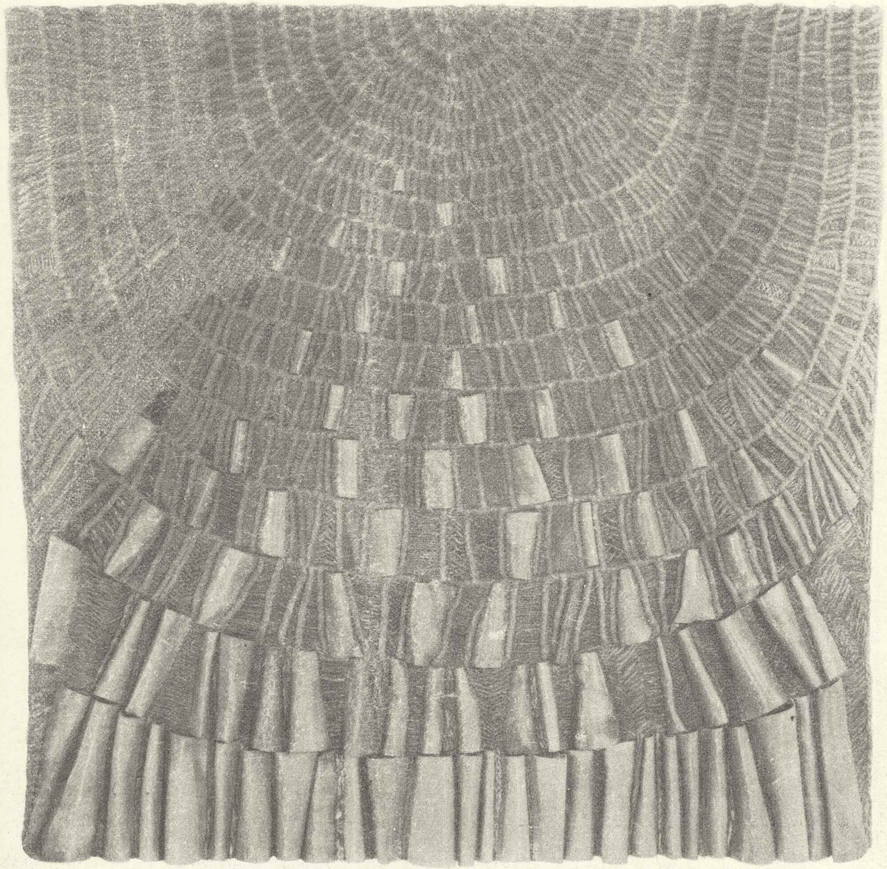

34. Dobrosława i Bogusław Kowalewscy, „Niedziela II"

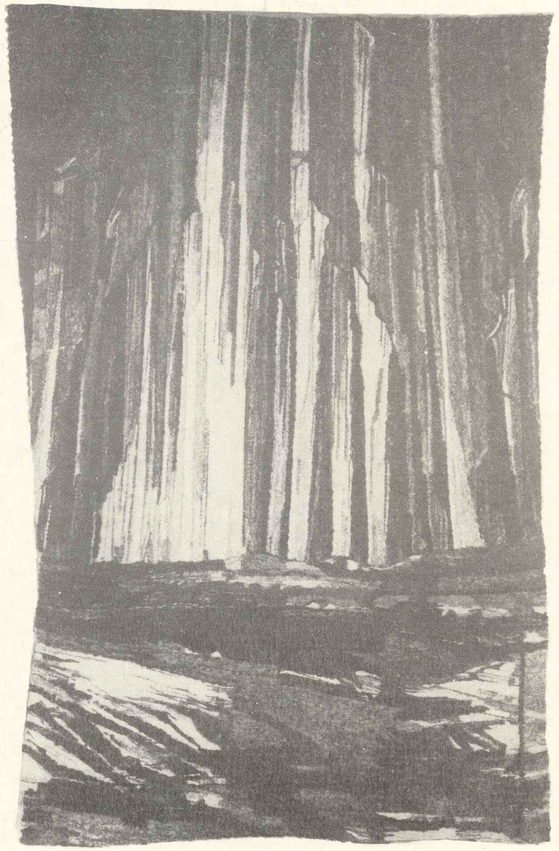

35. Anna Skórko, „Światła VIII"

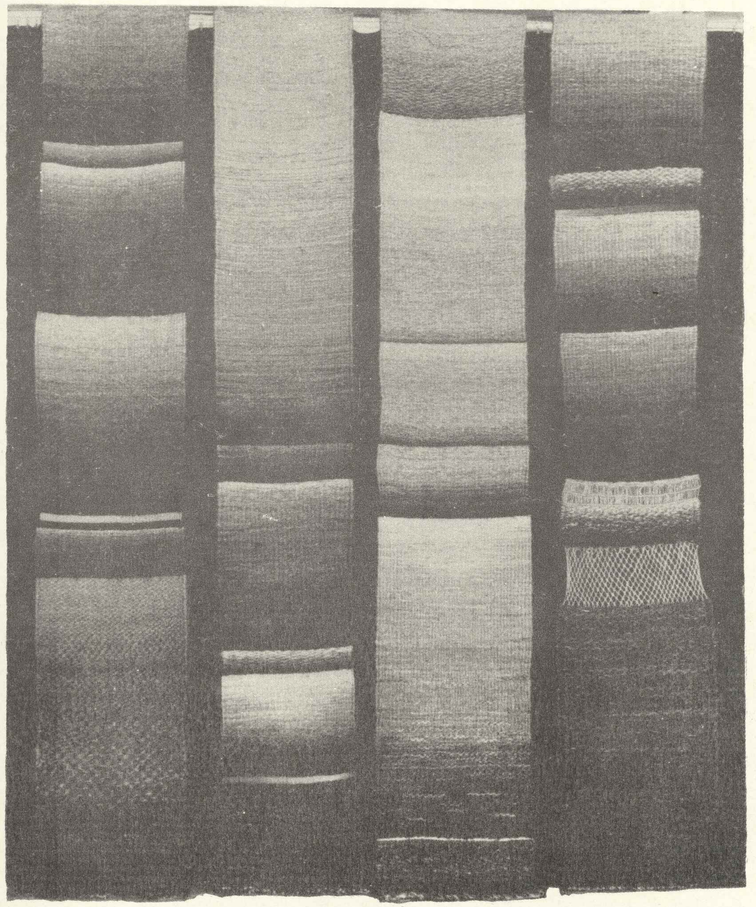

36. Marta Gąsiennica-Szostak, „Szkice z podróży"

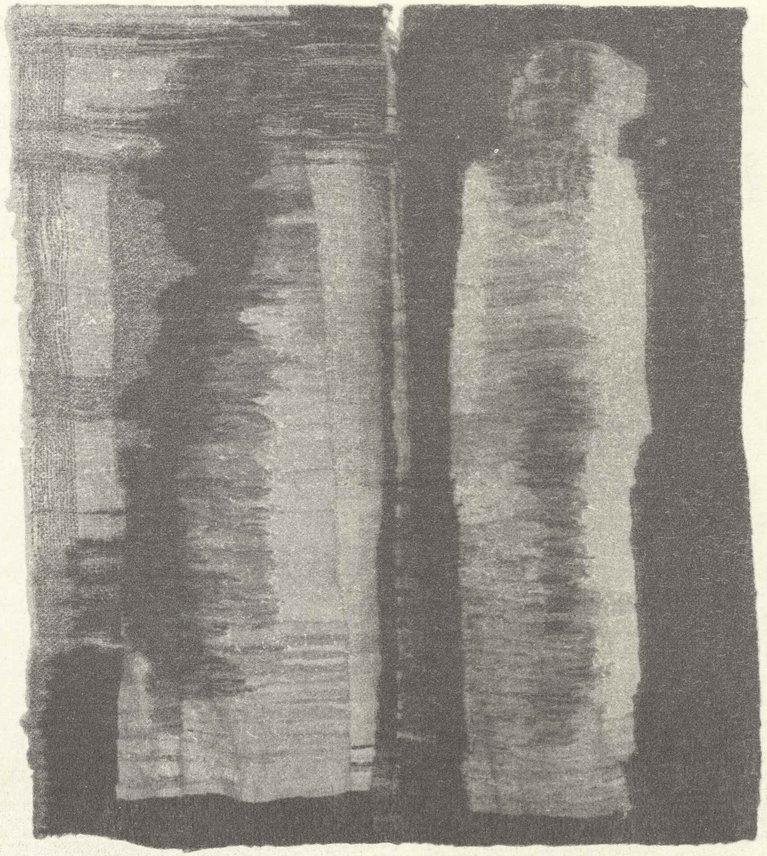

37. Lilla Kulka, „Więź"

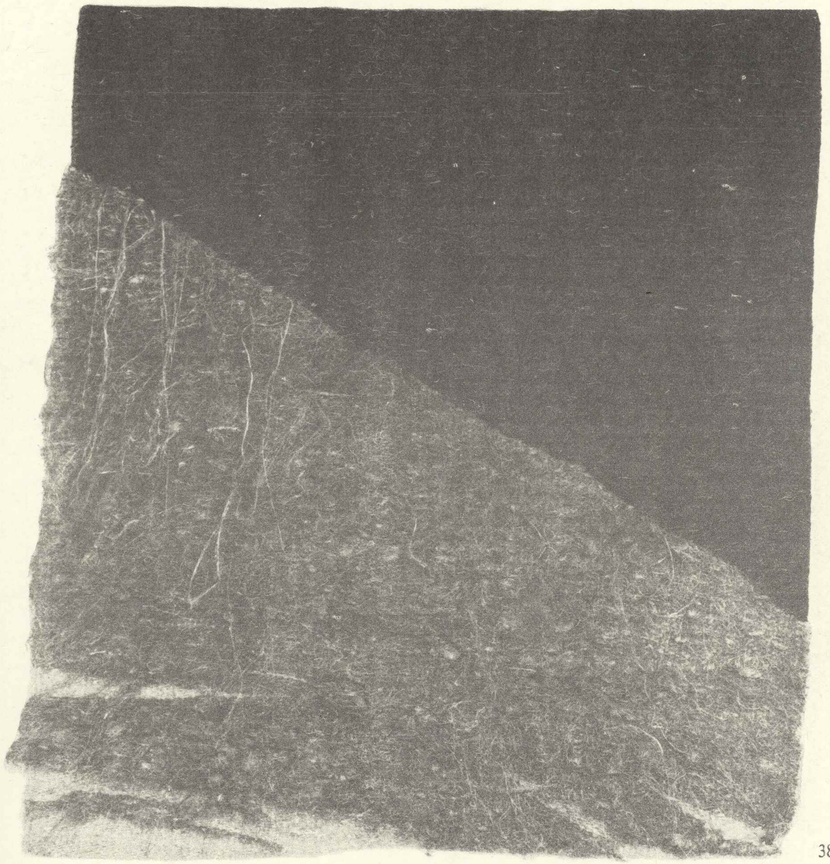

38. Hanna Jung, „Ziemia"

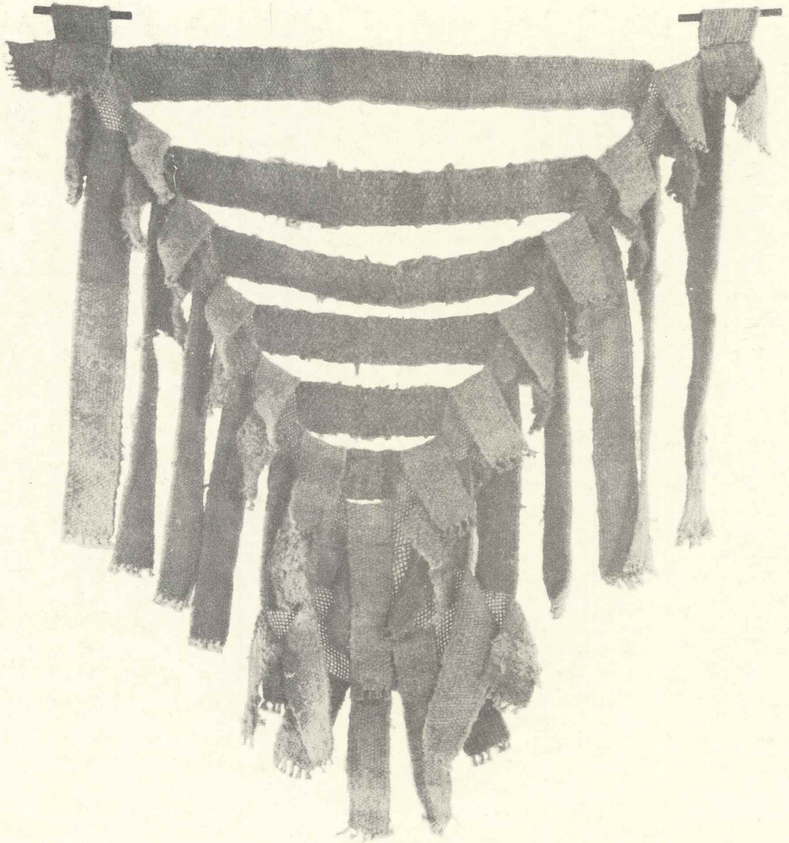

39. Krystyna Arska-Perepłyś, „Kaskada"

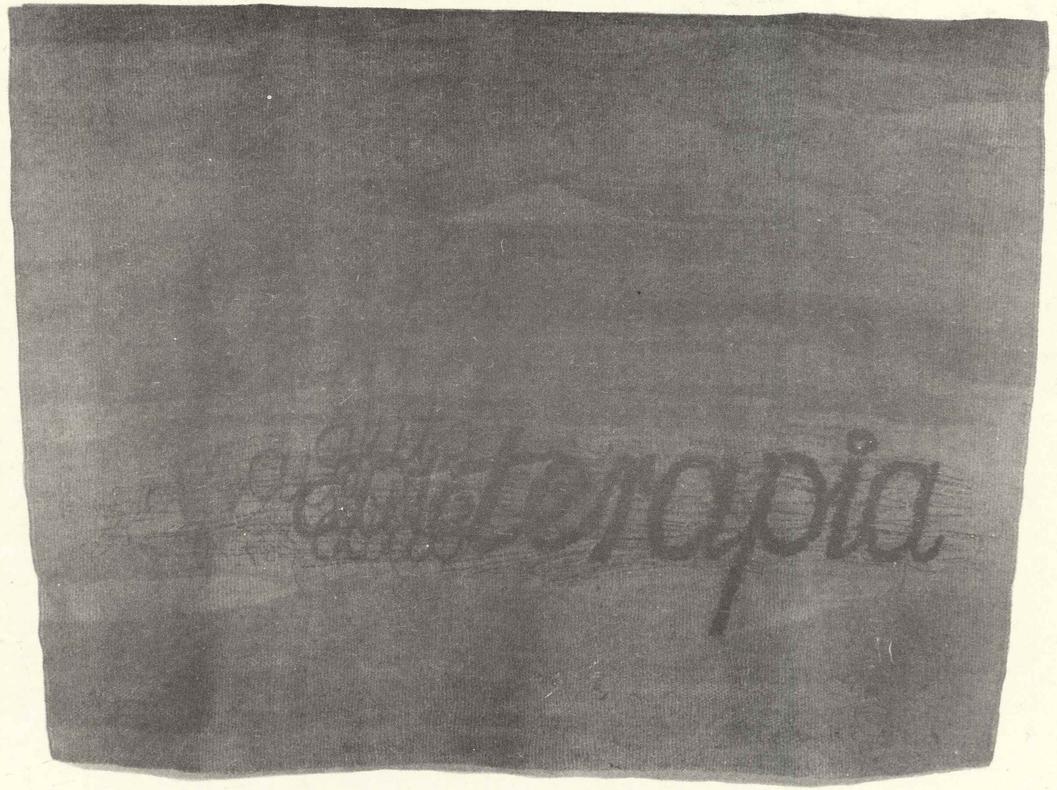

40. Grażyna Brylewska-Pędziałek, „Autoterapia"

Spis ilustracji czarno -białych

1. Helena Gałkowska, „Zakonnice" (nr kat. 3)
2. Janina Trawińska, „10-lecie PRL'" (nr kat. 32)
3. Eleonora Plutyńska, „Zwierza" (nr kat. 270)
4. Zofia Matuszczyk-Cygańska, „Biegacz olimpijski" (nr kat. 10)
5. Anna Śledziewska, „Fioletowa" (nr kat. 31)
6. Wanda Nowakowska, „Latarnie warszawskie" (nr kat. 24)
7. Hanna Kiedrzyńska-Berbecka, „Secesyjna" (nr kat. 7)
8. Anna Fiszer, „Kompozycja zamknięta" (nr kat. 16)
9. Jadwiga Zaniewicka, „Chopin" (nr kat. 34)
10. Lucjan Kintopf, „Gałązki i romby" (nr kat. 60)
11. Ada Kierzkowska, „Kompozycja w szarej gamie" (nr kat. 57)
12. Jolanta Owidzka, „Wika" (nr kat. 73)
13. Barbara Falkowska, „Treny" (nr kat. 47)
14. Stefan Gałkowski, „Sąd Salomona" (nr kat. 50)
15. Maria Łaszkiewicz, „Cień" (nr kat. 65)
16. Janina Tworek-Pierzgalska, „Inny"(nr kat. 75)
17. Józef Łukomski, „Totem zakwefiony" (nr kat. 66)
18. Zofia Butrymowicz, „Czarny kwadrat" (nr kat. 42)
19. Agnieszka Ruszczyńska-Szafrańska, „Kolidia lniana" (nr kat. 83)
20. Kazimiera Frymark-Błaszczyk, „Znak" (nr kat. 91)
21. Krystyna Brodzka-Piątkowska, „Heliotropizm" (nr kat. 117)
22. Kazimiera Gidaszewska, „Biała" (nr kat. 99)
23. Władysław Hasior, „Lot w ciemności" (nr kat. 102)
24. Barbara Levittoux-Świderska, „Więcierze" (nr kat. 136)
25. Krystyna Czarnocka, „Spływ" (nr kat. 97)
26. Bolesław Tomaszkiewicz, „Jesienny szron" (nr kat. 139)
27. Magdalena Abakanowicz, „Ubranie czarne" (nr kat. 88)
28. Stefan Popławski, „Śmierć w Wenecji" (nr kat. 122)
29. Emilia Bohdziewicz, „Zapis nieograniczony" (nr kat. 92)
30. Józef Michulec, „Dla nas" (nr kat. 113)
31. Antoni Starczewski, „Kompozycja" (nr kat. 130)
32. Aleksandra Pukaczewska, „Biała IV" (nr kat. 124)
33. Krystyna Nadratowska-Górska, „IIa" (nr kat. 101)
34. Dobrosława i Bogusław Kowalewscy, „Niedziela II" (nr kat. 106)
35. Anna Skórko, „Światła VIII" (nr kat. 129)
36. Marta Gąsiennica-Szostak, „Szkice z podróży" (nr kat. 134)
37. Lilla Kulka, „Więź" (nr kat. 148)
38. Hanna Jung, „Ziemia" (nr kat. 146)
39. Krystyna Arska-Perepłyś, „Kaskada" (nr kat. 150)
40. Grażyna Brylewska-Pędziałek, „Autoterapia" (nr kat. 151)

Magdalena Abakanowicz

Warszawa, Al. Stanów Zjednoczonych 16 m. 53

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Malarstwa – pracownie prof. prof. E. Plutyńskiej i M. Włodarskiego, dyplom w 1955 r. Profesor w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Doctor honoris causa Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Londynie. Tworzy w zakresie Tkaniny unikatowej (monumentalne kompozycje przestrzenne) malarstwa i rysunku. Swoją twórczość artystka prezentowała, poczynając od 1961 r., na kilkudziesięciu wystawach indywidualnych zarówno w Polsce jak i w krajach Europy, Ameryki i Azji. Jest wielokrotnym uczestnikiem międzynarodowych prezentacji sztuki jak: Biennale w Sao Paulo, w Wenecji; Biennale Tkaniny w Lozannie, Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi. Ostatnio wystawy indywidualne artystki towarzyszyły Międzynarodowemu Biennale Tkaniny w Lozannie. Jest autorką monumentalnych kompozycji przestrzennych jak: gobelin strukturalny 'Bois-le-Duc' dla Urzędu Prowincji Norde-Brabant w S'Hertogenbosch czy gobelin dla Biblioteki Miejskiej w Stuttgarcie. W 1972 r. otrzymała Nagrodę Państwową III stopnia. Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Krakowie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych w Polsce, Francji, Belgii, Wielkiej Brytanii, USA, Kanadzie, Japonii oraz w muzeach RFN, Holandii, Szwecji, Norwegii, Czechosłowacji, Szwajcarii, USA, Brazylii, Japonii i Australii.

Stanisław Andrzejewski

Warszawa, ul. Sady Żoliborskie 17 m. 25

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Malarstwa, dyplom w 1975 r. Obecnie prowadzi pracę dydaktyczną jako asystent na macierzystym wydziale. Twórczość w dziedzinie malarstwa i tkaniny unikatowej. Swoje prace prezentował na wystawach indywidualnych w Krakowie (1976) i w Warszawie (1978), a także na zbiorowych wystawach zagranicznych. Uczestniczy w imprezach międzynarodowych jak: Międzynarodowe Targi Sztuki w Bazylei i Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi. Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi i w kolekcjach prywatnych.

Anna Bednarczuk

Poznań, Osiedle Rzeczypospolitej 14 m. 127

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Poznaniu, Wydział Malarstwa. Twórczość indywidualną uprawia w zakresie malarstwa i tkaniny, którą zajmuje się od 1973 r., tworząc w różnych technikach. Przez kilka lat prowadziła pracę dydaktyczną w Poznaniu jako asystent w Pracowni Gobelinu. Swoją twórczość prezentowała na kilku wystawach indywidualnych w kraju (od 1977 r.) i za granicą. Jest uczestnikiem Międzynarodowego Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi. Prace w zbiorach : Muzeum Narodowego w Poznaniu, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych w kraju.

Hanna Kiedrzyńska-Berbecka
Warszawa, ul. Piękna 58 m. 7

Studia: 1933–1939 Warszawska Akademia Sztuk Pięknych, Wydział Architektury Wnętrz.
Tworzy w zakresie tkaniny artystycznej (żakard) oraz zajmuje się projektowaniem dywanów strzyżonych i kilimów dla przemysłu. Po wojnie współpracowała z Biurem Nadzoru Estetyki Przemysłu i Instutytem Wzornictwa Przemysłowego oraz z fabrykami w Kowarach Śląskich i w Kietrzu. Prowadziła też pracę pedagogiczną w Bielsku-Białej. Swoją twórczość artystka kilkakrotnie prezentowała na wystawach indywidualnych w kraju (od 1961 r., Kordegarda, Warszawa) i poza jego granicami (od 1967 r. Lozanna, Szwajcaria).
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum w Bielsku-Białej oraz w prywatnych kolekcjach w Polsce i w Szwajcarii.

Kazimiera Frymark-Błaszczyk
Łódź, ul. Obywatelska 63

Studia: 1950–1951 Wydział Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu; Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, Wydział Włókienniczy – pracownie prof. prof. L. Kintopfa, M. Jaeschkego, dyplom w 1955 r.
Obecnie jest docentem łódzkiej PWSSP, a ponadto projektantem Centralnego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Przemysłu Dziewiarskiego. Zajmuje się gobelinem, dzianiną dekoracyjną, kilimem. Swoje prace kilkakrotnie prezentowała na wystawach indywidualnych (od 1965 r.).
Uczestniczyła w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych w kraju.

Emilia Bohdziewicz
Warszawa, ul. Bonifaterska 10 b m. 56

Studia: 1961–1967 Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Architektury Wnętrz, dyplom w pracowni prof. J. Kurzątkowskiego w 1969 r.
Początkowo pracowała jako projektant a od 1977 r. zajmuje się wyłącznie tkaniną artystyczną, posługując się przy tworzeniu haftem i szyciem maszynowym. W swym dorobku ma kilka wystaw indywidualnych m. in. w galerii Virus w Lozannie, 1979; w Galerii „Zapiecek" w Warszawie, 1980. Uczestniczy w międzynarodowych imprezach jak: Biennale Tkaniny w Lozannie, Miniatur Tkackich w Londynie, Miniatur Tkackich w Szombathely a także Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Muzeum Architektury we Wrocławiu, Muzeum Sztuki w Łodzi, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi oraz w kolekcjach prywatnych za granicą.

Anna Buczkowska
Warszawa, ul. Angorska 27 m. 1

Studia: 1965–1971 Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Malarstwa, dyplom w pracowni prof. M. Szymańskiego.
Współpracuje ze Spółdzielnią Architektury Wnętrz „Ład" jako projektant gobelinów. W twórczości indywidualnej preferuje technikę gobelinu. Jej prace były prezentowane na pokazach autorskich począwszy od 1972 r. w kraju, a od 1974 r. za granicą (galeria St. Paul, Sztokholm)
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcji Związku Artystów Szwedzkich w Sztokholmie oraz w zbiorach prywatnych i za granicą.

Maria Bujakowa
Zakopane-Kościelisko, Sobiczkowa-Bór nr 655

Szkoła Przemysłu Artystycznego we Lwowie; Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom pod kierunkiem prof. E. Plutyńskiej. Wieloletnia współpraca ze Spółdzielnią Architektury Wnętrz „Ład", zaś po 1945 r. z z Zakopiańskimi Warsztatami Wzorcowymi. Projektuje i wykonuje kilimy, gobeliny, tkaniny haftowane.
Prace jej autorstwa były prezentowane na wystawach w Polsce i za granicą oraz na imprezach międzynarodowych jak: Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, Triennale Sztuki w Mediolanie, Wystawie Sztuki Użytkowej w w Stuttgarcie.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Krakowie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi oraz w kolekcjach państwowych i prywatnych.

Helena Bukowska
1899–1954

W latach 1920–1923 studiowała grafikę i sztuki dekoracyjne na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie u M. Kotarbińskiego, równocześnie prowadząc pracę pedagogiczną. Studiowała również architekturę wnętrz, tkactwo i malarstwo ścienne w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom na Wydziale Pedagogicznym w 1926 r. Od 1933 r. była asystentem w Pracowni Tkactwa Artystycznego w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, a następnie objęła wspólnie z Lucjanem Kintopfem kierownictwo Zakładu Tkactwa. Była jedną z inicjatorek i założycielek Spółdzielni „Ład". Do roku 1930 prowadziła pracownie tkackie „Ładu". Po wojnie rekonstruowała pracownie tkackie w Łodzi; współpracowała z Instytutem Wzornictwa Przemysłowego od 1956 r. projektując druki, dywany ręcznie wiązane. Tworzyła kilimy, żakardy, tkaniny nicielnicowe, gobeliny. Należała do współorganizatorek Pracowni Doświadczalnej Tkactwa Artystycznego. Już po śmierci artystki prace jej były prezentowane na XXVII Biennale w Wenecji w 1954 r. Wystawa indywidualna H. Bukowskiej odbyła się w „Zachęcie" w 1956 r. Zasługą artystki jest wprowadzenie tkaniny nicielnicowej do tkactwa artystycznego.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach państwowych i prywatnych.

Karolina Bułhakowa
Warszawa ul. Afrykańska 3

Studia: 1923–1933 Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom na Wydziale Pedagogicznym w 1923 r., absolutorium na Wydziale Architektury Wnętrz. Specjalizowała się w tkaninie artystycznej.
Do roku 1947 prowadziła pracę pedagogiczną. Była też kierownikiem artystycznym tkalni i członkiem Zarządu Spółdzielni Artystów Plastyków „Ład" oraz pracownikiem Ministerstwa Kultury i Sztuki. Przez cały czas prowadzi pracę indywidualną w zakresie tkactwa artystycznego; projektuje i wykonuje żakardy, kilimy, dywany. Prace artystki są prezentowane na wystawach w kraju i za granicą.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych.

Zofia Butrymowicz
Warszawa, ul. Tylmana Gamerskiego 3 m. 1

Studia: Miejska Szkoła Sztuk Zdobniczych i Malarstwa w Warszawie, dyplom w 1927 r.; Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1960 r. Współpracowała z Instytutem Wzornictwa Przemysłowego. Zajmuje się tkaniną dekoracyjną (żakard) i unikatową (gobelin); projektuje wzory tkanin przemysłowych; maluje obrazy sztalugowe. Współpracuje z „Cepelią"; jest członkiem Spółdzielni Architektury Wnętrz „Ład". Swój dorobek twórczy artystka prezentowała na kilku wystawach indywidualnych w kraju (od 1964 r) i za granicą (galeria Steward Hall, Montreal). Uczestniczy w międzynarodowych imprezach jak: Biennale Tkaniny w Lozannie, Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi; w gmachach użyteczności publicznej Warszawy oraz w Dortmundzie, USA, Kanadzie. Cykl jej prac dekoruje wnętrza polskie w pałacu FAO w Rzymie.

Lidia Cankowa
Łódź, ul. Matejki 6 m. 58

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Sofii; Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, dyplom w 1977 r. na Wydziale Tkaniny Unikatowej i Projektowania Ubioru.
Tworzy w dziedzinie tkaniny unikatowej, rysunku, malarstwa, projektowania odzieży. Bierze udział w wystawach zbiorowych w Polsce i pokazach sztuki polskiej za granicą. Prezentuje swoje prace na wystawach indywidualnych od 1976 r. Uczestniczy w imprezach międzynarodowych jak: Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, Biennale Miniatur Tkackich w Szombathely.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi oraz u osób prywatnych w Polsce i w Bułgarii.

Maria Chojnacka
Warszawa, ul. Dąbowiecka 27 m. 3

Studia: 1950–1951 Sopot; 1951–1955 Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Malarstwa, pracownie – prof. prof. E. Plutyńskiej, A. Śledziewskiej, dyplom w 1956 r.; 1967–1968 Podyplomowe Studium Etnograficzne, Uniwersytet im. M. Kopernika w Toruniu.
Zajmuje się wyłącznie tkaniną artystyczną (kilim, gobelin reliefowy, tkaniny nicielnicowe, wielonicielnicowe, żakardowe). W latach 60-tych współpracowała z „Cepelią" jako kierownik artystyczny. Prowadziła pracę naukowo-badawczą dla Instytutu Wzornictwa Przemysłowego. Swoją twórczość prezentowała kilkakrotnie na wystawach indywidualnych w kraju (od 1968 r.). Bierze udział w imprezach międzynarodowych jak: Biennale Tkaniny w Lozannie, Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum im. Aleksandra Puszkina w Moskwie, w kolekcjach prywatnych w USA.

Zofia Matuszczyk-Cygańska
Warszawa,
Al. Stanów Zjednoczonych 20 b m. 65

Studia: 1932–1939 Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom pod kierunkiem prof. F. Kowarskiego na Wydziale Pedagogicznym w 1939 r., dyplom na Wydziale Malarstwa w 1948 r. Od 1936 r. współpracuje ze Spółdzielnią Architektury Wnętrz „Ład". Zajmowała się pracą pedagogiczną w szkołach średnich. Uprawia malarstwo sztalugowe, rysunek, grafikę warsztatową, tkaninę (żakard, gobelin, dywan). Od 1957 r. prezentuje swój dorobek na pokazach autorskich.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego, Centralnego Muzeum Włókiennictwa, w muzeach Warszawy, Wrocławia, w Muzeum Sportu w Sztokholmie, w kolekcjach prywatnych.

Hanna Czajkowska
Warszawa, ul. Sielecka 59/63 m. 10

Studia: 1950–1956 Akademia Sztuk Pięknych.
Od dwudziestukilku lat pracuje w Związku Spółdzielni Przemysłu Ludowego i Artystycznego „Cepelia", gdzie prowadzi nadzór artystyczny w pracowni tkactwa artystycznego. Zajmowała się wykładami z zakresu tkactwa w Holandii i w Kanadzie. Swoją twórczość rozwija w technikach gobelinu, sumaku. Ma w swym dorobku kilka wystaw indywidualnych krajowych (od 1976 r.) i zagranicznych (Nowy Jork 1975).
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Tatrzańskiego w Zakopanem, w gmachach użyteczności publicznej, u wielu osób prywatnych w Danii, Holandii, Szwajcarii, RFN, Kanadzie i USA.

Krystyna Czarnocka
Warszawa, ul. Genewska 34 m. 1

Studia: 1936–1940 Miejska Szkoła Sztuk Zdobniczych i Malarstwa w Warszawie – malarstwo ścienne pod kierunkiem prof. M. Schulca; 1946–1950 Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Warszawie – tkactwo artystyczne pod kierunkiem prof. E. Plutyńskiej; 1947–1952 historia sztuki, Uniwersytet Warszawski – magisterium pod kierunkiem prof. dr J. Starzyńskiego. Do 1964 r. pracowała w Instytucie Sztuki Polskiej Akademii Nauk zajmując się pracą naukową i krytyką artystyczną. Od 1969 r. swój dorobek twórczy przedstawiała kilkakrotnie na wystawach indywidualnych w kraju i za granicą (Dortmund, 1975). Uczestniczyła w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Instytutu Wzornictwa Przemysłowego, Instytutu Sztuki PAN oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Zofia Czasznicka
1889–1973

Studia: 1919–1922 Miejska Szkoła Sztuk Zdobniczych i Malarstwa w Warszawie; 1923–1927 Szkoła, Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Architektury Wnętrz.
Zajmowała się architekturą wnętrz, projektowaniem i realizowaniem tkanin (żakard, kilim), malarstwem, rysunkiem. Od 1928 r. do wojny współpracowała ze Spółdzielnią „Ład" oraz od roku 1953, projektując tkaniny. W latach 1945–1951 była naczelnikiem Wydziału Sztuki Ludowej w Ministerstwie Kultury i Sztuki, później zaś doradcą w Instytucie Wzornictwa Przemysłowego. Brała udział w wystawach zbiorowych, szczególnie z grupą artystów związanych z „Ładem"; w wystawach ogólnopolskich i festiwalach sztuki; w pokazach sztuki polskiej za granicą oraz w wystawach międzynarodowych m. in.: Londyn, Sztokholm, 1939; Triennale Sztuki, Mediolan, 1957. Twórczość artystki była również prezentowana na wystawach indywidualnych.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych w kraju.

Krystyna Mieszkowska-Dalecka
Warszawa, ul. Czumy 2 m. 102

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1954 r. pod kierunkiem prof. A. Śledziewskiej.
Zajmuje się tkaniną artystyczną i malarstwem. Od 1962 r. jest członkiem Pracowni Doświadczalnej Tkactwa Artystycznego. Swoją twórczość artystyczną wielokrotnie prezentowała na wystawach indywidualnych w kraju i Europie (Londyn, Dublin, Edynburg) Brała udział w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Muzeum im. Aleksandra Puszkina w Moskwie, galerii „Centaur" w Londynie.

Tadeusz Dominik
Warszawa, ul. Krucza 51 m. 36 b

Studia: 1946–1951 Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1953 r. pod kierunkiem J. Cybisa.
Twórczość: malarstwo sztalugowe, grafika warsztatowa, rysunek, ceramika, tkanina artystyczna. Od 1952 r. prowadzi pracę dydaktyczną, a obecnie jest profesorem na Wydziale Malarstwa tejże uczelni. Swój dorobek prezentuje od 1957 r. na wystawach indywidualnych w kraju, zaś od 1959 r. za granicą (Galerie Lambert, Paryż). Bierze udział w dużych imprezach międzynarodowych m. in. w Biennale Sztuki w Wenecji, Biennale Grafiki w Tokio.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Museum of Modern Art, Guggenheim Museum w Nowym Jorku, Stedelijk Museum w Amsterdamie oraz w kolekcjach prywatnych w kraju, w Szwecji, Francji, Danii, USA, Argentynie i Brazylii.

Krystyna Wojtyna-Drouet
Warszawa, ul. Sanocka 4 m. 4

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1953 r.
W swej twórczości preferuje malarstwo i tkaninę artystyczną (gobelin). Prezentuje swój dorobek na wystawach indywidualnych w kraju i za granicą od 1965 r. (Ladengalerie, Berlin Zachodni). Uczestniczy w dużych imprezach międzynarodowych m. in. w Biennale Tkaniny w Lozannie, Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego, Centralnego Muzeum Włókiennictwa, gmachach użyteczności publicznej (Teatr Narodowy, Warszawa), w kolekcjach prywatnych w Polsce, Szwajcarii, Holandii, RFN, USA, i Meksyku.

Danuta Szarras-Eymont
1927–1964

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1947–1952.
Pracowała w Instytucie Wzornictwa Przemysłowego jako projektant i współpracowała z „Cepelią". Zajmowała się projektowaniem tkanin przemysłowych oraz tworzyła tkaniny artystyczne, wykorzystując różne techniki. Pozostawiła po sobie wiele obrazów sztalugowych. Otrzymała liczne nagrody i wyróżnienia m. in.: srebrny medal na Międzynarodowym Triennale w Mediolanie w 1960 r.
Za swoją pracę została uhonorowana Nagrodą Ministra Kultury i Sztuki w 1956 r.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w Instytucie Wzornictwa Przemysłowego, u osób prywatnych.

Barbara Falkowska
Warszawa, ul. Fundamentowa 44 m. 86

Studia: Warszawska Akademia Sztuk Pięknych, Wydział Malarstwa, dyplom w 1956 r. w pracowni prof. E. Plutyńskiej.
Uprawia malarstwo, rysunek lecz przede wszystkim zajmuje się tkaniną artystyczną. Są to gobeliny, które artystka wykonuje samodzielnie, z wełny ręcznie przędzionej, lnu i sizalu – włókien farbowanych barwnikami roślinnymi. Prowadzi pracę dydaktyczną w kraju i za granicą. Prezentowała swój dorobek na kilkunastu wystawach indywidualnych w Polsce. Uczestniczy w wielkich imprezach międzynarodowych jak: Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, Biennale Tkaniny w Lozannie, Wystawa Sztuki Użytkowej w Stuttgarcie.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Instytutu Wzornictwa Przemysłowego oraz w w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Anna Fiszer
Gdańsk-Oliwa, ul. Podhalańska 16

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1939 r.
Zajmuje się malarstwem, grafiką, rysunkiem oraz tkaniną artystyczną. Współpracowała z Instytutem Wzornictwa Przemysłowego jako projektant tkanin. Była kierownikiem artystycznym w Fabryce Jedwabiu w Milanówku. Bierze udział w wystawach zbiorowych wzornictwa przemysłowego w kraju i za granicą.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa, muzeów Warszawy, w kolekcjach państwowych oraz w reprezentacyjnych wnętrzach urzędów publicznych w kraju i za granicą.

Irmina Jasek-Flanczewska
Warszawa, ul. Elektoralna 24 m. 18

Studia: 1947–1950 Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Sopocie; Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie – pracownie prof. prof. A. Nacht-Samborskiego i E. Plutyńskiej, dyplom w 1953 r.
Zajmuje się wyłącznie tkaniną artystyczną (gobelinem, kilimem, tkaniną broszowaną, żakardem). Współpracuje ze Spółdzielnią „Rękodzieło Artystyczne". Swoją twórczość prezentowała kilkakrotnie, począwszy od 1977 r., na wystawach indywidualnych w kraju.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w muzeach stolicy, w kolekcjach prywatnych – Watykan, Szwecja, Szwajcaria, Francja, Szwajcaria, Francja, Holandia, USA, Japonia.

Alicja Francman
Warszawa–Anin, ul. Pożaryskiego 54

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1956 r.
Uprawia grafikę warsztatową, rysunek, malarstwo sztalugowe; zajmuje się tkaniną artystyczną (gobelin, kilim, tkanina podwójna i nicielnicowa).
Prace swoje artystka prezentowała na kilkunastu wystawach indywidualnych w kraju (od 1963 r.) i za granicą (Sofia, Berlin, 1969). Brała udział w Biennale Grafiki w Krakowie.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, we wnętrzach użyteczności publicznej (np. sale ratusza w Kopenhadze) oraz w kolekcjach prywatnych.

Zofia Kodis-Freyer
Warszawa, ul. Belgijska 3 m. 10 a

Studia: Szkoła Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1929 r.
Zajmuje się malarstwem sztalugowym, tkaniną artystyczną (w początkowym okresie kilimem i żakardem, później gobelinem). Wieloletnia współpraca ze Spółdzielnią „Ład", od chwili jej założenia w 1926 r.
Bierze udział w licznych wystawach, pokazach i konkursach w kraju i za granicą już od 1927 r. Swoją twórczość artystka prezentuje również na pokazach indywidualnych.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w muzeach Warszawy, w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Helena Gałkowska
Kraków, ul. Dzierżyńskiego 21 c m. 4

Studia: Wydział Pedagogiczny Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1937 r.
Zajmuje się tkaniną artystyczną projektując gobeliny i kilimy. Od 1940 r. pracuje razem z mężem Stefanem Gałkowskim. Od 1946 r. kierują wspólnie działem gobelinów w Spółdzielni Pracy Przemysłu Artystycznego „Wanda" w Krakowie. Prace artystki wielokrotnie prezentowano na wystawach w kraju i za granicą oraz na licznych wystawach, najczęściej wraz z gobelinami Stefana Gałkowskiego. Brała udział w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Krakowie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w gmachach użyteczności publicznej, w kolekcjach państwowych i wśród nabywców prywatnych w kraju i za granicą.

Stefan Gałkowski
Kraków, ul. Dzierżyńskiego 21 c m. 4

Studia: Warszawska Akademia Sztuk Pięknych, dyplom w 1934 r.
W 1946 r. objął stanowisko profesora w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych, a w 1956 r. na Wydziale Tkaniny Artystycznej Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Tworzy gobeliny oraz projekty gobelinów i kilimów, realizowanych następnie przez Spółdzielnię Pracy Przemysłu Artystycznego „Wanda" w Krakowie, gdzie kieruje wraz z żoną działem gobelinów. Współpracuje z przemysłem lekkim, projektując dywany strzyżone. Swój dorobek prezentuje na licznych wystawach, najczęściej wspólnie z tkaninami Heleny Gałkowskiej, w kraju i za granicą.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Krakowie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w gmachach użyteczności publicznej, w kolekcjach państwowych, wśród nabywców prywatnych w kraju i za granicą.

Kazimiera Gidaszewska
Warszawa, ul. Żurawia 20 a m. 22

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Poznaniu, Wydział Architektury Wnętrz; dyplom w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi w 1952 r.
Pracowała jako projektant w Centralnym Biurze Wzornictwa Przemysłu Lekkiego. Obecnie zajmuje się wyłącznie tkaniną artystyczną. Od 1973 r. prezentowała swe prace na kilku pokazach autorskich w kraju. Brała udział w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, w Międzynarodowej Wystawie Miniatur Tkackich w Londynie.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych.

Krystyna Nadratowska-Górska
Łódź, ul. Falista 139 m. 40

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, dyplom pod kierunkiem prof. S. Wegnera w 1966 r.
Zajmuje się tkaniną artystyczną (tkaniny raportowe, głównie żakardowe oraz gobeliny), wzornictwem przemysłowym oraz grafiką użytkową. Obecnie prowadzi pracę dydaktyczną w macierzystej uczelni. Swój dorobek artystyczny prezentowała kilkakrotnie na pokazach autorskich w Polsce (od 1975 r.) i za granicą (od 1978 r. Arnhem, Holandia).
Jest uczestniczką Międzynarodowego Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w gmachach polskich przedstawicielstw dyplomatycznych za granicą (Adis-Abeba, Moskwa m. in), w kolekcjach prywatnych.

Julia Grodecka
Bukowina Tatrzańska, willa Krakowianka

Studia: 1919–1924 Szkoła Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Architektury Wnętrz – pracownia prof. W. Jastrzębowskiego, dyplom w 1937 r.
Twórczość w zakresie tkaniny artystycznej (gobelin, kilim, filmodruk), Była członkiem założycielem Spółdzielni „Ład", gdzie najpierw zajmowała stanowisko kierownika artystycznego pracowni kilimów i gobelinów, jednocześnie projektując żakardy i kilimy. W latach 1929–1932 kierowała pracowniami mebli i tkanin. Po wojnie (1948–1955), zajmowała się w Paryżu, wykonywaniem gobelinów w technice „aubusson". Następnie współpracowała z „Cepelią" projektując kilimy i gobeliny. Brała udział w wystawach zbiorowych Spółdzielni „Ład". Otrzymała złoty medal na Wystawie Sztuki i Techniki w Paryżu w 1937 r. oraz szereg nagród na konkursach „Cepelii".
Prace w zbiorach m. in. Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi.

Anna Gruszczyńska
Łódź, ul. Przyszkole 11 m. 59

Studia: Państwowa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, dyplom w 1953 r.
Twórczość w zakresie tkaniny artystycznej i dekoracyjnej (tkanina malowana, drukowana). Współpracuje z przemysłem włókienniczym, projektując tkaniny dekoracyjne i odzieżowe. Uczestniczy w wystawach zbiorowych w kraju, ogólnopolskich i okręgowych. Ma w swym dorobku kilka wystaw indywidualnych (m. in. w 1964 r. w Łodzi w gmachu Centralnego Muzeum Włókiennictwa).
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa.

Joanna Hasior
Warszawa, ul. Marszałkowska 87 m. 62

Studia: 1954–1969 warszawska Akademia Sztuk Pięknych, Wydział Malarstwa.
Początkowo pracowała jako projektant tkanin drukowanych. Obecnie prowadzi działalność pedagogiczną i współpracuje z „Cepelią". W swej twórczości zajmuje się malarstwem i tkaniną artystyczną (gobelin, filmodruk). Prace swoje prezentuje na wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. Brała udział w Międzynarodowym Biennale w Lozannie.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi oraz w zbiorach prywatnych.

Władysław Hasior
Zakopane, ul. Jagiellońska 3

Studia: Państwowe Liceum Technik Plastycznych w Zakopanem; Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1958 r. pod kierunkiem prof. M. Wnuka
Obecnie prowadzi pracę pedagogiczną w Zakopanem i dydaktyczną w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. Tworzy rzeźby plenerowe, kompozycje przestrzenne, assemblages, scenografię. Ma w swym dorobku kilkadziesiąt wystaw indywidualnych na terenie kraju i Europy (szczególnie w państwach skandynawskich, gdzie zrealizował kilka rzeźb plenerowych: Płomienna Golgota, Museum Louisiana koło Kopenhagi; „Rydwan Skandynawski" w Södeztödje, Szwecja). Uczestniczył wielokrotnie w wielkich imprezach międzynarodowych jak: Biennale Sztuki w Mediolanie, w Sao Paulo; Biennale Rzeźby Plenerowej w Montevideo. Jest laureatem Nagrody I stopnia Ministra Kultury i Sztuki.
Prace w zbiorach: m. in.: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa, Muzeum Sztuki w Łodzi, w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Maria Janowska
Warszawa, ul. Żurawia 16 a m. 43

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Malarstwa – pracownia prof. E. Plutyńskiej, Wydział Architektury Wnętrz – pracownia prof. M. Szymańskiego.
Współpracuje z Instytutem Wzornictwa Przemysłowego i Centralą Przemysłu Ludowego i Artystycznego „Cepelia" projektując tkaniny przemysłowe, kilimy, gobeliny. Od 1964 r. wystawia swe prace na pokazach indywidualnych. Uczestniczy w dużych imprezach jak: Międzynarodowe Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, VAO w Rzymie oraz w zbiorach prywatnych w Polsce, Szwajcarii, Finlandii, Szwecji, RFN, Austrii i USA.

Maria Jarema
1908–1958

Studia: 1929–1935 Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie pod kierunkiem K. Dunikowskiego.
Twórczość w zakresie malarstwa (tempera, gwasz), grafiki (monotypia), rzeźby i scenografii. Była współorganizatorką założonej ok. 1932 r. na uczelni „Grupy Krakowskiej" o radykalnych poglądach społecznych i politycznych oraz o awangardowej postawie artystycznej. Od 1946 r. należała do grupy „Młodych Plastyków", która od 1957 r. występowała jako nowa „Grupa Krakowska". Współpracowała z teatrem „Cricot" T. Kantora. Brała udział w wystawach zbiorowych środowiska krakowskiego i ogólnopolskich, a także zagranicznych. Uczestniczyła w XXIX Biennale w Wenecji, gdzie otrzymała nagrodę im. Francesco Nullo. Od 1955 r. prezentowała swoją twórczość na wystawach indywidualnych. Po jej śmierci wielokrotnie organizowano retrospektywne wystawy jej prac (Kraków 1962, 1966, 1968; Poznań 1963; Warszawa 1965).
Prace w zbiorach muzealnych m. in.: Muzeum Narodowego, Centralnego Muzeum Włókiennictwa oraz u osób prywatnych.

Tamara Hans-Jaworska
Kanada

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, Wydział Tkactwa, dyplom w 1952 r.
Początkowo prowadziła pracą dydaktyczną w macierzystej uczelni, a także była kierownikiem artystycznym Spółdzielni Architektury Wnętrz „Ład" oraz współpracowała z przemysłem włókienniczym. Specjalizowała się w projektowaniu i realizacji artystycznych tkanin dekoracyjnych, w okresie późniejszym zajmowała się gobelinem. Obecnie mieszka i tworzy w Kanadzie. W swym dorobku posiada kilka wystaw indywidualnych w Polsce począwszy od 1964 r. i od 1968 r. (Richard Demarco Art Gallery (poza granicami kraju).
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi oraz wśród indywidualnych nabywców w Polsce i za granicą (Sudan, Chiny, USA, Japonia).

Hanna Jung
1929–1982

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Malarstwa, (dodatkowo techniki graficzne), dyplom w pracowni prof. E. Eibischa w 1956 r.
Uprawiała malarstwo, tkaninę artystyczną, rysunek, grafikę, fotografikę. Pisała także wiersze i parała się krytyką artystyczną. Jej prace były kilkanaście razy prezentowane w kraju na wystawach indywidualnych obejmujących tkaninę oraz inne sztuki plastyczne. Brała udział w wystawach zbiorowych środowiska warszawskiego, ogólnopolskich, w prezentacjach sztuki polskiej za granicą Była uczestnikiem międzynarodowych imprez m. in.: łódzkiego Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej oraz lozańskiego Biennale Tkaniny.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Szczecinie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w gmachach użyteczności publicznej oraz w posiadaniu osób prywatnych w Polsce, Danii, Wielkiej Brytanii, Holandii, Belgii, Francji, Szwecji, Norwegii, Kanadzie i USA.

Ada Kierzkowska
Warszawa, ul. Brzozowa 20 m. 7

Studia: 1948–1949 Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Sopocie; 1950–1956 Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1956 r.
Zajmuje się malarstwem i tkaniną artystyczną (gobelin). Prezentuje swoje prace od 1965 r. w kraju, a od 1966 r. w Europie (Galerie Biennale del Palazzo delle Esposizioni). Jest uczestnikiem międzynarodowych prezentacji tkaniny jak np.: Bienale Tkaniny w Lozannie.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi; muzeów w Hamburgu, w Kolonii; Hernung Hojskole w Danii; Hurschler Gallery w Kalifornii oraz w kolekcjach prywatnych w kraju, w Szwecji, Jugosławii, Wielkiej Brytanii, Szwajcarii, Holandii, Włoszech, Brazylii i w Honolulu.

Halina Karpińska-Kintopf
1902–1969

Studia: Państwowe Kursy Pedagogiczne, Warszawa, dyplom w 1924 r.; Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie pod kierunkiem prof. prof. J. Czajkowskiego, W. Jastrzębowskiego, K. Stryjeńskiego, dyplom w 1929 r.
Uprawiała malarstwo (akwarela), rysunek, tkaninę (kilim, gobelin, dywan, żakard), ceramikę; zajmowała się wystawiennictwem, architekturą wnętrz. W latach 1932–1938 należała do Bloku Zawodowego Artystów Plastyków. Od 1927 r. współpracowała, a w latach 1936–1937 kierowała pracownią tkaniny w Spółdzielni „Ład". Zajmowała się również pracą pedagogiczną w szkolnictwie średnim (1925–1947) w Warszawie i w Poznaniu, gdzie była także wykładowcą w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych. Współpracowała z Biurem Nadzoru Estetyki Produkcji i Ministerstwem Przemysłu Lekkiego, z „Cepelią", ze spółdzielnią „Wzór"; W latach 1953–1960 była kierownikiem artystycznym spółdzielni „Forma". Uczestniczyła w wystawach zbiorowych plastyków „Ładu" przed wojną i po 1945 r..
Za swoje prace otrzymała wiele nagród i wyróżnień m. in.: srebrny medal na Międzynarodowej Wystawie Sztuki i Techniki w Paryżu w 1937 r.
Prace w zbiorach m. in. Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Lucjan Kintopf
1898–1980

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1929 r.
Twórczość w zakresie architektury wnętrz, tkaniny artystycznej i przemysłowej, meblarstwa i wystawiennictwa. Był członkiem – założycielem Spółdzielni „Ład" w 1926 r. Prowadził pracę dydaktyczną w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1928–1938, zaś po wojnie, w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi, w latach 1950–1956 wykładał kompozycję tkanin oraz architekturę wnętrz w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu (1946–1951). Współpracował z „Cepelią" jako rzeczoznawca w komisjach artystycznych. Brał udział w wystawach „Ładu" w kraju; uczestniczył w pokazach sztuki polskiej za granicą oraz w międzynarodowych imprezach jak: Wystawa Sztuki i Techniki w Paryżu w 1937 r., Światowa Wystawa w Nowym Jorku w 1939 r., XI Triennale w Mediolanie w 1957 r.
Prace w zbiorach m. in.: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi.

Anna Olczyk-Kocikowa
Łódź, ul. Chryzantem 6 m. 20

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, dyplom w 1959 r.
Współpracowała z przemysłem włókienniczym jako projektant. Obecnie prowadzi pracę pedagogiczną w Liceum Sztuk Plastycznych w Łodzi. Zajmuje się pracą twórczą w zakresie projektowania i wykonywania tkanin w technice kilimowo-gobelinowej. Była aktywnym członkiem założonej w 1967 r. (obecnie nieistniejącej) grupy „ATE" (Artyści – tkacze). Od 1963 r. prezentuje swoje prace na wystawach okręgowych, zbiorowych, na pokazach sztuki polskiej za granicą. Brała udział w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa oraz w posiadaniu wielu osób prywatnych.

Urszula Kołaczkowska
Zakopane, ul. Nowotarska 24

Studia: w 1937 r. uzyskuje dyplom magistra filozofii. Do Związku Polskich Artystów Plastyków zostaje przyjęta w 1952 r.
Zajmuje się tkaniną artystyczną (gobelin, kompozycje przestrzenne), rysunkiem i malarstwem na szkle. Jest autorką książki poświęconej sztuce. Bierze udział w wystawach zbiorowych, ogólnopolskich i środowiska zakopiańskiego oraz w ekspozycjach sztuki polskiej za granicą. Swój dorobek twórczy prezentowała na kilku wystawach indywidualnych.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi oraz w kolekcjach prywatnych w Polsce, Francji i Szwecji.

Cecylia Kamińska-Kowalewska
Zakopane, ul. Sienkiewicza 10

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Rzeźby (1957–1963), dyplom u prof. M. Wnuka, specjalizacja z tkaniny artystycznej w pracowni prof. A. Śledziewskiej.
Twórczość w zakresie tkaniny artystycznej (gobelin, dywan, kilim) oraz projektowania tkanin dla Zakopiańskich Warsztatów Wzorcowych.
Obecnie prowadzi pracę pedagogiczną w Liceum Technik Plastycznych.
Bierze udział w wystawach zbiorowych, w festiwalach sztuki. Prezentowała swoje prace na kilku wystawach indywidualnych
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa oraz w kolekcjach prywatnych w Polsce, Holandii i Czechosłowacji.

Dobrosława Kowalewska
Łódź, ul. Piotrkowska 107 m. 3

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, pracownie – prof. prof. A. Starczewskiego i J. Nowosielskiego.
Pracowała w „Cepelii" jako kierownik artystyczny i projektant tkanin żakardowych. Od 1974 r. zajmuje się tkaniną unikatową wykonywaną często wspólnie z mężem. Brała udział w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace swe prezentowała na kilku wystawach indywidualnych w kraju (od 1978 r.) i za granicą (1980 – Lubeka, RFN). Uczestniczy w wystawach zbiorowych.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, we wnętrzach gmachów użyteczności publicznej, a także w kolekcjach państwowych i prywatnych w kraju i za granicą.

Bogusław Kowalewski
Łódź, Piotrkowska 107 m. 3

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, dyplom w 1964 roku w pracowni prof. T. Tyszkiewicz. Początkowo zajmował się grafiką, biżuterią artystyczną i scenografią, a obecnie tkaniną artystyczną tworzoną często wspólnie z żoną Dobrosławą. W swoim dorobku ma kilka wystaw indywidualnych w kraju (od 1978 r.) i za granicą (1980 – Lubeka, RFN). Uczestniczył w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi. Tkaniny swoje prezentuje również na wystawach zbiorowych. Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, we wnętrzach gmachów użyteczności publicznej oraz w kolekcjach państwowych i prywatnych w kraju i za granicą.

Stanisław Kowalski
Łódź, ul. Młynarska 45 m. 24

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, pod kierunkiem prof. L. Kintopfa, dyplom w roku 1955. Zajmował się pracą dydaktyczną i współpracował z przemysłem włókienniczym jako projektant tkanin drukowanych. W twórczości indywidualnej para się malarstwem i tkaniną artystyczną. Prace jego prezentowane były na kilku wystawach indywidualnych (od 1966 r.) i zbiorowych krajowych i zagranicznych oraz na pokazach międzynarodowych jak: Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi. Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, MON-u, PAN-u, Urzędu Miasta Łodzi oraz w zbiorach prywatnych za granicą.

Anna Urbanowicz-Krowacka
Warszawa, ul. Międzynarodowa 58 m. 67

Studia: w latach 1957–1963, warszawska Akademia Sztuk Pięknych na Wydziale Malarstwa u prof. A. Nacht-Samborskiego i w Pracowni Tkaniny u prof. A. Śledziewskiej. Działalność twórczą związała z rysunkiem, tkaniną unikatową, zazwyczaj przyścienną o wyjątkowych walorach malarskich. Swój dorobek prezentowała na wielu wystawach indywidualnych w kraju (od 1968 r.) i za granicą (1974 – Muzeum Sztuk Użytkowych, Kopenhaga). Brała udział w Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi. Uczestniczy w wystawach zbiorowych i pokazach sztuki polskiej za granicą. Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie.

Lilla Kulka
Kraków, ul. Kremerowska 8 m. 5

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie, Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Poznaniu, Wydział Malarstwa, Grafiki i Rzeźby; dyplom w 1972 r. z malarstwa i tkaniny w pracowniach prof. S. Teisseyra prof. M. Abakanowicz. Tworzy w dziedzinie tkaniny artystycznej i malarstwa. Swoje prace prezentuje na licznych wystawach zbiorowych w kraju i za granicą, a także na kilku indywidualnych (od 1974 – Galeria Desy, Kraków). Bierze udział w imprezach międzynarodowych jak: trzykrotnie w Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, Biennale Tkaniny w Lozannie, Biennale Miniatur Tkackich w Szombathely. Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Savaria Muzeum w Szombathely, oraz w salach gmachów reprezentacyjnych w Polsce i za granicą, a ponadto w zbiorach prywatnych w RFN, Austrii, USA, RPA.

Irena Kwiatkowska
1910–1962

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, w latach 1945–1949, dyplom u prof. A. Śledziewskiej w 1957 roku. Twórczość w zakresie tkaniny artystycznej (żakard, gobelin, kilim, tkaniny ręcznie malowane) i architektury wnętrz. Brała udział w wystawach zbiorowych tkaniny artystycznej w Polsce oraz w pokazach sztuki użytkowej. Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi.

Ryszard Kwiecień
Kraków, ul. 18-go Stycznia 60 m. 10

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie. Uprawia malarstwo, grafikę i tkaninę artystyczną. Prowadzi pracę dydaktyczną w krakowskiej uczelni. Od 1957 r. uczestniczy w licznych wystawach zbiorowych w kraju i za granicą, na których prezentuje swoją twórczość. Brał udział w Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi (dwukrotnie). Miał kilka wystaw indywidualnych. Kompozycje tkackie artysty znajdują się w zbiorach Centralnego Muzeum Włókiennictwa i w kolekcjach prywatnych.

Barbara Latocha
Warszawa, ul. Woronicza 20 m. 27

Studia: warszawska Akademia Sztuk Pięknych, 1950–1956.
Zajmuje się tkaniną artystyczną (gobelin, kilim, sumak, tkanina podwójna i broszowana). Od 1957 roku uczestniczy w licznych wystawach krajowych i zagranicznych, a od 1963 roku prezentuje swą twórczość na pokazach autorskich. Bierze udział w wielkich imprezach międzynarodowych, m. in. w Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, muzeów stolicy, Wrocławia, Szczecina, Instytutu Wzornictwa Przemysłowego, w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Aleksandra Lewińska
Warszawa, ul. Fabryczna 14 m. 93

Studia: 1948–1953 Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, Wydział Tkactwa.
Tworzy w zakresie tkaniny artystycznej (gobelin, kilim, dywan, tkaniny dekoracyjne, drukowane).
Współpracowała z Instytutem Wzornictwa Przemysłowego jako projektant, a następnie pracowała w Zakopiańskich Warszatatach Wzorcowych. Bierze udział w licznych wystawach zbiorowych wzornictwa przemysłowego oraz w wystawach sztuki polskiej. Uczestniczyła w Ogólnoświatowej Wystawie Projektantów Wnętrz – AID, Nowy Jork, 1963 r.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Instytutu Wzornictwa Przemysłowego, „Cepelii" – Wzorcowni, Muzeum AID w Nowym Jorku, dekorują wnętrza przedstawicielstw polskiego handlu za granicą np. Coopeximu we Francji i Szwajcarii oraz w zbiorach prywatnych.

Zofia Litak
Łódź, ul. Wielkopolska 68 m. 63

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, dyplom w roku 1952.
Przez wiele lat łączyła pracę dydaktyczną z indywidualną twórczością w zakresie malarstwa i tkaniny artystycznej. Pracuje jako kierownik nadzoru artystycznego w spółdzielni „Rękodzieło Artystyczne". Brała udział w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Tkaniny artystki są często prezentowane na zbiorowych wystawach krajowych i zagranicznych.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Maria Łaszkiewicz
1892–1981

Studia rozpoczęła w Rydze, 1909–1911 Akademia Sztuk Pięknych w Monachium, 1911–1914 Academie de la Grande Chaumière w Paryżu, w pracownia rzeźby A. Bourdelle'a.
Współorganizatorka i wieloletnia kierowniczka Pracowni Doświadczelnej Tkactwa Artystycznego. Zajmowała się rzeźbą, projektowaniem i wykonywaniem tkanin unikatowych (gobelin, kilim, sumak, tkanina nicielnicowa) i kompozycji przestrzennych; wprowadzała w swych pracach nowe techniki. Artystka uczestniczyła w wielu wystawach w kraju i na świecie oraz w licznych wystawach międzynarodowych, m. in. w Biennale Tkaniny w Lozannie, w Międzynarodowym Konkursie Instytutu Projektantów Wnętrz (AID) w Chicago, mediolańskim Triennale, łódzkim Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej.
Otrzymała wiele medali, nagród i wyróżnień za działalność i twórczość artystyczną.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Barbara Grądzka-Łowkis
Warszawa, ul. Mianowskiego 7 m. 6

Studia: warszawska Akademia Sztuk Pięknych w latach 1963–1968, dyplom na Wydziale Malarstwa w pracowni prof. E. Eibischa.
Twórczość w zakresie malarstwa sztalugowego i tkaniny artystycznej.
Jest członkiem Pracowni Doświadczalnej Tkactwa Artystycznego.
Od chwili ukończenia studiów uczestniczy w licznych wystawach zbiorowych w kraju i za granicą, a także w festiwalach sztuki, dwukrotnie brała udział w Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Swoje prace prezentuje na wystawach indywidualnych, m. in. w Domu Artysty Plastyka w Warszawie, 1980; w S'Hertogenbosch, Holandia, 1981.
Tkaniny artystki znajdują się w zbiorach Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w Stołecznej Radzie Narodowej oraz w kolekcjach prywatnych w Polsce, Kanadzie, Szwajcarii i Szwecji.

Józef Łukomski
Warszawa, ul. Bachmacka 2 m. 18

Studia: Centralna Akademia Sztuk Plastycznych w Pekinie (1950–1955) i Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1958 roku u prof. A. Kobzdeja.
Twórczość w zakresie malarstwa (kompozycje monochromatyczne), tkaniny malowanej i kompozycji malarskich przestrzennych z tkaniny (collage).
Prace artysty są prezentowane na wystawach zbiorowych sztuki polskiej w kraju i za granicą, bierze udział w festiwalach sztuki. Ma w swym dorobku kilkanaście wystaw indywidualnych, pierwsza w 1959 roku w Galerii ZPAP w Warszawie.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie. Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych (USA, Szwecja, Dania, Szwajcaria, Włochy).

Wanda Manteuffel
Warszawa, ul. Walecznych 7 m. 7

Studia: 1924–1932 Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie.
Zajmuje się grafiką użytkową, szkłem, ceramiką, tkaniną (żakard), ilustracją książkową.
Współpracowała z Instytutem Wzornictwa Przemysłowego projektując szkło przemysłowe, unikatowe, tkaniny drukowane. Od 1965 r. kierowała ośrodkiem wzornictwa w Hucie Szkła Gospodarczego „Irena" w Inowrocławiu. Współpracowała ze Spółdzielnią „Ład" wykonując projekty żakardów.
Od 1963 r. prezentuje swoją twórczość na wystawach indywidualnych.
Uczestniczyła w dużych imprezach międzynarodowych m. in. w Triennale Sztuki Użytkowej w Mediolanie, gdzie w 1957 r. otrzymała złoty medal.
Prace w zbiorach m. in.: Muzeum Śląskiego we Wrocławiu, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, we wnętrzach gmachów użyteczności publicznej Płocka i Warszawy.

Izabela Marcjan
Białystok, ul. Ks. Grzybowskiego 16

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, Wydział Tkactwa, dyplom w 1962 roku.
Zajmuje się wyłącznie tkaniną artystyczną tworząc od paru lat gobeliny dwuosnowowe. Od 1967 r. współpracuje z „Cepelią". Prace swe prezentowała na kilku wystawach indywidualnych, począwszy od 1962 roku. Bierze udział w ogólnopolskich prezentacjach tkaniny i w wielu wystawach zagranicznych eksponujących polską sztukę.
Uczestniczyła trzykrotnie w Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie.

Jadwiga Maziarska
Kraków, ul. Mikołajska 8

Studia: jeden rok prawa na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie; 1934–1939 Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie, Wydział Malarstwa – pracownie prof. prof. W. Jarockiego, S. Filipkiewicza, I. Pieńkowskiego.
Uprawia malarstwo, tworzy kompozycje przestrzenne. Od 1957 r. członkiem reaktywowanej „Grupy Krakowskiej". Prace swoje wystawia od 1945 r.; w latach 1956/1957 rozpoczyna je prezentować na pokazach autorskich. Bierze udział we wszystkich wystawach „Grupy Krakowskiej"
Uczestniczyła w wystawie „Espaces abstraits" zorganizowanej przez Michela Tapié, eksponowanej w Mediolanie i Turynie w 1969 r.
Prace w zbiorach m. in.: Muzeum Narodowego, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych.

Józef Michulec
Łódź, ul. Piotrkowska 120 m. 20

Studia: w latach 1970–1977, Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi w pracowni prof. J. Tworek-Pierzgalskiej i doc. R. Artymowskiego.
Uprawia grafikę i tkaninę artystyczną. Od 1975 r. swoje tkaniny i grafiki wystawia na ekspozycjach zbiorowych w kraju i prezentacjach sztuki polskiej za granicą oraz uczestniczy w imprezach międzynarodowych jak: Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, Międzynarodowe Biennale de l'Image, Epinal, Francja, Międzynarodowe Biennale Grafiki, Kraków. Indywidualna wystawa grafiki w Warszawie w 1977 r.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum w Angers, Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie, a także w kolekcjach prywatnych we Francji, Szwecji, Danii.

Krystyna Szczepanowska -Miklaszewska
Warszawa, ul. Lokalna 5

Studia: Wydział Ogólny Politechniki Lwowskiej, 1930–1933; Instytut Sztuk Plastycznych we Lwowie, 1934–1939, dyplom na Wydziale Tkaniny w 1937 r. i na Wydziale Malarstwa Dekoracyjnego w 1939 r.; Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Malarstwa, dyplom w 1961 r.
Współpracowała z „Cepelią", była projektantem i kierownikiem artystycznym w Instytucie Wzornictwa Przemysłowego. W pracy indywidualnej zajmuje się tkaniną artystyczną – tkaniny nicielnicowe, kilim, gobelin, dywan. Bierze udział w wystawach krajowych i zagranicznych.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Instytucie Wzornictwa Przemysłowego, The California Museum of Science and Industry, Art Gallery The University of Nebrasca, we wnętrzach gmachów użyteczności publicznej.

Hanna Milewska
Warszawa, ul. Świerczewskiego 60 m. 118

Studia: Wydział Sztuk Pięknych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie w latach 1929–1936. Dyplom z malarstwa monumentalnego u prof. L. Ślendzińskiego.
Twórczość w zakresie malarstwa sztalugowego, grafiki wystawienniczej i użytkowej oraz tkaniny malowanej.
Była organizatorem i kierownikiem Spółdzielni Pracy Artystów Wileńskich (1936–1939). Prowadziła pracę pedagogiczną w szkołach średnich.
Zajmowała się również projektowaniem filmodruków dla Spółdzielni „Ład".
Bierze udział w wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Swoją twórczość prezentowała na wystawach indywidualnych, np. Salon ZPAP, Kraków, 1965 r.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Kultury Fizycznej i Turystyki w Warszawie.

Stefania Milwicz
(1905–1982)

Studia: warszawska Akademia Sztuk Pięknych w latach 1929–1934.
Twórczość w dziedzinie tkaniny artystycznej o charakterze eksperymentalnym, tkaniny drukowanej i malarstwa sztalugowego.
Przed wojną pracowała w szkolnictwie. W 1948 r. objęła kierownictwo Pracowni Doświadczalnej Druków i Malowania na tkaninie. W pracy indywidualnej współdziałała z mężem. Była członkiem Pracowni Doświadczalnej Tkactwa Artystycznego. Brała udział w wystawach zbiorowych w kraju i pokazach sztuki polskiej za granicą. Wystawy indywidualne: Kordegarda, Warszawa, 1962; Galeria Rzeźby, SBWA, Warszawa 1982 (wystawa pośmiertna).
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi.

Andrzej Milwicz
(1905–1952)

Studia: Państwowa Szkoła Sztuk Zdobniczych, Poznań, 1921–1925; Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie u prof. T. Pruszkowskiego, 1925–1931.
Twórczość w dziedzinie malarstwa sztalugowego oraz tkaniny malowanej i drukowanej. Do 1939 r. zajmował się projektowaniem mebli. Współtworzył i był wykładowcą w Szkole Przemysłu Artystycznego w Tarnowie.
Współpracował z Instytutem Wzornictwa Przemysłowego. Wystawa pośmiertna – Stowarzyszenie Architektów Polskich, Warszawa, 1954.
Prace w zbiorach: Instytutu Wzornictwa Przemysłowego, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum w Zielonej Górze.

Teresa Muszyńska
Warszawa, ul. Górnośląska 1 m. 187

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, dyplom w 1964 r.
Zajmuje się tkaniną artystyczną (gebelin reliefowy, tkanina przestrzenna). Od 1968 roku prezentuje swoje prace na wystawach indywidualnych, jak również zbiorowych. Uczestniczy w wielkich imprezach międzynarodowych, m. in. w Biennale Tkaniny w Lozannie, w Kongresie Tkaniny w Madrycie, w Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, gdzie otrzymała Grand Prix w 1972 r.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Sztuki Dekoracyjnej w Lozannie, Muzeum Sztuki w Goeteborgu, Muzeum Sztuki Miasta Bochum w RFN oraz w licznych kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Wanda Nowakowska
Warszawa, ul. Finlandzka 5 m. 7

Studia: 1948–1952, warszawska Akademia Sztuk Pięknych, dyplom w 1953 roku.
Twórczość w dziedzinie tkaniny artystycznej: malowanej, drukowanej oraz żakardu i gobelinu. Współpraca wieloletnia ze Spółdzielniami „Ład", „Rękodzieło Artystyczne" i „Plastyka" jako projektant tkanin. Bierze udział w wystawach i konkursach. Prowadziła pracę pedagogiczną w szkołach średnich. Artystka w swym dorobku posiada kilka wystaw indywidualnych.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, we wnętrzach użyteczności publicznej, w zbiorach prywatnych.

Jolanta Owidzka
Warszawa, ul. Sędziowska 1 m. 1

Studia: 1945–1952 Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Krakowie, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1952 r. Zajmuje się tkaniną artystyczną, projektowaniem tkanin dla „Cepelii" i przemysłu, a także realizuje tkaniny we własnej pracowni.
Wykładała na uczelniach USA i Holandii. Obecnie prowadzi działalność pedagogiczną we własnej pracowni. Od 1952 r. bierze czynny udział w życiu artystycznym. Eksponuje swe prace na licznych wystawach indywidualnych w kraju (od 1960 – Zachęta, Warszawa) i za granicą (od 1961 – Parma Gallery, Nowy Jork). Jest stałym uczestnikiem Międzynarodowego Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi; brała udział w Biennale Sztuki w Sao Paulo, Triennale Sztuki Użytkowej w Mediolanie, a także trzykrotnie w lozańskim Biennale Tkaniny.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Wrocławiu, Poznaniu, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w New Art Centre w Ottawie, w gmachach użyteczności publicznej (m. in. Teatr Narodowy w Warszawie, Sala Koncertowa w Radomiu, biura LOT-u w Nowym Jorku, Chicago, Sztokholmie, Amsterdamie, Frankfurcie, na statku m/s Radom, w samolocie „Generał Pułaski", w hotelach Holiday In w Krakowie, „Victoria" w Warszawie), oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Ewa Jaroszyńska-Pachucka
Australia

Studiowała rzeźbę na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, dyplom w 1957 r.; Państwowa Wyższa Szkoła. Sztuk Plastycznych w Łodzi, specjalizujaca w tkaninie artystycznej.
Zajmuje się rzeźbą, tworząc w miękkim materiale, oraz tkaniną artystyczną wykonywaną najczęściej w technice gobelinu. Prezentuje swoje prace na wystawach indywidualnych od 1977 r.
Brała udział w Triennale Sztuki Współczesnej w Delhi.
Od 1970 r. mieszka i tworzy w Australii.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, w galeriach sztuki stanów Nowej Południowej Walii i Wiktoria w Australii, w posiadaniu osób prywatnych.

Katarzyna Piątkowska -Paszkowska

Poznań, ul. Dojazd 30 B 1 m. 3

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Poznaniu, w latach 1970–1976, na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby – kierunek grafika, dyplom w pracowni prof. M. Abakanowicz i doc. W. Świerzego.
W latach 1976–1983 praca dydaktyczna w pracowni gobelinu macierzystej uczelni. Zajmuje się tylko tkaniną artystyczną (gobelin, makrama); swoje prace prezentuje na wystawach poświęconych tej dziedzinie sztuki, w kraju i za granicą. Uczestniczyła w Biennale Tkaniny w Lozannie (1981). Prace artystki znajdują się w budynkach użyteczności publicznej w Poznaniu oraz w kolekcjach prywatnych w Polsce i Szwajcarii.

Helena Sułkowska-Pawlik

Zakopane, Osiedle Kasprusie 2 m. 9

Studia: 1954–1959 Państwowe Liceum Technik Plastycznych pod kierunkiem A. Kenara w Zakopanem; Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom na Wydziale Rzeźby u prof. M. Wnuka w 1965 r. i na Wydziale Malarstwa u prof. A. Śledziewskiej w 1966 r.
Uprawia rzeźbę, ceramikę i tkaninę artystyczną (gobelin), którą często łączy z drewnianymi elementami rzeźbiarskimi. Pracuje jako kierownik nadzoru artystycznego w Zakopiańskich Warsztatach Wzorcowych. Bierze udział w licznych wystawach środowiska zakopiańskiego ogólnopolskich i zagranicznych, a także w międzynarodowych jak: Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych.

Grażyna Brylewska-Pędziałek

Kraków, ul. Krakowska 21 m. 6

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Poznaniu, Wydział Malarstwa, Grafiki i Rzeźby; dyplom w 1973 r. z malarstwa w pracowni prof. M. Szmandy i z tkaniny w pracowni prof. M. Abakanowicz.
Tworzy w zakresie tkaniny artystycznej. Od 1973 r. bierze udział w wystawach tkaniny unikatowej w kraju i za granicą. Swoje prace zaprezentowała na wystawie indywidualnej w Poznaniu w 1981 r. Uczestniczyła w Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi. Otrzymała w 1979 r. roczne stypendium Fundacji F.U.S. i doskonaliła swój warsztat na studiach w Wyższej Szkole Sztuk Stosowanych w Wiedniu.
Tkaniny artystki zdobią wnętrza gmachów użyteczności publicznej, znajdują się w zbiorach Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi oraz w kolekcjach prywatnych we Francji i Szwajcarii.

Krystyna Arska-Perepłyś

Warszawa, ul. Niecała 6 m. 48

Studia: 1959–1965 Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Architektury Wnętrz, dyplom z wzornictwa przemysłowego w 1965 r.
Zajmuje się projektowaniem wnętrz i wzornictwem przemysłowym oraz tworzy tkaniny unikatowe.
Prace swoje artystka prezentuje na wystawach indywidualnych – Warszawa, 1973 i Lublin, 1980, a także bierze udział w wielu wystawach zbiorowych tkaniny w Polsce i za granicą. Uczestniczyła trzykrotnie w Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, jak również w Międzynarodowym Biennale Tkaniny Artystycznej w Prian (Jugosławia), 1981 r.
Prace artystki znajdują się w Muzeum Narodowym w Warszawie, w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w Hotelu Orbis w Mrągowie, w kolekcjach prywatnych w Polsce, Szwajcarii, USA, Kanadzie.

Krystyna Brodzka-Piątkowska

Warszawa, ul. Cegłowska 62

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w pracowni prof. E. Plutyńskiej w 1952 r.
Początkowo artystka zajmowała się tkaniną podwójną, kilimem, a obecnie tworzy tkaniny łącząc kilka technik, stosując ażury. Jest członkiem Pracowni Doświadczalnej Tkactwa Artystycznego. Uczestniczy w licznych wystawach krajowych oraz w zbiorowych pokazach sztuki polskiej za granicą. Swój dorobek twórczy prezentowała na kilkunastu wystawach indywidualnych w kraju i za granicą (Comite Burgogne, Dijon, 1973). Brała udział w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum im. Puszkina w Moskwie, Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy, w kolekcjach prywatnych we Francji, Szwecji, USA, Brazylii.

Janina Tworek-Pierzgalska

1933–1983

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi w latach 1950–1954, dyplom w roku 1955.
Była profesorem tej uczelni, gdzie prowadziła Pracownię Tkaniny. Zajmowała się zarówno tkaniną artystyczną (gobelin,) jak też grafiką i rysunkiem. Prace artystki były wielokrotnie prezentowane na wystawach indywidualnych (od 1963 r.) i zbiorowych w Polsce, we wszystkich krajach Europy, USA i Afryce. Brała udział w wielu imprezach międzynarodowych. Była stałym uczestnikiem Międzynarodowego Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi i kilkakrotnym Biennale Tkaniny w Lozannie począwszy od roku 1969. Za swą pracę twórczą jak i dydaktyczną otrzymała szereg nagród i wyróżnień, m. in. w roku 1979 nagrodę I stopnia Ministra Kultury i Sztuki.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Wrocławiu, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Sztuki w Pistoii (Włochy), Muzeum Sztuki Dekoracyjnej w Pradze, a także w gmachach użyteczności publicznej (Biblioteka Uniwersytecka w Łodzi) i w kolekcjach prywatnych.

Romana Szymańska-Pleskowska
Kraków, ul. Sarego 28 m. 10 a

Studia: krakowska Akademia Sztuk Pięknych, dyplom w 1961 roku. Zajmuje się malarstwem i tkaniną artystyczną, tworząc w różnych technikach, ostatnio wykonuje najczęściej dzianiny szydełkowe. Prace swe prezentowała na kilkunastu wystawach indywidualnych w kraju i za granicą (Paryż, 1977). Bierze udział w licznych zbiorowych wystawach, festiwalach sztuki i konkursach.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych.

Eleonora Plutyńska
1886–1969

Studia: 1902–1904 Kursy Malarstwa i Rysunku dla Kobiet im. Baranieckiego w Krakowie; 1912–1913 nauka malarstwa u Olgi Boznańskiej, Paryż; 1932–1934 Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, pracownie – prof. prof. K. Tichego, J. Czajkowskiego, W. Jastrzębowskiego.
Jeszcze przed II wojną światową zainteresowała się sztuką ludową, a szczególnie ginącymi technikami tkactwa ludowego. Zasługą Eleonory Plutyńskiej było odrodzenie techniki tkaniny podwójnej w wytwórczości ludowej i włączenie jej do tkactwa artystycznego. Była współzałożycielem i aktywnym członkiem Spółdzielni „Ład" istniejącej od 1926 r. W latach 1946–1961 była profesorem warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, gdzie prowadziła Pracownię Tkaniny. W swej twórczości artystycznej zajęła się szczególnie tkaniną podwójną. Za swą pracę artystyczną i pedagogiczną otrzymała wiele wyróżnień, nagród i medali. W 1963 r. otrzymała nagrodę I stopnia Ministra Kultury i Sztuki. Prace artystki wielokrotnie eksponowane na wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i poza jego granicami.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum w Skopje, w gmachach użyteczności publicznej, w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Stefan Popławski
Poznań, ul. Skotarska 22

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Poznaniu, Wydział Malarstwa – pracownia malarstwa prof. E. Wasilkowskiego, Pracownia Tkaniny prof. M. Abakanowicz; dyplom w 1970 roku. Twórczość w zakresie tkaniny artystycznej (gobelin, aplikacje). W jego tkaninach najczęściej punktem wyjścia jest fotografia. Wielokrotnie prezentował swoje prace na wystawach indywidualnych (od 1970 r.). Uczestniczył w kolejnych Międzynarodowych Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, a także brał udział w Międzynarodowym Biennale Tkaniny w Lozannie (dwukrotnie), oraz w Międzynarodowym Biennale Miniatur Tkackich w Londynie i Biennale Miniatur Tkackich w Szombathely.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Aleksandra Pukaczewska
Łódź, ul. Julianowska 5/7 m. 304

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, Wydział Ubioru, dyplom w 1960 roku.
Początkowo pracowała jako projektant w przemyśle odzieżowym. Od 1971 r. jest wykładowcą w swej macierzystej uczelni. Tkaniną artystyczną, głównie wykonywaną dzianiną szydełkową, zajmuje się od 1974 r. Uczestniczyła w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi. Bierze udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich, a także w wystawach zagranicznych.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Miasta Łodzi, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, w kolekcjach prywatnych w kraju.

Helena Rogalska
Warszawa, ul. Kopernika 11 m. 16

Studia: 1938–1939, 1950–1954, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1954 roku.
Tworzyła początkowo tkaniny ręcznie malowane i drukowane, od kilku lat rozszerzyła swoje zainteresowania i wykonuje tkaniny haftowane i gobeliny. Współpracowała ze Spółdzielnią „Ład" projektując filmodruki. Bierze udział w wystawach krajowych od 1957 r. i zagranicznych od 1959 r. Ma w swym dorobku kilka wystaw indywidualnych, m. in. w Paryżu w 1958 r.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w rękach prywatnych kolekcjonerów.

Wojciech Sadley
Warszawa, ul. Wspólna Droga 31 m. 33

Studia: 1949–1959, warszawska Akademia Sztuk Pięknych, dyplomy na Wydziale Architektury Wnętrz w 1954 r. i na Wydziale Malarstwa w 1959 r.
Obecnie jest profesorem tejże uczelni Zajmuje się malarstwem sztalugowym (gwasz, akwarela, collage) i ściennym (fresk), grafiką warsztatową, ceramiką; tworzy kompozycje przestrzenne (sizal, drewno, skóra – techniki mieszane). Te ostatnie, choć najczęściej eksponowane i wiązane z tkaniną, daleko wychodzą poza tę dyscyplinę sztuki, nie odpowiadając tradycyjnemu rozumieniu słowa i gatunku. Prace artysty są często prezentowane na wystawach indywidualnych, od 1962 r. za granicą (Nowy Jork), zaś od 1964 r. w kraju. Uczestniczy w międzynarodowych wystawach sztuki współczesnej. Jest autorem dużych cykli zatytułowanych „Struktury przestrzenne", „Sidła", „On", „Ona". W. Sadley bierze udział również w cyklicznych imprezach międzynarodowych: w Biennale Tkaniny w Lozannie (kilkakrotnie), Biennale Sztuki Współczesnej w Sao Paulo, Wystawie Miniatur Tkackich w Londynie, Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, innych muzeów stolicy, w kolekcjach prywatnych w USA, Belgii, Danii, Szwecji, RFN, Holandii.

Urszula Plewka-Schmidt
Poznań, ul. Mińska 1 a

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Poznaniu, Wydział Rysunku i Malarstwa pod kierunkiem doc. M. Szmańdy, dyplom w 1966 roku. Obecnie jest pracownikiem naukowym tej uczelni i kieruje Pracownią Tkaniny. Artystka tworzy monumentalne tkaniny – gobeliny i wielkoformatowe monochromatyczne formy przestrzenne oraz kompozycje.
Prace jej wielokrotnie prezentowane na wystawach indywidualnych w kraju i za granicą, ostatnio cały cykl wystaw w krajach Europy Zachodniej. Jest stałą uczestniczką wielkich międzynarodowych imprez m. in. Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, Biennale Tkaniny w Lozannie.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Poznaniu, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w muzeach: Berlina Zachodniego i Zurychu, w licznych kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Stefania Sieklucka
Warszawa, ul. Chłodna 11 m. 1307

Studia: 1936–1938 architektura na Politechnice Warszawskiej u prof. Pniewskiego oraz studia indywidualne w zakresie tkaniny w pracowni Wandy Kosseckiej.
Zajmuje się tkaniną artystyczną (tkanina nicielnicowa, malowana użytkowa, kilim, koronki). Uczestniczy w wystawach ogólnopolskich i zagranicznych. Swoją twórczość prezentowała na pokazach autorskich w kraju i na świecie.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz u prywatnych kolekcjonerów w Polsce i za granicą – Izrael, Szwecja, Belgia, USA.

Danuta Sienkiewicz
Łódź, ul. Berlińskiego 8/12 m. 15

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, dyplom w 1953 roku.
Przez kilka lat zajmowała się pracą dydaktyczną w macierzystej uczelni. Kilkanaście lat temu poświęciła się wyłącznie pracy indywidualnej, tworząc tkaniny artystyczne najczęściej techniką gobelinu. Brała udział w ponad 150 wystawach zbiorowych na terenie kraju i poza jego granicami. Ma w swym dorobku kilka wystaw indywidualnych (ostatnia BWA, Białystok, 1980). Uczestniczyła w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, we wnętrzach gmachów użyteczności publicznej, w kolekcjach prywatnych w Polsce i za granicą.

Cecylia Siółkowska
Łódź, ul. Wojska Polskiego 108 m. 9

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, dyplom w 1955 roku.
Twórczość w zakresie tkaniny artystycznej (gobeliny, dywany) oraz projektowania tkanin przemysłowych. Od 1967 r. członek grupy artystów tkaczy „ATE", a następnie grupy twórczej „T-80".
W latach 1955–1975 pracowała jako projektant w łódzkiej Fabryce Koronek i Firanek, a także prowadziła pracę pedagogiczną w szkołach różnego typu.
Prace artystki wielokrotnie eksponowano na wystawach zbiorowych w kraju i za granicą oraz na kilku wystawach indywidualnych w Łodzi. Brała udział w Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w „Cepelii" oraz w kolekcjach prywatnych.

Anna Skórko
Warszawa, ul. Puławska 41 m. 10

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Rzeźby, dyplom w 1963 roku, Wydział Malarstwa i Grafiki ze specjalnością tkaniny, dyplom w 1965 roku; Design Centre, Londyn, 1967; School of Fine Art, Nowy Jork, 1969.
Twórczość w dziedzinie tkaniny artystycznej, grafiki, architektury wnętrz, projektowania form przemysłowych oraz filmu animowanego. Od 1962 r. współpraca ze Spółdzielnią „Ład", z „Cepelią" i „Rzemiosłem Artystycznym" (projektowanie tkanin użytkowych i dekoracyjnych). W latach 1966–68 nadzór artystyczny i praca pedagogiczna w Ośrodku Szkolenia Zawodowego w Świdrach; od 1967 r. projektant form przemysłowych w Politechnice Warszawskiej. Bierze udział w licznych wystawach krajowych i zagranicznych oraz w imprezach międzynarodowych jak: Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi. Swój dorobek prezentowała na kilku wystawach indywidualnych, m. in. w Amsterdamie w 1974 r.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Museum of Modern Art w Nowym Jorku, w muzeum w Amsterdamie oraz w zbiorach prywatnych.

Antoni Starczewski
Łódź, ul. Rzgowska 52 m. 27

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, dyplom w 1951 roku.
Obecnie jest profesorem tej uczelni i prowadzi Pracownię Tkaniny. Zajmuje się rzeźbą, ceramiką, grafiką i tkaniną artystyczną. Swoje prace prezentuje od 1953 r. na licznych wystawach w kraju, Europie i Azji. Uczestniczy w międzynarodowych imprezach jak: Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, Biennale Tkaniny w Lozannie, Biennale Grafiki w Tokio, Biennale we Florencji, Biennale Grafiki w Krakowie, Biennale w Ljublianie. Ma w swym dorobku szereg wystaw indywidualnych (od 1956 r.), również poza granicami kraju.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi oraz w innych muzeach polskich, a także w muzeach Paryża, Florencji, Brukseli, Rotterdamu, Genewy, Amsterdamu, Londynu, Berlina Zach., Reykiaviku.

Ewa Stephan
Warszawa, ul. Bierzanowska 5

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Malarstwa i Grafiki, dyplom w 1969 roku.
Zajmuje się tkaniną artystyczną, grafiką użytkową i malarstwem. Pracowała jako projektant w przemyśle elektrotechnicznym oraz prowadziła pracę naukową. Jest członkiem Pracowni Doświadczalnej Tkactwa Artystycznego. Uczestniczy w wystawach zbiorowych w kraju i prezentacjach sztuki polskiej za granicą. Brała udział w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, w Festiwalu Tkaniny Artystycznej w Linzu. Swoją twórczość zaprezentowała na kilku wystawach indywidualnych (począwszy od roku 1971).
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Gallery of Gommel Strand w Kopenhadze oraz w kolekcjach prywatnych – Dania, Holandia.

Agnieszka Ruszczyńska -Szafrańska
Warszawa, ul. Madalińskiego 106 m. 7

Studia: 1949–1952 warszawska Akademia Sztuk Pięknych, dyplom w 1954 roku; 1952–1953 Studium Pedagogiczne przy ASP, Warszawa.
Zajmuje się tkaniną unikatową (gobelin, żakard), grafiką warsztatową, i malarstwem. Od 1956 r. swoje prace prezentuje na wystawach indywidualnych. Brała udział w szeregu wystaw zbiorowych.
Uczestniczyła w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, w Quadriennale Sztuki Stosowanej w Erfurcie.
Należy do Pracowni Doświadczalnej Tkactwa Artystycznego.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie i innych muzeach stolicy, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Wanda Szczepanowska
1889–1978

Studia: Wydział Matematyczny i Filozoficzny Uniwersytetów: Oxford, Lozanna, Lwów, Kraków; Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie, (1912–1914) Szkoła Sztuk Pięknych i Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie (1922–1934).
Twórczość w zakresie malarstwa (enkaustyka), tkaniny artystycznej (tkanina podwójna, gobelin, kilim). Była współorganizatorką Spółdzielni „Ład", kierownikiem farbiarni przy ASP.
Prowadziła prace nad rekonstrukcją farbiarstwa roślinnego i dawnych technik malarskich. Po wojnie (1953 r.) prowadziła pracę dydaktyczną na ASP w Warszawie. Jeszcze przed wojną brała udział w wystawach zbiorowych, jak również później, prezentując tkaniny, najczęściej z grupą plastyków ładowskich.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi.

Marta Gąsiennica-Szostak
Zakopane, ul. Regle 15

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Gdańsku, Wydział Architektury Wnętrz, dyplom w 1964 roku; Ecole Supérieure des Arts Appliqués w Paryżu, 1973.
Od roku 1973 zajmuje się przede wszystkim tkaniną unikatową. Swój dorobek prezentuje od 1976 r. na wystawach indywidualnych w kraju od 1981 r. za granicą (Centrum Kultury Polskiej, Budapeszt). Bierze udział w dużych imprezach międzynarodowych jak: Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi) Quadriennale Sztuki Użytkowej w Erfurcie.
Uczestniczy w wystawach zbiorowych, szczególnie środowiska zakopiańskiego.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Gdańsku, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Tatrzańskiego w Zakopanem, we wnętrzach hoteli w kraju oraz w zbiorach prywatnych w Polsce, Francji, Włoszech, Szwajcarii ,USA.

Adela Szwaja
Warszawa, ul. Freta 45/47 m. 1

Studia: 1950–1955 Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Sopocie, dyplom w 1956 roku.
Uprawia malarstwo, rysunek, grafikę warsztatową i tkaninę artystyczną (gobelin). Od 1958 roku prezentuje swe prace na kilkunastu wystawach indywidualnych w kraju i od 1963 r. za granicą (Haus der Begegnung, Hamburg).
Brała udział w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi. Jej tkaniny są też wystawiane na ekspozycjach zbiorowych w Polsce i poza granicami.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, muzeów Warszawy, Płocka, w gmachach użyteczności publicznej oraz w kolekcjach prywatnych.

Anna Śledziewska
1900–1980

Studia: 1923–1928 warszawska Szkoła Sztuk Pięknych.
Zajmowała się tkaniną artystyczną, malarstwem, rysunkiem. Była profesorem warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, gdzie przez wiele lat prowadziła pracownię Tkaniny. Współpracowała z Departamentem Plastyki Ministerstwa Kultury i Sztuki, była konsultantem i rzeczoznawcą w komisjach oceniających wzornictwo przemysłowe. Współautorka książki „Tkanina polska", Warszawa 1959.
Prace swe prezentowała na wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce i poza jej granicami. Brała udział w wielkich imprezach międzynarodowych jak: lozańskie Biennale Tkaniny, Biennale Sztuki w Wenecji, Triennale Sztuki w Mediolanie. Jest laureatką wielu nagród i medali. Otrzymała nagrodę I stopnia Ministra Kultury i Sztuki.
Prace w zbiorach: muzeów w Łodzi, Warszawie, Zielonej Górze, Szczecinie, a także w Rzymie i w Meksyku.

Maria Ślusarczyk
Warszawa, ul. Goszczyńskiego 21

Studia: 1950–1957 Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, pod kierunkiem prof. prof. A. Śledziewskiej, E. Plutyńskiej, M. Włodarskiego.
Pracę twórczą prowadzi w dziedzinie tkaniny artystycznej (żakard, kilim, dywan, gobelin) i malarstwa. Od 1960 roku należy do Pracowni Doświadczalnej Tkactwa Artystycznego.
Swoje prace prezentowała na kilkunastu wystawach indywidualnych w kraju (od 1964 r.) i za granicą (od 1968 r., Paryż Federation Internationale des Associations). Brała udział w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Od 1967 r. należy do Federation Internationale Culturelle z siedzibą w Paryżu.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowe w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, muzeów Warszawy, w kolekcjach prywatnych i w gmachach użyteczności publicznej.

Janina Kraupe-Świderska
Kraków, ul. Krasińskiego 28 m. 15

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie, Wydział Malarstwa, dyplom w 1948 r.
Uprawia grafikę, malarstwo sztalugowe i ścienne, tworzy formy przestrzenne.
Członek „Grupy Krakowskiej". Przez szereg lat prowadziła pracę dydaktyczną w macierzystej uczelni. Od 1956 r. prezentuje swoje prace na kilkunastu pokazach autorskich w kraju.
Uczestniczy w wystawach ogólnopolskich, okręgowych, w ekspozycjach sztuki współczesnej w Polsce i za granicą.
Brała udział w wielkich imprezach międzynarodowych jak: Biennale w Wenecji, w Sao Paulo, Biennale Grafiki w Krakowie i Tokio.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego, Centralnego Muzeum Włókiennictwa, muzeach Krakowa, Wrocławia, Łodzi oraz w kolekcjach prywatnych.

Barbara Levittoux-Świderska
Warszawa, ul. Broniewskiego 11 a m. 20

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, malarstwo w pracowni prof. S. Szczepańskiego i prof. A. Kobzdeja, dyplom w 1958 roku; tkanina w pracowni prof. A. Śledziewskiej i prof. E. Plutyńskiej i prof. M. Szymańskiego, dyplom w 1959 roku.
Twórczość w zakresie malarstwa, tkaniny artystycznej (gobelin i kompozycje tkackie). W latach 1960–1963 była projektantem w Instytucie Wzornictwa Przemysłowego. Od 1962 r. współpracuje ze spółdzielnią „Wzór".
Ma w swym dorobku kilkanaście wystaw indywidualnych począwszy od 1966 r. Galeria MDM, Warszawa gdzie prezentowała obie dziedziny twórczości.
Bierze udział w imprezach międzynarodowych jak: Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, Biennale Tkaniny w Lozannie, Biennale Miniatur Tkackich w Szombathely. Jej prace są często eksponowane na wystawach zbiorowych.
Prace w zbiorach: Ministerstwa Kultury i Sztuki, Centralnego Muzeum Włókiennictwa, MKO w Lozannie oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą i w gmachach użyteczności publicznej Warszawy.

Maria Teresa Białas-Terakowska
Kraków, ul. Anny 11 m. 4

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie, pod kierunkiem prof. S. Gałkowskiego, dyplom w 1956 roku.
Początkowo zajmowała się tkaniną ręcznie malowaną oraz scenografią, obecnie tworzy tkaniny artystyczne w różnych technikach (aplikacja, dzianina szydełkowa, makrama), interesuje się malarstwem i grafiką.
Uczestniczy w licznych wystawach zbiorowych ogólnopolskich i środowiska krakowskiego oraz w wystawach sztuki polskiej za granicą. Bierze udział w imprezach międzynarodowych jak: Quadriennale Sztuki Użytkowej w Erfurcie, Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Artystka prezentowała też swoje prace na kilku wystawach indywidualnych (pierwsza w 1973 r. w Krakowie).
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa i w kolekcjach prywatnych.

Ewa Korczak-Tomaszewska
Poznań, Osiedle Rusa 64/10

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Poznaniu na Wydziale Architektury Wnętrz i Gobelinu w pracowni prof. M. Abakanowicz, dyplom z wyróżnieniem w 1975 roku.
Uprawia twórczość w zakresie tkaniny artystycznej tworząc gobeliny przedstawiające inspirowane fotografią.
Swoje prace prezentuje na wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą, jak również na wystawach indywidualnych – dwukrotnie we Francji i w BWA w Poznaniu w 1980 r., oraz w Lille w 1983 r. Uczestniczyła w Międzynarodowym Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa oraz w prywatnych kolekcjach we Francji i Belgii.

Bolesław Tomaszkiewicz
Łódź, ul. Kopcińskiego 93 m. 21

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, dyplom w 1955 roku.
Początkowo pracował jako projektant w przemyśle tkanin dekoracyjnych i jedwabnych. Od 1956 r. prowadzi pracę dydaktyczną w swej macierzystej uczelni. Projektuje i realizuje tkaniny dekoracyjne i odzieżowe, a także zajmuje się tkaniną artystyczną (tkaniny nicielnicowe, nicielnicowe podwójne, kilimy, gobeliny). Uczestniczy w licznych wystawach zbiorowych, w imprezach międzynarodowych jak: Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi. Miał kilka wystaw indywidualnych – ostatnia w 1980 r. w Domu Artysty Plastyka w Warszawie.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa oraz u prywatnych kolekcjonerów.

Janina Trawińska
1917–1974

Studia: 1935–1939 Miejska Szkoła Sztuk Zdobniczych i Malarstwa w Warszawie, dyplom w 1939 roku.
Tworzyła projekty tkanin artystycznych (kilim, gobelin, żakard, tkanina podwójna) realizując je we własnej pracowni oraz Pracowni Doświadczalnej Tkactwa Artystycznego, której była współzałożycielką. Projektowała tkaniny dla Mody Polskiej na pokazy wiodące.
Brała udział w wielu wystawach krajowych i zagranicznych oraz w konkursach, gdzie otrzymała szereg nagród i wyróżnień, szczególnie za tkaniny dekoracyjne. Była członkiem międzynarodowych stowarzyszeń: Association Culturelle. Artistique et Litteraire, La Federation International des Associations Culturelles Feminines.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, muzeów Warszawy, Olsztyna, w gmachach użyteczności publicznej w kraju i poza jego granicami – np. Theatre National Populaire w Paryżu, w kolekcjach prywatnych w Polsce, Szwecji, Francji, Wlk. Brytanii, USA.

Maria Stępniewska-Wiśnik
Warszawa, ul. Opaczewska 32 m. 25

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1950–1955, dyplom w 1957 roku z tkaniny artystycznej i malarstwa.
Twórczość w zakresie tkaniny artystycznej (tkanina malowana, gobelin), malarstwa i grafiki użytkowej. Była animatorem w Studio Miniatur Filmowych (1957–1959), współpracowała z redakcją „Życia Warszawy" (1959 – 1967) oraz z Zakładami Farmaceutycznymi „Polfa". Projektowała tkaniny dla „Cepelii" i Spółdzielni „Ład". Zajmowała się również pracą pedagogiczną. Jest członkiem Pracowni Doświadczalnej Tkactwa Artystycznego.
Swoje prace artystka prezentuje na wystawach zbiorowych – okręgowych i ogólnopolskich, a także na wystawach poza granicami kraju.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie, jak również w kolekcjach prywatnych w Polsce, USA, Kanadzie, Japonii, Wlk. Brytanii, Holandii.

Anna Wójcik
Gdynia-Redłowo, ul. Wiosny Ludów 13

Studia: Wydział Scenografii u prof. A. Pronaszki w Studio Teatralnym Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Krakowie; Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Gdańsku, dyplom w 1955 roku.
Twórczość w zakresie tkaniny artystycznej (tkaniny ręcznie malowane i drukowane). oraz projektowania dla przemysłu. W latach 1950–1957 pracowała w Zakładzie Naukowo-Badawczym PWSSP kierowanym przez prof. J. Wnukową. Zajmowała się również rekonstrukcją polichromii starych kamieniczek gdańskich. Ma w swym dorobku kilka realizacji monumentalnych tkanin drukowanych na kurtyny. Uczestniczy w wystawach zbiorowych w kraju i w pokazach sztuki polskiej za granicą, a także prezentowała swoje prace na kilku wystawach indywidualnych, m. in. w Centralnym Muzeum Włókiennictwa, Łódź, 1967 r.
Prace w zbiorach: Muzeum Pomorskiego w Gdańsku, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi.

Jadwiga Zaniewicka
Warszawa, ul. Marszałkowska 140 m. 74

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Malarstwa, Wydział Architektury Wnętrz oraz studia pedagogiczne; dyplom w 1934 r.
Od chwili ukończenia studiów prowadziła pracę pedagogiczną.
Uprawia malarstwo i tkactwo artystyczne.
Obecnie kieruje Pracownią Doświadczalną Tkactwa Artystycznego, z którą jest związana od jej powstania.
Czynnie uczestniczy w życiu artystycznym biorąc udział w licznych wystawach, szczególnie w ekspozycjach grupy artystek związanych z Pracownią.
Przedstawiała swój dorobek twórczy na kilkunastu wystawach indywidualnych w kraju (od 1948 r.).
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, muzeów Warszawy, Bydgoszczy, w gmachach użyteczności publicznej, w kolekcjach prywatnych w kraju, Sztokholmie, Nowym Jorku.

Wanda Żółtowska
Warszawa, ul. Emilii Plater 8 m. 46

Studia: warszawska Akademia Sztuk Pięknych, dyplom w 1950 roku.
Przez pewien czas zajmowała się pracą dydaktyczną w tejże uczelni.
W twórczości indywidualnej, w zakresie tkaniny artystycznej, zajmuje się żakardem, najczęściej realizowanym w Spółdzielni „Ład" oraz gobelinem.
Współpraca z Zakładem Doświadczalnym ASP, z „Desą", ze Spółdzielnią „Rękodzieło Artystyczne".
Należy do Pracowni Doświadczalnej Tkactwa Artystycznego od chwili jej założenia. Bierze udział w licznych wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Jest uczestniczką Międzynarodowego Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi.
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego i innych muzeów Warszawy, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w kolekcjach prywatnych.

Ewa Latkowska-Żychska
Łódź, ul. Mickiewicza 19 m. 141

Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi, Wydział Projektowania Ubioru i Tkaniny, Pracownia Projektowania Dywanu i Gobelinu prof. A. Starczewskiego i Pracownia Tkaniny Unikatowej prof. J. Tworek-Pierzgalskiej; dyplom w 1976 roku.
Obecnie prowadzi pracę dydaktyczną w tej uczelni w Pracowni Tkaniny Unikatowej.
Twórczość w dziedzinie tkaniny artystycznej – gobelin, często inspirowany fotografią traktowaną jako szkic.
Brała udział w imprezach międzynarodowych jak: Biennale Tkaniny w Lozannie, Triennale Tkaniny Unikatowej i Przemysłowej w Łodzi, Biennale Miniatur Tkackich w w Szombathely.
Uczestniczy w wielu wystawach zbiorowych w Polsce i pokazach sztuki polskiej za granicą.
Prace w zbiorach: Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Centrum Kultury Niderlandzkiej w Brukselii, Savaria Muzeum, w kolekcjach prywatnych.

Spis eksponatów

LATA 40-TE

1. Helena Bukowska
   – *„Gołębie i dzieci", 1944*
   gobelin – len, wełna – 157×240
   własność Muzeum Narodowego w Warszawie
2. Helena Bukowska
   – *Tkanina nicielnicowa, II poł. lat 40-tych*
   len, 255×155
3. Helena Gałkowska
   – *„Zakonnice", ok. 1945*
   gobelin, – len, wełna – 155×375
4. Stefan Gałkowski
   – *„Procesja", ok. 1945*
   gobelin, – len wełna – 198×122
5. Janina Kraupe-Świderska
   Forma przestrzenna, poduszka, 1948
   szycie – fragmenty tkanin odzieżowych – 37×57
6. Janina Kraupe-Świderska
   – *2 projekty nakryć na poduszkę, 1948*
   gwasz, papier – 14,3×40,6 12,5×40,6

LATA 50-TE

7. Hanna Kiedrzyńska-Berbecka
   – *„Secesyjna", ok. 1960*
   żakard – len – 270×190
8. Karolina Bułhakowa
   – *„Ślimaki", ok. 1960*
   żakard – len – 274×180
9. Maria Chojnacka
   – *„Dożynki", 1952*
   techniki mieszane – wełna – 241×50
   własność autorki
10. Zofia Matuszczyk-Cygańska
    – *„Biegacz olimpijski", 1957*
    żakard – len – wełna – 255×170
11. Zofia Matuszczyk-Cygańska
    – *„Filharmonia", 1954*
    żakard – len, jedwab – 275×80
12. Zofia Czasznicka
    – *Bez tytułu, ok. 1960*
    żakard – len – 275×177
13. Krystyna Mieszkowska-Dalecka
    – *„Fantazja", ok. 1960*
    płótno malowane – 268×79
14. Tadeusz Dominik
    – *Tkanina żakardowa z aplikacjami, 1960*
    len, wełna, bawełna – 222×180
15. Krystyna Wojtyna-Drouet
    – *kilim, 1953*
    kilim grzebyczkowy – len, wełna – 220×125
16. Anna Fiszer
    – *„Kompozycja zamknięta", ok. 1960*
    płótno malowane – 410×310
17. Zofia Kodis-Freyer
    – *„Indyjska", ok. 1960*
    żakard – len – 265×154
18. Julia Grodecka
    – *„22 Lipca", 1956*
    projekt gobelinu – 245×416
19. Maria Jarema
    – *„Węgiel", 1950/1951*
    projekt tkaniny – tempera, papier – 123,5×154
20. Urszula Kołaczkowska
    – *„Ulica", 1960*
    techniki mieszane – len, wełna – 131×86
21. Maria Łaszkiewicz
    – *„Czerwona", 1960*
    techniki mieszane – len, wełna – 187×167
22. Hanna Milewska
    – *„Kolarze", ok. 1960*
    płótno malowane – 156×350
23. Stefania i Andrzej Milwiczowie
    – *Makata, płyta przed 1952, odbitka 1963*
    płótno drukowane – 218×154
24. Wanda Nowakowska
    – *„Latarnie warszawskie", 1958*
    płótno malowane – 136×336
25. Jolanta Owidzka
    – *„Czerwony księżyc", 1959*
    dywan wiązany – len, wełna, sizal – 194×146
26. Krystyna Brodzka-Piątkowska
    – *„Okręty", 1951*
    tkanina podwójna – wełna – 233×119
27. Eleonora Plutyńska
    – *„Zwierza", 1956*
    tkanina podwójna – wełna – 222×160
28. Helena Rogalska
    – *„Maski", 1959*
    tkanina malowana – 232×90
29. Wanda Szczepanowska
    – *„Wielbłądy", 1956*
    tkanina podwójna – wełna – 238×140
30. Anna Śledziowska
    – *„Tryptyk", 1960*
    żakard – wełna – 386×261
31. Anna Śledziewska
    – *„Fioletowa", 1957*
    żakard – wełna, jedwab – 370×145
32. Janina Trawińska
    – *„10-lecie PRL", 1954*
    tkanina podwójna – wełna – 260×132
33. Anna Wójcik
    – *„Kukułka", 1953*
    płótno drukowane – 475×410
34. Jadwiga Zaniewicka
    – *„Chopin", ok. 1960*
    żakard – len – 350×182
35. Wanda Żółtowska
    – *„Płomienista", ok. 1960*
    żakard – len, bawełna – 246×160

LATA 60-TE

36. Magdalena Abakanowicz
    – *„Kompozycja form białych", 1962*
    gobelin – len, wełna, sznury bawełniane – 615×182
37. Magdalena Abakanowicz
    – *„Desdemona", 1965*
    gobelin – wełna, sizal, runo, włosie – 295×400
38. Kazimiera Frymark-Błaszczyk
    – *„Pejzaż", 1963*
    gobelin – len, wełna – 205×220
39. Maria Bujakowa
    – *„Stado", 1961*
    kilim – len, wełna – 225×150
40. Zofia Butrymowicz
    – *„Zachód słońca", 1962*
    gobelin – len, wełna – 308×273
41. Zofia Butrymowicz
    – *„Słońce złociste", 1967*
    gobelin – len, wełna – 200×206
    własność Muzeum Narodowego w Warszawie
42. Zofia Butrymowicz
    – *„Czarny kwadrat", 1970*
    gobelin – len, wełna – 200×208
43. Maria Chojnacka
    – *„Mat królowi", 1968*
    techniki mieszane – sizal – 200×250
44. Krystyna Mieszkowska-Dalecka
    – *„Przemijanie", 1968*
    techniki mieszane – len, wełna, sznury bawełniane – 260×105
45. Krystyna Wojtyna-Drouet
    – *„Zachód słońca", 1969*
    gobelin – len, wełna, sizal – 305×155
46. Danuta Szarras-Eymont
    – *„Parki", 1963*
    gobelin – len, wełna – 130×175
    własność Muzeum Narodowego w Warszawie
47. Barbara Falkowska
    – *„Treny", 1965*
    gobelin – len, sizal, wełna – 252×338
48. Irmina Jasek-Flanczewska
    – *„Księżyce", 1965*
    gobelin – len, wełna – 388×205
49. Alicja Francman
    – *„Fioletowa", 1962*
    tkanina broszowana – len – 292×412
50. Stefan Gałkowski
    – *„Sąd Salomona", 1967*
    gobelin – len, wełna – 225×384
51. Anna Gruszczyńska
    – *„Będzie słońce", 1969*
    płótno malowane – 316×238
52. Joanna Hasior
    – *„Macierzyństwo", 1967*
    gobelin – len, wełna – 300×170
53. Ewa Jaroszyńska
    – *„Spodnie", 1969*
    technika własna – wysokość 210
    własność Muzeum Narodowego w Warszawie
54. Ewa Jaroszyńska
    „Ręka", 1969
    technika własna – wysokość 400
    własność Muzeum Narodowego w Warszawie
55. Ewa Jaroszyńska
    – *„Otwarty człowiek", 1970*
    technika własna – wysokość 149
    własność Muzeum Narodowego w Warszawie
56. Tamara Hans-Jaworska
    – *„Skały Assuanu", 1964*
    gobelin – len, wełna, sizal – 200×395
57. Ada Kierzkowska
    – *„Kompozycja w szarej gamie", 1964*
    gobelin – len, wełna – 166×157
58. Ada Kierzkowska
    – *„Refleksje", 1965*
    gobelin – len, wełna, 252×338
59. Halina Karpińska-Kintopf
    – *„Ziemia", 1967*
    kilim – len, wełna – 235×150
60. Lucjan Kintopf
    – *„Gałązki i romby", wg projektu z 1962*
    wykonała Spółdzielnia Pracy Architektury Wnętrz „Ład"
    żakard – bawełna, len, wełna – 348×168
61. Cecylia Kamińska-Kowalewska
    – *„Kasetony", 1969*
    gobelin – len, wełna – 234×128
62. Stanisław Kowalski
    – *„Kury", 1961*
    żakard – len, bawełna – 355×88
63. Irena Kwiatkowska
    – *„Kwiaty", 1961*
    gobelin – len, wełna, – 250×150
64. Aleksandra Lewińska
    – *„Pod reglami", 1962*
    kilim – len, wełna – 230×150

65. Maria Łaszkiewicz
– *„Cień", 1967*
gobelin – len, wełna, sizal – 305 × 150

65. Józef Łukomski
– *„Totem zakwefiony", 1969*
collage – jedwab, tiul, fragmenty kilimów, koronek i tkanin odzieżowych – 321 × 71

67. Wanda Manteuffel
– *„PRL", 1962 projekt*
wykonała Spółdzielnia Pracy Architektury Wnętrz „Ład"
żakard – len, bawełna – 503 × 200

68. Jadwiga Maziarska
– *Forma przestrzenna – Kukła I, 1964*
montaż tkaniny z włókien sztucznych i syntetycznych, jedwabi i podobnych, aksamit, tektura klej – wysokość 70

69. Jadwiga Maziarska
– *Forma przestrzenna – Kukła II, 1964*
montaż – tkaniny z włókien sztucznych i syntetycznych jedwabiopodobnych, aksamit, tektura, klej – wysokość 70

70. Krystyna Szczepanowska-Miklaszewska
– *„Puszcza", 1963*
dywan wiązany – len, wełna – 145 × 125

71. Teresa Muszyńska
– *„Hybrydy", 1969*
techniki mieszane – sizal, włókna sztuczne, wełna – 160 × 230 × 70
własność Muzeum Narodowego w Warszawie

72. Jolanta Owidzka
– *„Cisza", 1962*
gobelin – len, wełna – 445 × 295

73. Jolanta Owidzka
– *„Wika", 1964*
dywan wiązany – len, wełna, sizal – 250 × 200

74. Eleonora Plutyńska
– *„Abrakadabra", 1962*
tkanina podwójna – wełna – 246 × 156

75. Janina Tworek-Pierzgalska
– *„Inny", 1967*
gobelin – len, wełna – 345 × 232

76. Wojciech Sadley
– *„Oświęcim", 1962*
gobelin, – len, wełna – 238 × 540

77. Wojciech Sadley
– *„Ikar", 1964*
technika własna – sizal, sznur jedwabny, paciorki z lanego szkła – 250 × 360

78. Wojciech Sadley
– *„Missa abstracta", 1966*
gobelin – len, wełna – 300 × 200

79. Danuta Sienkiewicz
– *„Polonez", 1969*
gobelin – wełna, nić metalizowana złota – 335 × 235

80. Stefania Sieklucka
– *„Wnętrze", 1962*
kilim – len, wełna – 215 × 104

81. Cecylia Siółkowska
– *„Wrzos", 1962*
dywan wiązany – len, wełna – 232 × 177

82. Antoni Starczewski
– *„Biało-szary", 1970*
gobelin – len, wełna – 288 × 142

83. Agnieszka Ruszczyńska-Szafrańska
– *„Kolidia lniana", 1970*
techniki mieszane – sizal, len, wełna – 230 × 200

84. Agnieszka Ruszczyńska-Szafrańska
– *„Kolidia biała", 1970*
techniki mieszane – sizal, len, wełna, bawełna – 230 × 205

85. Anna Śledziewska
– *„Drzewa", 1962*
gobelin – len, wełna – 310 × 383

86. Maria Ślusarczyk
– *„Fiolety", 1961*
dywan wiązany – len, wełna – 130 × 148

LATA 70-TE

87. Magdalena Abakanowicz
– *„Abakan czarny", 1972*
kompozycja form tkanych techniką gobelinową – sizal – Cz. I 330 × 200
Cz. II 330 × 200
Cz. III 330 × 110

88. Magdalena Abakanowicz
– *„Ubranie czarne", 1976*
kompozycja form tkanych techniką gobelinową – sizal – 330 × 200

89. Stanisław Andrzejewski
– *„Niebieska kołdra", 1978*
szycie ręczne – płótno bawełniane, nici – 200 × 105

90. Anna Bednarczuk
– *„Karta choroby", 1977/78*
techniki mieszane – len, wełna, tkanina odzieżowa – 6 cz. 73 × 32 – 29 × 23

91. Kazimiera Frymark-Błaszczyk
– *„Znak", 1971*
techniki mieszane – len, wełna – 208 × 200

92. Emilia Bohdziewicz
– *„Zapis nieograniczony", 1978*
szycie maszynowe – lniane płótno, nici bawełniane, drewno – 588 × 135

93. Anna Buczkowska
– *„Izolacja", 1976*
techniki mieszane – len, wełna, włókno syntetyczne – 147 × 208

94. Lidia Cankova
– *„Kompozycja biała II", 1979*
techniki mieszane – wełna kozia – 2 × (196 × 82)

95. Maria Chojnacka
– *„Mur", 1973*
techniki mieszane – sizal – 3 × (245 × 65)

96. Hanna Czajkowska
– *„Ptak z północy", 1976*
gobelin – len, wełna, sizal – 272 × 104

97. Krystyna Czarnocka
– *„Spływ", 1974*
techniki mieszane – sizal, konopie, włókno syntetyczne – 270 × 192

98. Barbara Falkowska
– *„Buraki", 1971*
gobelin – len, wełna – 212 × 125

99. Kazimiera Gidaszewska
– *„Biała", 1972*
techniki mieszane – sizal – 250 × 95

100. Kazimiera Gidaszewska
– *„Rozdarta", 1972*
techniki mieszane – wełna – cz. I 235 × 82
cz. II 200 × 50

101. Krystyna Nadratowska-Górska
– *„II a", 1980*
tkanina żakardowa – wełna – 268 × 131

102. Władysław Hasior
– *„Lot w ciemności", 1973*
montaż – welur, drewno, metal, papier, pióra, skrawki futer – 280 × 130

103. Maria Janowska
– *„Flamenco", 1972*
makrama – wełna – 280 × 200

104. Anna Olczyk-Kocikowa
– *„Powiększenie", 1972*
gobelin – len, wełna – 248 × 232

105. Dobrosława i Bogusław Kowalewscy
– *„Środa", 1979 z cyklu „Nad wielką wodą"*
techniki mieszane – płótno, wełna, skóra – 149 × 145

106. Dobrosława i Bogusław Kowalewscy
– *„Niedziela", 1980 z cyklu „Nad wielką wodą"*
techniki mieszane – płótno, wełna, skóra, fragmenty tk. wełnianych – 149 × 145

107. Anna Urbanowicz-Krowacka
– *„Szept", 1973*
gobelin – len, wełna – 245 × 155

108. Ryszard Kwiecień
– *„Kastoplot Atlantycki II", 1973*
techniki mieszane – sizal – 295 × 140

109. Barbara Latocha
– *„Witraż czerwony", 1975*
techniki mieszane – wełna, sizal – 260 × 17

110. Zofia Litak
– *„Zagrożenie", 1973*
gobelin – len, wełna – 260 × 163

111. Barbara Grądzka-Łowkis
– *„Sekwencje", 1975*
techniki mieszane – len, wełna, runo, sznur bawełniany, sizal – 300 × 150

112. Izabela Marcjan
– *„Źródło II", 1972*
gobelin – len, wełna, – 256 × 202

113. Józef Michulec
– *„Dla nas", 1978,*
gobelin – len, wełna, 205 × 158

114. Jolanta Owidzka
– *„Kampinos" 1977*
techniki mieszane – len, wełna, sizal – 130 × 175

115. Katarzyna Piątkowska-Paszkowska
– *„Kalu Rimpoche", 1979*
techniki mieszane – len, – 250 × 207

116. Helena Sułkowska-Pawlik
– *„Szara", 1979*
techniki mieszane – wełna – 175 × 160

117. Krystyna Brodzka-Piątkowska
– *„Heliotropizm", 1971*
techniki mieszane – konopie, sizal, wełna, bawełna – 364 × 137

118. Janina Tworek-Pierzgalska
– *„Miejsca 1975", 1975*
kompozycja przestrzenna złożona z 11 elementów tkanych techniką gobelinową, rozpiętych na metalowym stelażu – len, wełna, metal

119. Romana Szymańska-Pięskowska
z cyklu „Szafa Romany":
– *„Koguci grzebień", 1977*
dzianina szydełkowa – wełna, stilon – 145 × 80

120. Romana Szymańska-Pięskowska
– *„Szata koralowa", 1977*
dzianina szydełkowa – wełna – 180 × 60

121. Romana Szymańska-Pięskowska
– *„Szata królowej", 1977*
dzianina szydełkowa – wełna, lurex – 220 × 90

122. Stefan Popławski
– *„Śmierć w Wenecji", 1977/1978*

123. Stefan Popławski
– *„Lozanna, Łódź, Londyn – Artyści, 1977/79*
gobelin – len, wełna – 137 × 270

124. Aleksandra Pukaczewska
– *„Biała IV," 1979*
dzianina szydełkowa – wełna – 145 × 145

125. Wojciech Sadley
– *„Tanatos", 1973*
techniki mieszane – sizal – 35 × 100 × 170

126. Wojciech Sadley
– *„Żądło", 1973*
techniki mieszane – sizal 31 × 34 × 170

127. Urszula Plewka-Schmidt
– *„Pole piaskowe z płaszczami", 1977*
techniki mieszane – sizal a) *151 × 55*
b) *156 × 35*
c) *153 × 54*

128. Urszula Plewka-Schmidt
– *„Tajemnica", 1979*
gobelin – len, wełna, *cz. I 282 × 330*
cz. II 272 × 410
cz. III 288 × 200

129. Anna Skórko
– *„Światło VIII", 1980*
gobelin – konopie, wełna, bawełna, włókna sztuczne i syntetyczne – 260 × 168

130. Antoni Starczewski
– *„Kompozycja", 1978*
gobelin – len, wełna – 239 × 226

131. Antoni Starczewski
– *„Teksty skreślane", 1979*
techniki mieszane – len, – 245 × 234

132. Ewa Stephan
z cyklu „Amonity":
– *„Terre ancienne", 1976*
techniki mieszane – sizal, konopie, włókno syntetyczne – 247 × 190

133. Marta Gąsiennica-Szostak
– *„Erozja lodowcowa", 1980*
techniki mieszane – len, konopie, sizal – 185 × 267

134. Marta Gąsiennica-Szostak
– *„Szkice z podróży", 1980*
techniki mieszane – len, sizal, wełna, włókna syntetyczne – a) *367 × 58*
b) *372 × 62*
c) *370 × 63*
d) *365 × 62*

135. Adela Szwaja
– *„Światła XXXI wieku", 1972*

gobelin – len, wełna, sizal, bawełna – 330×370

136. Barbara Levittoux-Świderska
– *„Więcierze", 1973*
dzianina – sizal, konopie – 350×500 (500 – długość obwodu)

137. Maria Teresa Białas-Terakowska
– *„Gobi", 1978*
dzianina szydełkowa – len, wełna, włókna syntetyczne – 220×150

138. Ewa Korczak-Tomaszewska
– *„Notatnik I", 1978*
gobelin – len, wełna – 254×112

139. Bolesław Tomaszkiewicz
– *„Jesienny szron", 1974*
gobelin – len, wełna – 282×203

140. Bolesław Tomaszkiewicz
– *„Złoty krzyż", 1980*
tkanina nicielnicowa – wełna – 268×173

141. Maria Stępniewska-Wiśnik
– *„Sople", 1975*
techniki mieszane – sizal, wełna – 205×160

142. Henryka Zaręba
– *„Zmierzch", 1977*
techniki mieszane – sizal – 280×230

143. Ewa Latkowska-Żychska
– *„Zboże", 1980*
techniki mieszane – bawełna, wełna, konopie, len – 249×221

LATA 80-TE

144. Tadeusz Dominik
– *„Pejzaż I", 1983*
gobelin – len, wełna – 117×102

145. Tadeusz Dominik
– *„Pejzaż II", 1983*
gobelin – len, wełna – 119×102

146. Hanna Jung
– *„Ziemia", 1981*
techniki mieszane – konopie, wełna – 152×131

147. Anna Urbanowicz-Krowacka
– *„O zmierzchu", 1982*
techniki mieszane – len, wełna, sizal – włókno syntetyczne – 266×350

148. Lilla Kulka
– *„Więź", 1980/1981*
techniki mieszane – wełna, sizal, stilon – 205×232

149. Jolanta Owidzka
– *„Ulotne formy", 1981*
techniki mieszane – len, sizal, bawełna, wełna, włókna syntetyczne – 250×323

150. Krystyna Arska-Perepłyś
– *„Kaskada", 1981*
techniki mieszane – len, konopie – 265×220

151. Grażyna Brylewska-Pędziałek
– *„Autoterapia", 1983*
gobelin – len – 210×300

152. Urszula Plewka-Schmidt
– *„Stary król", 1981*
gobelin – len, wełna, sizal, bawełna, włókna sztuczne – 280×545

153. Maria Teresa Białas-Terakowska
– *„Sprawa otwarta", 1981*
makrama – wełna, stilon – 175×195

154. Ewa Latkowska-Żychska
– *„Połczyn", 1981*
techniki mieszane – bawełna, wełna – 228×292